

ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่ม
วัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

SELECTED FACTORS RELATED TO PROBLEM BEHAVIOR: DISCRIMINANT ANALYSIS
BETWEEN JUVENILE DELINQUENCY GROUPS AND LATE ADOLESCENT STUDENTS

อรัญญาชยาต์ บุญชูกิตติยศ

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม
ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

SELECTED FACTORS RELATED TO PROBLEM BEHAVIOR: DISCRIMINANT
ANALYSIS BETWEEN JUVENILE DELINQUENCY GROUPS AND LATE
ADOLESCENT STUDENTS

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Developmental Psychology)
Faculty of Humanities Srinakharinwirot University
2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่ม
วัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

ของ

อรัญญ์ชยาต์ บุญชูกิตติยศ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล) (รองศาสตราจารย์ ดร.อุสา สุทธิสาคร)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ดร.สุพัทธ แสนแจ่มใส) (อาจารย์ ดร.ชญญา ลีศัตรูพาย)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย
ผู้วิจัย	อรัญญ์ชยาต์ บุญชูกิตติยศ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น และเพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด 300 คน กับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย 300 คน กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 17 ปี โดยที่ผู้ปกครองอนุญาตให้ตอบแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบประเมินปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ประกอบด้วย การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยพิจารณาค่าวิลคิสแลมดา (Wilks' Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรเข้าวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดออกจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .336, $p < .001$) และสามารถจำแนกได้ถูกต้องร้อยละ 90.5 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (X_1) การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (X_2) การมุ่งอนาคต (X_3) การควบคุมตนเองที่ไม่ดี (X_4) ซึ่งสมการจำแนกประเภทที่ได้สามารถคาดคะเนการเป็นสมาชิกกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายได้ถูกต้องร้อยละ 98 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดได้ถูกต้องร้อยละ 83 และทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 90.5

คำสำคัญ : บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน, การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว, วัยรุ่น, เยาวชนที่กระทำความผิด, พฤติกรรมที่เป็นปัญหา

Title	SELECTED FACTORS RELATED TO PROBLEM BEHAVIOR: DISCRIMINANT ANALYSIS BETWEEN JUVENILE DELINQUENCY GROUPS AND LATE ADOLESCENT STUDENTS
Author	ARUNCHAYA BUNCHOOKITTIYOT
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Associate Professor Sittipong Wattananonsakul , Ph.D.

This research attempts to study the selected factors related to the juvenile delinquency groups and to test predictions about the selected factors related to juvenile delinquency by using the theory of problem behavior. The conceptual model was tested with three hundred juvenile delinquent youths and three hundred high school students with a mean age of seventeen years of age. Discriminant analysis indicated that family functions, perceived peer norms, future orientation and poor self-control can differentiate between the juvenile delinquency group from the student group (Wilks' Lambda= .336, $p < .001$) and yield a total predictive efficiency of 90.5%

The results showed that there were four predictor variables which differentiated between the following groups: family functions (X_1), perceived peer norms (X_2), future orientation (X_3), and poor self-control (X_4). The discriminated equation in the raw and standard score forms, which were as follows: The predicted $Y = -.737 + .052 (X_1) + .057 (X_2) - .116 (X_3) - .033 (X_4)$ and $Z = .654 (X_1) + .415 (X_2) - .482 (X_3) - .393 (X_4)$ respectively. From the variable classification of the characteristic perceptions of family functions (X_1), perceived peer norms (X_2) were variable in the characteristics of late adolescent students and future orientation (X_3), poor self-control (X_4) were the variables for the juvenile delinquency group.

Keyword : Peer norms, Family function, Adolescents, Juveniles, Problem behavior

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาอย่างสูง และความเอาใจใส่ในรายละเอียดอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.สุพัทธ แสนแจ่มใส อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการถ่ายทอดวิชาความรู้ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อุสา สุทธิสาคร ประธานในการสอบปริญญานิพนธ์และอาจารย์ ดร.ชัยญา ลีศัตบุพ่าย ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์และได้เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านมาให้คำแนะนำ และตรวจสอบข้อบกพร่อง พร้อมให้แนวทางอันเป็นประโยชน์ในการทำปริญญานิพนธ์นี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ผู้รับหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดของปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ และคณาจารย์นอกหลักสูตรทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำและวางรากฐานให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความสามารถครบถ้วนนี้

ขอขอบคุณสำนักงานศาลยุติธรรมที่ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาโทภายในประเทศ ประจำปี 2559 และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้ทุนสำหรับการวิจัยและนำเสนอผลงานในต่างประเทศ รหัส GRAD S-3-62

ขอขอบพระคุณอธิบดีผู้พิพากษามาตร 7 ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 นักจิตวิทยาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ รวมทั้งขอขอบใจน้องเยาวชนผู้ร่วมวิจัยทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างตั้งใจ

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู/อาจารย์ ที่อำนวยความสะดวกในการเข้าเก็บข้อมูลของผู้วิจัย ด้วยการต้อนรับที่อบอุ่นและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ รวมทั้งขอขอบใจนักเรียนผู้ร่วมวิจัยทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างตั้งใจ

ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนทุกด้าน เพื่อนร่วมรุ่นที่มีความสามารถเฉพาะบุคคลแตกต่างกันอย่างลงตัว รวมถึงกัลยาณมิตรทุกท่านที่มาเติมเต็มหัวใจผู้วิจัยให้เกิดพลังแห่งการเพียรพยายามและก้าวข้ามอุปสรรคไปได้จนงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอมอบอันสงส้นนั้นแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

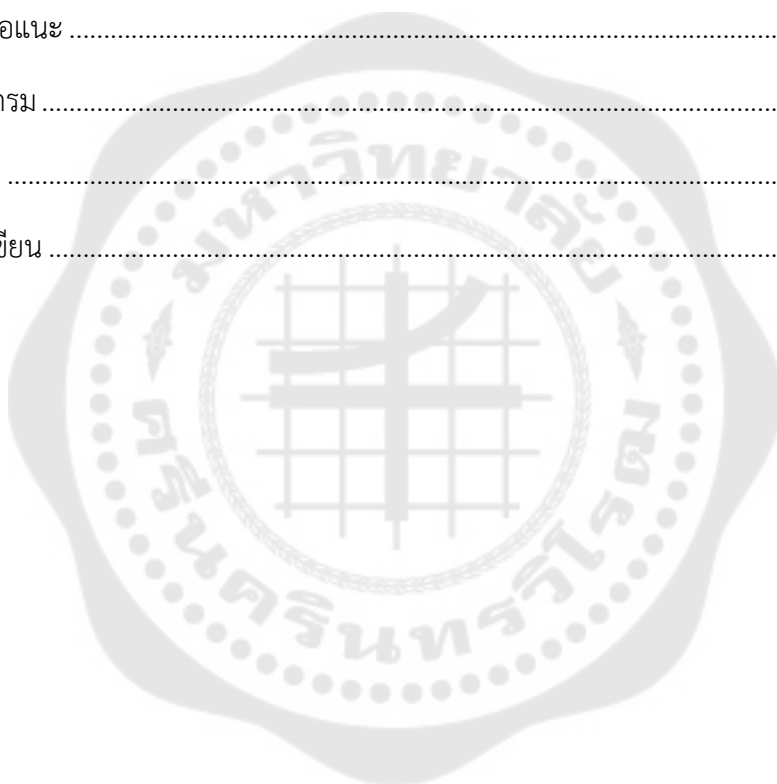
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากร.....	5
กลุ่มตัวอย่าง.....	6
ตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
นิยามปฏิบัติการ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. วัยรุ่น.....	10
1.1 ความหมาย.....	10
1.2 การแบ่งช่วงอายุ.....	11

1.3 พัฒนาการ.....	11
2. ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory: PBT).....	14
2.1 ความหมาย	14
2.2 องค์ประกอบและทฤษฎี	17
2.3 การวัด.....	22
3. การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว.....	23
3.1 ความหมาย	23
3.2 การวัด.....	25
3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา.....	27
4. การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน.....	30
4.1 ความหมาย	30
4.2 การวัด.....	32
4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา	34
5. การมุ่งอนาคต.....	36
5.1 ความหมาย	36
5.2 การวัด.....	38
5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งอนาคตกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา.....	38
6. การควบคุมตนเองที่ไม่ดี	40
6.1 ความหมาย	40
6.2 การวัด.....	44
6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองที่ไม่ดีกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา	44
7. กรอบแนวคิด.....	46
8. สมมติฐาน.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	49

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
ประชากรในการวิจัย.....	49
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	49
ขั้นตอนและรูปแบบการวิจัย	53
ตัวแปรในการศึกษา	53
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
1. ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพทั่วไป.....	69
2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ.....	78
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ กระทำความผิด และนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	79
4. ผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดโดย ใช้วิธีการ วิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)	81
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	85
สมมติฐานการวิจัย	85
วิธีดำเนินการวิจัย.....	85

ประชากร	85
กลุ่มตัวอย่าง	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	87
สรุปผลการวิจัย	88
อภิปรายผล	89
ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	104
ประวัติผู้เขียน	136

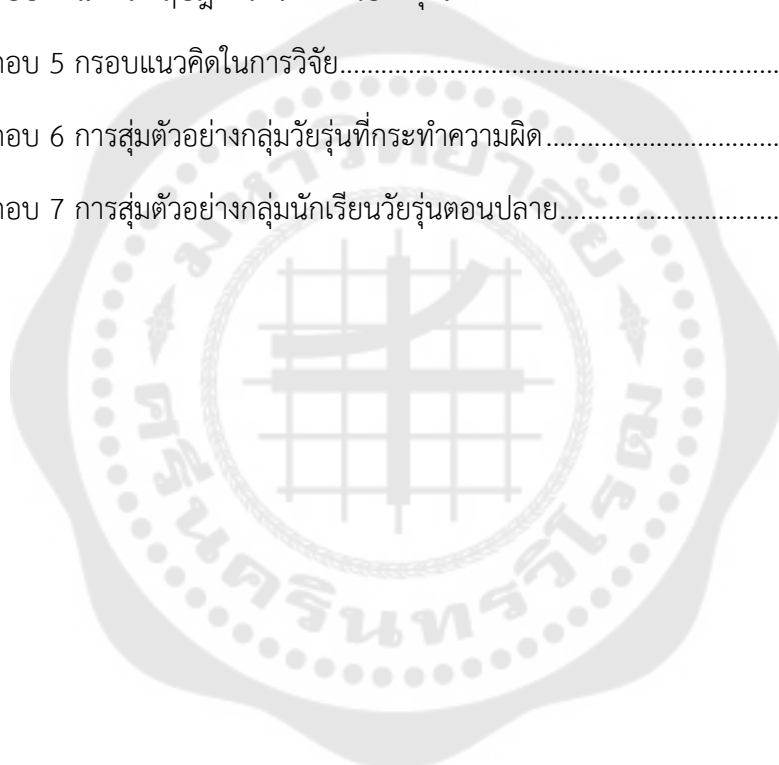
สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว.....	58
ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	61
ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการมุ่งอนาคต.....	63
ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี	65
ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ	70
ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกอาชีพ ลำดับการเกิด ลักษณะครอบครัว.....	73
ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกตามบุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันรู้จัก บุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันรู้จักและสามารถกลับตนเป็นคนดี ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย	76
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ ..	78
ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปร	80
ตาราง 10 ลำดับความสำคัญและค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นมาตรฐานของตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับฟังก์ชันจำแนก และค่า Centroid ของฟังก์ชันจำแนกหรือค่าเฉลี่ยของกลุ่ม	82
ตาราง 11 ค่าสถิติที่ใช้ในการตัดสินใจฟังก์ชันจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย.....	83
ตาราง 12 ผลการจำแนกกลุ่มที่เป็นจริงและกลุ่มที่คาดคะเนและอัตราส่วนที่ทำการจำแนกถูกต้องในแต่ละกลุ่มของทั้ง 2 กลุ่ม.....	84

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา	18
ภาพประกอบ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิด	21
ภาพประกอบ 3 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น; และคนอื่น ๆ.....	30
ภาพประกอบ 4 โมเดลทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	32
ภาพประกอบ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	47
ภาพประกอบ 6 การสุ่มตัวอย่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด.....	51
ภาพประกอบ 7 การสุ่มตัวอย่างกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย.....	50

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสำหรับการวิจัยและนำเสนอผลงานในต่างประเทศ
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาโทภายในประเทศประจำปี 2559

จาก

สำนักงานศาลยุติธรรม

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดช่วงวัยหนึ่ง เพราะเป็นวัยที่เปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กก้าวไปสู่ในวัยผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้วัยรุ่นต้องมีการปรับตัวอย่างมาก ทั้งการปรับตัวด้านขนาดของร่างกายที่เจริญเติบโตและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับระดับฮอร์โมนในร่างกายของวัยรุ่นที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน ส่งผลทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางอารมณ์ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีการพัฒนาในด้านอื่น ๆ อีก ได้แก่ การพัฒนาทางด้านสังคม และทางด้านสติปัญญา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้ง 4 ด้านนี้ล้วนเป็นการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น แต่เมื่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว วัยรุ่นที่ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างทันทั่วถึง และขาดการควบคุมตนเองที่ดี จึงมีโอกาที่จะเกิดปัญหาทางด้านพฤติกรรมได้ โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากอารมณ์ (ประณต เค้าฉิม, 2549) รวมถึงความอ่อนไหวและความแปรปรวนทางอารมณ์ซึ่งเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงแล้ว การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ยังส่งผลให้วัยรุ่นชอบทำในเรื่องที่ตื่นเต้นเร้าใจ อีกทั้งมีความคึกคะนอง ความอยากรู้อยากลอง จึงทำให้วัยรุ่นชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ และชอบทำตามผู้ที่ตนเองชื่นชอบหรือผู้ที่ตนเองให้การยอมรับ ดังนั้นการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นมากกว่าวัยอื่น ๆ (ดวงใจ กษานติกุล, 2536) นำไปสู่การเรียกช่วงวัยรุ่นนี้ว่า “วัยพายุบูแคม” (Strom and stress) (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554) เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในช่วงวัยรุ่นนี้ ส่งผลให้วัยรุ่นจำนวนหนึ่งเกิดพฤติกรรมที่มีความรุนแรงมากกว่าเกณฑ์ปกติจนกลายเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในรูปแบบของนักเลง หรืออันธพาล ซึ่งเป็นการทำผิดกฎหมาย และส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง เช่น ปัญหาการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น และการทำลายทรัพย์สินทั้งของบุคคลอื่น และของสาธารณะ ทั้งยังส่งผลให้บุคคลในสังคมเกิดความหวาดระแวง และรับรู้ได้ถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (Jessor, 1993)

เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเฉพาะพฤติกรรมที่กระทำความผิด จากสถิติจำนวนคดีเยาวชนโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ พบว่า จำนวนคดีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำปีพ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2556 คิดเป็นร้อยละ 11.77 ร้อยละ 19.98 และร้อยละ 20.37 ตามลำดับ ซึ่งมีแนวโน้มในการกระทำความผิดซ้ำของเยาวชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2558 มีจำนวน 36,467 คดี และ 36,537 คดี ตามลำดับ ซึ่งจำนวนสถิติคดีในปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2558 จำแนกตามอายุ พบว่า

คดีส่วนใหญ่เป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุเกิน 15 ปีแต่ไม่เกิน 18 ปี คือ มีจำนวน 25,761 คดี และ 28,738 คดี ตามลำดับ (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2558) และจากสถิติของสถานพินิจฯ ทั่วประเทศจำนวนคดีที่เป็นการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาคือคดีอาญา เพิ่มมากขึ้นร้อยละ 11.56 ต่อปี และหากวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติรายภาคพบว่าในส่วนของคดีศาล เยาวชนและครอบครัวภาค 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี พบว่าคดีที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 2.08 ต่อปี (สำนักงานศาลยุติธรรม, 2559) และจากข้อมูลรายงานสรุปผลการดำเนินงาน ด้านคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ. 2561 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนิน คดีอาญารับใหม่ทั่วราชอาณาจักร ทั้งสิ้นจำนวน 16,808 คดี ซึ่งในภาค 7 มีจำนวนคดีเด็กและ เยาวชนคดีเข้าสู่การพิจารณาส่วนอาญา จำนวน 1,200 คดี (สำนักงานศาลยุติธรรม, 2559)

จากสถิติการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เห็นว่าพฤติกรรม การกระทำความผิดของวัยรุ่นเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จากการศึกษางานวิจัยที่ เกี่ยวข้องพบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมการทำผิดกฎหมายของวัยรุ่นใน ประเทศไทยหลายปัจจัย โดยจากการศึกษาวิจัยระยะ 20 ปีที่ผ่านมา มีรายงานดังนี้ กัตตูซลี ณรงค์ ราช (2543) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมการทำผิดกฎหมายวัยรุ่นชาย ประกอบด้วย การคบเพื่อน บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน รูปแบบการเลี้ยงดู การรับรู้หน้าที่ครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลย และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ สิทธิพงศ์ วงศ์ วิวัฒน์ (2548) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งเด็กชายและเด็กหญิง คือ การรับรู้ การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ เมื่อนำมาสร้างเป็นแบบ วัดสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการจำแนกพฤติกรรมนักเรียนที่มีแนวโน้มจะเกิดพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ยังพบว่าการศึกษาของ Kaplan และ Sadock (1998) ได้กล่าวถึง ปัจจัยต่าง ๆ ไว้ใกล้เคียงกัน คือ เมื่อเกิดปัญหาทะเลาะกันภายในครอบครัวผลที่จะเกิดขึ้นตามมาคือ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กและเยาวชนในแต่ละครอบครัว เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของ Miller (1995) ซึ่งพบว่า เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว และสมาชิกในครอบครัวขาดความเข้าใจซึ่งกันและ กันแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา รวมทั้งการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหขึ้นในเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นด้านความคิด ด้านการแสดงพฤติกรรมที่มีความรุนแรงแตกต่างกันไป ซึ่งพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมการทำผิดกฎหมาย

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่นพบว่ามีปัจจัยบาง ประการที่ส่งผลต่อการป้องกัน หรือช่วยลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาลงได้ คือ การควบคุมตนเอง การ ตั้งเป้าหมายในชีวิต รูปแบบการเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัว ซึ่งมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการ

อบรมสั่งสอนเยาวชนให้รู้จักการควบคุมตน และการมองอนาคต รวมทั้งการตั้งเป้าหมายในชีวิต โดยพบว่าปัจจัยทั้ง 3 มีส่วนช่วยให้เยาวชนที่เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้นได้ (Wattananonsakul, Suttiwan, & Iamsupasit, 2010; เสรีน ปุณณะหิตานนท์, 2558; สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2552) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ นิภาวรรณ หมีทอง (2551) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักศึกษาอาชีวศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การรับรู้หน้าที่ของครอบครัว การควบคุมตน และการเป็นต้นแบบพฤติกรรมของบิดามารดาและเพื่อน เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ ชีวัน ประทุมรัตน์ (2546) ซึ่งพบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และการเผชิญความเครียดของเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก มีความแตกต่างจากเด็กวัยรุ่นในครอบครัวปกติ โดยรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษานั้นสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ศิริอร นพกิจ (2545) เกี่ยวกับปัจจัยในการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการใช้เหตุผล ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกเด็กและเยาวชนที่มีโอกาสเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา กับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมปกติออกจากกันได้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้พบว่า มีทั้งกลุ่มปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ด้านการมองอนาคต และด้านการควบคุมตน และกลุ่มปัจจัยป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่ ปัจจัยด้านการทำหน้าที่ของครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดู ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถทำนายการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในเด็กและเยาวชนได้ โดยจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดโปรแกรมป้องกันการเกิดปัญหาพฤติกรรมสำหรับผู้ที่มีแนวโน้ม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย โดยมีกลุ่มปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา คือ ตนเอง เพื่อน และครอบครัว ซึ่งสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหานี้มีนักวิชาการจำนวนหนึ่งได้เสนอแนวคิดทฤษฎีเพื่อใช้ในการอธิบายการเกิดพฤติกรรม เช่น ทฤษฎีของ Jessor ทฤษฎีของ Kaplan ทฤษฎีของ Aker และทฤษฎีของ Kandel ซึ่งทั้งหมดนี้ ทฤษฎีของ Jessor ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นทฤษฎีที่มีเนื้อหาครอบคลุม และอธิบายการเกิดพฤติกรรมได้อย่างชัดเจนมากที่สุด (Jessor, 1993; Wattananonsakul & Tuicomepee, 2014; ดุษฎี โยเหลา และคณะ, 2540) โดยกรอบแนวคิดตามทฤษฎีของ Jessor ครอบคลุมตัวแปรส่วนบุคคล และบทบาทของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จึงทำให้ทฤษฎีนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อ ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (problem behavior theory) ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรที่ใช้สำหรับการอธิบายพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไว้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสิ่งแวดล้อมทางสังคม การรับรู้สิ่งแวดล้อมทางสังคม และบุคลิกภาพ (Jessor, Donovan, & Costa, 1994) กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม หมายถึงสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมหรือเป็นลักษณะทางกายภาพ เป็นตัวแปรที่บ่งบอกสถานะภาพทางสังคม

ของบุคคล สามารถวัดได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น ระดับการศึกษา รายได้ และโครงสร้างของครอบครัว เป็นต้น กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับด้านการรับรู้สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคคล หรือบุคคลนั้นให้ความสำคัญ ซึ่งบุคคลรับรู้สิ่งแวดล้อมเหล่านี้ได้จากประสบการณ์ หรือในรูปแบบของบุคคลมีความสำคัญ เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และเพื่อน เป็นต้น และกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทางจิตใจหรือบุคลิกภาพบางประการของแต่ละบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยแฝงอยู่ในรูปแบบของการรู้คิดทางสังคม ได้แก่ ความเชื่อ เจตคติ ความคาดหวัง และการกำหนดแนวทางการปฏิบัติตัวของตนเองและที่เกี่ยวกับสังคม ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเรียนรู้ทางสังคมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (Jessor et al., 1994) กรอบแนวคิดตามทฤษฎีของ Jessor จึงสามารถนำไปใช้ในการทำความเข้าใจ อธิบายสาเหตุของการเกิดปัญหา ทำนายแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรม และควบคุมกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยง เพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

จากการศึกษาวิจัยก่อนหน้านี้โดยการใช้ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (problem behavior theory) ในการอธิบายว่าตัวแปรที่สำคัญและมีอิทธิพลกับการเกิดพฤติกรรมอย่างมาก ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน และคุณลักษณะของบุคคล โดยการศึกษาก่อนหน้านี้ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีพฤติกรรมปกติ หรือยังไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้กระทำผิด ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเกิดคำถามว่า ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อน และคุณลักษณะของตัวบุคคลสามารถอธิบายการเกิดพฤติกรรมการกระทำผิดของกลุ่มวัยรุ่นได้หรือไม่ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการอธิบายการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำงานด้านเด็กเยาวชนในช่วงวัยรุ่น สามารถนำข้อบ่งชี้ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญและการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างแล้วนำไปใช้ประเมินผลเพื่อจำแนกคุณลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานในการขับเคลื่อนในการส่งเสริมป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น เพื่อคัดกรองแยกแยะวัยรุ่นตามคุณลักษณะที่ปรากฏ เพื่อง่ายต่อการเพิ่มภูมิคุ้มกันในวัยรุ่นป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมต่อไป

คำถามวิจัย

ปัจจัยใดที่สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดออกจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดของวัยรุ่น

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอำนาจจำแนก พฤติกรรมที่เป็นปัญหาระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

3. เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

ประโยชน์ที่ได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยมีดังนี้

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาตามทฤษฎีในกลุ่มวัยรุ่น
2. ทราบถึงแนวทางในการป้องกันแก้ไขสาเหตุปัจจัยที่มีความเกี่ยวเนื่องต่อปัญหาพฤติกรรมการกระทำผิดได้อย่างแม่นยำ
3. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาป้องกันมิให้ก่อเกิดพฤติกรรมการกระทำผิดในอนาคต
4. ให้ข้อมูลผู้ปกครองหรือบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนนำปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเยาวชนไปศึกษา เพื่อกำหนดวิธีและแนวทางในการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเยาวชน และสามารถนำข้อมูลในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในช่วงวัยรุ่นในการทำวิจัยต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร 2 กลุ่มในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนคดีเข้าสู่การพิจารณาส่วนอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวในสังกัดภาค 7 ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,200 คดี (สำนักแผนงานและงบประมาณ, 2561)

กลุ่มที่ 2 นักเรียนวัยรุ่นตอนปลายที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ศาลเยาวชนและครอบครัวสังกัดอยู่ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรีจำนวน 29 โรงเรียน จังหวัดนครปฐมจำนวน 32 โรงเรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 18 โรงเรียน จังหวัดเพชรบุรีจำนวน 22 โรงเรียน จังหวัดราชบุรีจำนวน 26 โรงเรียน จังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 10 โรงเรียน จังหวัดสมุทรสาครจำนวน 11 โรงเรียน และจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 33 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 181 โรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เข้าร่วมวิจัยในการศึกษาค้างนี้ คือ

1. กลุ่มที่ 1 ได้แก่ เยาวชน อายุระหว่าง 15-18 ปี ที่ถูกดำเนินคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี จำนวน 300 คน

2. กลุ่มที่ 2 ได้แก่ เยาวชน อายุระหว่าง 15-18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 สายสามัญในโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากมีอายุอยู่ในช่วงที่เทียบเท่ากับกลุ่มตัวอย่างของเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัว และไม่เคยถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 ประกอบด้วย เยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี จำนวน 300 คน

ตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ มีดังนี้

- 1.1 การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว
- 1.2 การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน
- 1.3 การมุ่งอนาคต
- 1.4 การควบคุมตนเองที่ไม่ดี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยเป็นตัวแปรเชิงกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่ม

- 2.1 กลุ่มที่ 1 คือ วัยรุ่นที่กระทำความผิด
- 2.2 กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

วัยรุ่นตอนปลาย หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาในโรงเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 สายสามัญในโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเขตพื้นที่เดียวกับเยาวชนที่กระทำความผิด

วัยรุ่นที่กระทำความผิด หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ทั้งชายและหญิงที่กระทำความผิดในศาลเยาวชนและครอบครัวภาค 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมายถึง พฤติกรรมเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะ การแสดงออกในทางก้าวร้าว ต่อต้านสังคม พฤติกรรมที่เกิดจากความผิดพลาดในการรับรู้สิ่งเร้าใน

สังคม ไม่สามารถเข้าใจภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง และรวมถึงไม่สามารถตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยคัดสรร หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสำคัญกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี

การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม หมายถึง วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการวิเคราะห์ตัวแปรตาม 1 ตัว และตัวแปรอิสระหลายตัว ซึ่งวัดในมาตรอันตรภาคหรืออัตราส่วนทำนายตัวแปรตาม ซึ่งเป็นตัวแปรกลุ่มหรือตัวแปรจัดประเภทแบบ 2 กลุ่มหรือมากกว่า ในที่นี้จะนำมาจำแนกกลุ่มพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

นิยามปฏิบัติการ

1. การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว หมายถึง การรับรู้ของสมาชิกภายในครอบครัวเกี่ยวกับการรับรู้การทำหน้าที่ของตนเองการปฏิบัติ โดยมีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สามารถให้กำลังใจกัน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว การสื่อสารภายในครอบครัว รวมถึงพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวจะปฏิบัติหน้าที่ต่อกัน การตอบสนองทางอารมณ์ของสมาชิกในครอบครัว ความรักความผูกพันทางอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวอย่างเหมาะสม โดยในงานวิจัยนี้วัดคุณลักษณะการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวจากมาตรวัดที่พัฒนาโดยสิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2552) จำนวน 15 ข้อ ลักษณะมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ พิสัยระหว่างตรงมากที่สุดถึงตรงน้อยที่สุด ผลรวมของคะแนนเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลที่มีคะแนนสูงเป็นผู้มีลักษณะการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวมาก นั่นคือความสามารถของบุคคลในการรับรู้หน้าที่ของตนเองในครอบครัว การประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ภายในครอบครัวอย่างเหมาะสม ความรักความผูกพันทางอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรมอย่างเหมาะสมของสมาชิกในครอบครัวมีมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

2. การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน หมายถึง การรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน การอยู่ร่วมกันโดยมีกฎระเบียบของการอยู่ร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน เคารพกฎกติกาของกลุ่ม และไม่ขัดต่อกฎหมาย การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกันและมีรุ่นราวคราวเดียวกัน โดยในงานวิจัยนี้วัดคุณลักษณะการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนจากมาตรวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิด Fisher & Fisher, 1992 อ้างถึงใน สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) จำนวน 5 ข้อ ลักษณะมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 7 ระดับ พิสัยระหว่างไม่ตรงมากที่สุดถึงตรงมากที่สุด ผลรวมของคะแนนเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลที่มีคะแนน

สูงเป็นผู้มีลักษณะการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมาก นั่นคือบุคคลมีการรับรู้เป้าหมายของกลุ่มร่วมกัน เคารพกฎกติกาของกลุ่มและไม่ขัดต่อกฎหมายมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

3. การมุ่งอนาคต หมายถึง การรับรู้เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ความคาดหวังที่บุคคลจะดำเนินไปให้ถึงเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้ รวมถึงการวางแผนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของอนาคตที่บุคคลกำหนดขึ้น (Nurmi, 1991) โดยในงานวิจัยนี้วัดคุณลักษณะการมุ่งอนาคตจากมาตรวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิด Nurmi (1991) และแนวคิดมุมมองของเวลา (time perspective) ของ Keough, Zimbardo และ Boyd (1999) โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวัดลักษณะการมุ่งอนาคตของสิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2556) จำนวน 6 ข้อ ลักษณะมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 4 ระดับ พิสัยระหว่างตรงมากที่สุดถึงตรงน้อยที่สุด ผลรวมของคะแนนเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลที่มีคะแนนสูงเป็นผู้มีลักษณะการมุ่งอนาคตมาก นั่นคือมีการคาดการณ์อนาคตและมีการวางแผนลักษณะมุ่งอนาคตมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

4. การควบคุมตนเองที่ไม่ดี หมายถึง การที่บุคคลไม่สามารถควบคุมอารมณ์ ความต้องการ ความปรารถนาของตนเองได้รวมถึงความไม่สามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เฉพาะหน้าได้ (Will & Lührmann, 2001) โดยในงานวิจัยนี้วัดคุณลักษณะการควบคุมตนเองที่ไม่ดีจากมาตรวัดที่พัฒนาโดย สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2556) ตามแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังมีองค์ประกอบด้วยกัน 3 องค์ประกอบ คือ ความไม่สามารถในการควบคุมอารมณ์ตนเอง ความไม่สามารถในการชะลอความปรารถนาความต้องการของตนเอง และความสามารถในการแก้ไขปัญหา จำนวน 14 ข้อ ลักษณะมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ พิสัยระหว่างตรงมากที่สุดถึงตรงน้อยที่สุด ผลรวมของคะแนนเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลที่มีคะแนนสูงเป็นผู้ที่มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีอยู่ในระดับมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่นตอนปลาย ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่น

1.1 ความหมาย

1.2 การแบ่งช่วงอายุ

1.3 พัฒนาการ

2. พฤติกรรมที่เป็นปัญหา

2.1 ความหมาย

2.2 องค์ประกอบและทฤษฎี

2.3 การวัด

3. การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว

3.1 ความหมาย

3.2 การวัด

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

4. การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

4.1 ความหมาย

4.2 การวัด

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

5. การมุ่งอนาคต

5.1 ความหมาย

5.2 การวัด

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งอนาคตกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

6. การควบคุมตนเองที่ไม่ดี

6.1 ความหมาย

6.2 การวัด

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองที่ไม่ดีกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

7. กรอบแนวคิด

8. สมมติฐาน

ในการศึกษาหาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ผู้วิจัยได้มีการศึกษา งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและเพื่อที่จะกำหนดขอบเขตของการศึกษาซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่น

1.1 ความหมาย

วัยรุ่น มีความหมายตรงกับคำในภาษาละตินว่า “adolescere” ซึ่งหมายความว่า เป็นการเจริญเติบโตนำไปสู่การมีวุฒิภาวะ เนื่องจากวัยรุ่นนับเป็นช่วงวัยที่มีความต้องการปรับตัวหรือจะเรียกว่า เป็นช่วงวิกฤติของชีวิตวัยรุ่นก็ได้เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (ดวงใจ กสานติกุล, 2536; สุขา จันทร์เอม, 2542) การเปลี่ยนผ่านจากช่วงวัยเด็กส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งทางด้านร่างกายและทางด้านจิตใจ การเปลี่ยนแปลงจากภายนอกร่างกาย คือ ร่างกายจากวัยเด็กนำไปสู่วัยผู้ใหญ่ โดยวัยรุ่นยังเป็นเสมือนการเชื่อมต่อของวัยเด็กเพื่อก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อและมีการเจริญเติบโต มีการเปลี่ยนแปลงในเกือบทุกด้านไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา เป็นช่วงวัยที่ต้องเผชิญกับประสบการณ์ใหม่ ความรับผิดชอบที่เพิ่มมากขึ้น มีสัมพันธภาพทั้งกับผู้ใหญ่และกลุ่มเพื่อน (ประณต คำฉิม, 2549) นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กก้าวเข้าสู่ความเป็นวัยผู้ใหญ่ และเป็นช่วงวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ หรืออย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มเป็นสาวโดยไม่สามารถระบุความชัดเจนได้ว่าจะมีความสิ้นสุดการเป็นหนุ่มเป็นสาวนั้นได้เมื่อใด แต่พอที่จะสามารถกำหนดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นหรือรูปร่างของวัยรุ่นได้เป็นสำคัญ (สุพัตรา สุภาพ, 2534) วัยรุ่น (Adolescent) เป็นช่วงวัยที่มีความเชื่อมต่อของช่วงวัยของระหว่างวัยเด็กกับช่วงวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ไม่ว่าชีวิตในช่วงนั้นปลายจะราบรื่นหรือไม่ราบรื่นเพียงใดก็มักจะขึ้นอยู่กับดำเนินชีวิตในระยะช่วงที่เป็นวัยรุ่นนี้ เพราะช่วงชีวิตวัยรุ่นมักประสบแต่ชีวิตที่มีความยุ่งยากซับซ้อน พบเจอปัญหาอุปสรรคมากมายมีความยากลำบากในการปรับตัวทั้งการปรับตัวทางด้านร่างกายและการปรับตัวทางด้านจิตใจ จึงมีผู้กล่าวว่า เป็น “วัยวิกฤต” หรือ “วัยพายุบูแคม” ซึ่งในช่วงวัยรุ่นนี้ เป็นช่วงวัยที่มีความต้องการในการเจริญเติบโตของระบบต่าง ๆ ภายในร่างกาย ระบบอวัยวะและระบบการทำงานต่าง ๆ ในร่างกายมีการทำงานได้อย่างเต็มที่ มีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้ในเพศชาย ในเพศหญิงเริ่มมีประจำเดือนมาครั้งแรกของชีวิต (สุขา จันทร์เอม, 2539)

1.2 การแบ่งช่วงอายุ

วัยรุ่นได้มีการแบ่งช่วงของวัยรุ่นเป็นสามช่วง ๆ ละ 3 ปี โดยแบ่ง ดังนี้

วัยรุ่นตอนต้น (11-13 ปี) หรือ pubertal phase เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมากและมีความคิด หมกมุ่นอยู่แต่กับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ทำให้อารมณ์แปรปรวน

วัยรุ่นตอนกลาง (14-16 ปี) หรือ transitional phase เป็นวัยที่ยอมรับสภาพร่างกายของตนเองได้แล้ว มีความคิดเป็นนามธรรม (abstract) มากขึ้น สนใจใฝ่หาอุดมการณ์และเอกลักษณ์ของตนเองเพื่อความเป็นตัวของตนเอง และพยายามที่จะเอาชนะความผูกพันหรือการพึ่งพิงจากบิดามารดา

วัยรุ่นตอนปลาย (17-19 ปี) หรือ adolescent proper เป็นเวลาของการฝึกวิชาชีพ ตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสม และการมีความสัมพันธ์แบบผูกพันแน่นแฟ้น (intimacy) โดยลักษณะการแบ่งช่วงอายุวัยรุ่นนี้เป็นแบบ (ดวงใจ กษานติกุล, 2536) นอกจากนี้ยังมีการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ โดย (สุชา จันทรเอน, 2542) คือ

วัยรุ่นตอนต้น (early adolescence) อายุตั้งแต่ 13-15 ปี

วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescence) อายุตั้งแต่ 15-18 ปี

วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence) อายุตั้งแต่ 18 - 21 ปี นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นเป็นช่วงอายุดังนี้ โดย (มณีนรัตน์ เทียมหมอก และ เกศินี สราญฤทธิชัย, 2017)

วัยรุ่นตอนต้น โดยเพศหญิงอายุระหว่าง 10 -12 ปี และเพศชายอายุระหว่าง 13 - 14 ปี

วัยรุ่นตอนกลาง อายุตั้งแต่ 14 ปี ถึงอายุระหว่าง 15 -17 ปี

วัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 18 -20 ปี

สำหรับในงานวิจัยนี้วัยรุ่นตอนปลาย หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ทั้งชายและหญิงที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.3 พัฒนาการ

พัฒนาการของมนุษย์เกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่และต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ ความคิดและพฤติกรรม ปัจจัยทางด้านพันธุกรรม ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางด้านการเลี้ยงดู รวมถึงปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยทางด้านการประสบการณ์การเรียนรู้ พัฒนาการของมนุษย์ล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอีกทั้งยังมีอิทธิพลต่อกันอย่างซับซ้อน จึงเป็นเรื่องยากที่จะมีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งอธิบายพัฒนาการของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ (พนม เกตุมาน, 2556) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นจะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่อายุประมาณ 12-13 ปี เพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่น

เร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี จึงจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.3.1 พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไปและการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เนื่องจากวัยนี้มีการสร้างและหลั่งฮอร์โมนเพศ (sex hormones) และฮอร์โมนของการเจริญเติบโต (growth hormone) อย่างมาก และรวดเร็ว

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (physical changes) ร่างกายจะเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แขนขาจะยาวขึ้นก่อนจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอื่นประมาณ 2 ปี เพศหญิงจะไขมันมากกว่าชาย ที่มีกล้ามเนื้อมากกว่า ทำให้เพศชายแข็งแรงกว่า

การเปลี่ยนแปลงทางเพศ (sexual changes) สิ่งที่ได้เห็นได้ชัดเจน คือวัยรุ่นชายจะเป็นหนุ่มขึ้น นมขึ้นพาน หัวนมโตขึ้นเล็กน้ยกดเจ็บ เสียงแตก นวดเคราขึ้น และเริ่มมีฝันเปียก (nocturnal ejaculation) การหลั่งน้ำอสุจิในขณะหลับและฝันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ การเกิดฝันเปียก ครั้งแรกเป็นสัญญาณของการเข้าสู่วัยรุ่นของเพศชาย ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเป็นสาวขึ้น คือ เต้านมมีขนาดโตขึ้น ไขมันที่เพิ่มขึ้นจะทำให้รูปร่างมีทรวดทรง สะโพกผายออกและเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก (menarche) การมีประจำเดือนครั้งแรก เป็นสัญญาณบอกการเข้าสู่วัยรุ่นในหญิง ทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ ซึ่งจะมขนาดโตขึ้น และเปลี่ยนเป็นแบบผู้ใหญ่ มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ มีกลิ่นตัว มีสิวขึ้น

1.3.2 พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual development) วัยนี้สติปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้น จนมีความคิดเป็นแบบรูปธรรม ซึ่งมีความหมายถึงความสามารถเรียนรู้เข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งขึ้นแบบการคิดเชิงนามธรรม (abstract thinking) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้นตามลำดับจนเมื่อพ้นวัยรุ่นแล้วจะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ยังอาจขาดความยั้งคิดมีความหุนหันพลันแล่นขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ

ความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-Awareness) วัยนี้จะเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเองด้านต่าง ๆ ดังนี้

เอกลักษณ์ (identity) วัยรุ่นจะเริ่มแสดงออกถึงสิ่งตนเองชอบ สิ่งที่ตนเองถนัด ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวตนของเขาที่โดดเด่น ได้แก่ วิชาที่เขาชอบเรียน กีฬาที่ชอบเล่น งานอดิเรก การใช้เวลาว่างให้เกิดความเพลิดเพลิน กลุ่มเพื่อนที่ชอบและสนิทสนมด้วย โดยเขาจะเลือกคบคนที่มีส่วนคล้ายคลึงกันหรือเข้ากันได้ และจะเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนนี้เอง ทั้งแนวคิด ค่านิยม ระบบจริยธรรม การแสดงออกและการแก้ปัญหาในชีวิต จนสิ่งเหล่านี้กลายเป็น

เอกลักษณ์ของตนและกลายเป็นบุคลิกภาพนั่นเอง สิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ตนเองยังมีอีกหลายด้าน ได้แก่

เอกลักษณ์ทางเพศ (sexual identity and sexual orientation) แฟชั่น ดารานักร้อง การแต่งกาย ความเชื่อในศาสนา อาชีพ คติประจำใจ เป้าหมายในการดำเนินชีวิต (Erik Erikson อธิบายว่าวัยรุ่นจะเกิดเอกลักษณ์ของตนในวัยนี้ ถ้าไม่เกิดจะมีความสับสนในตนเอง (Identity VS Role confusion)

ภาพลักษณ์ของตนเอง (self-image) คือการมองภาพของตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ หน้าตา รูปร่าง ความสวยความหล่อ ความพิการ ข้อดีข้อด้อยทางร่างกายของตนเอง วัยรุ่นจะสนใจหรือให้เวลาเกี่ยวกับรูปร่าง ผิวพรรณมากกว่าวัยอื่น ๆ ถ้าตัวมีข้อด้อยกว่าคนอื่นก็จะเกิดความอับอาย

1.3.3 พัฒนาการทางด้านอารมณ์ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ กล่าวว่าวัยรุ่นอยู่ในขั้นพอใจในการรักเพศตรงข้าม (genital stage) ความพึงพอใจและความสุขต่าง ๆ เป็นแรงขับเคลื่อนจากวุฒิภาวะทางเพศ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีแรงจูงใจที่จะรักผู้อื่น ต้องการอิสระจากพ่อแม่มากขึ้น เด็กชายจะเลียนแบบพ่อ เด็กหญิงจะเลียนแบบแม่ (สุชา จันทรเฒ, 2536) อารมณ์ของวัยรุ่นเป็นอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย อ่อนไหวง่าย เจ้าอารมณ์ มีอารมณ์รุนแรง การควบคุมอารมณ์ยังไม่สู้ดี บางครั้งเก็บกด บางคร้ามั่นใจสูง บางครั้งพลุ่งพล่าน ลักษณะอารมณ์เหล่านี้เรียกกันว่า พายุบุแคม (Storm and stress) (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554; สุชา จันทรเฒ, 2536) เพราะลักษณะอารมณ์แบบนี้จึงมีความคิดเห็นขัดแย้งกับผู้ใหญ่ได้ง่าย ทำให้วัยรุ่นจึงคิดว่าผู้ที่เข้าใจตนเองดีที่สุดคือเพื่อนในวัยเดียวกัน เนื่องจากมีความคิดเห็นที่เป็นไปทางเดียวกัน ยอมรับกันและกัน การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นนี้มีผลมาจากหลายปัจจัยประกอบกัน เช่น การปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การปรับพฤติกรรมการแสดงออกจากการเป็นเด็ก เข้าสู่การเรียนรู้บทบาทของการเป็นผู้ใหญ่ สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

1.3.4 พัฒนาการทางด้านสังคม ในการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมของวัยรุ่นในช่วงนี้ เป็นช่วงวัยที่วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน เพื่อนเริ่มเข้ามามีอิทธิพลมีบทบาทอย่างมากต่อวัยรุ่น วัยรุ่นมักจะชอบอยู่รวมกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คลุกคลีกับเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ต้องการประเพณีปฏิบัติตนแบบเพื่อน เพื่อนมักเป็นที่พึ่งพิงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ วัยรุ่นจะเริ่มตีตัวออกห่างจากพ่อแม่ และเตรียมตัวที่จะเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ลักษณะของเพื่อนที่วัยรุ่นคบจะบ่งบอกถึงภาพพจน์ต่อตัวของวัยรุ่นเอง เพราะวัยรุ่นมักจะคบเพื่อนที่มีลักษณะที่คล้ายๆ กับตนเองมากที่สุด การที่วัยรุ่นสามารถปรับตัวคบหาสมาคมได้ทั้งเพื่อนชายและเพื่อนหญิงช่วยให้วัยรุ่นสามารถเรียนรู้ในการวางตัวได้อย่างเหมาะสม การวางในบทบาททางเพศที่เหมาะสมของตนเอง ช่วยให้วัยรุ่นรู้สึกมั่นใจในความเป็นเพศชายหรือ

เพศหญิงของตนเองมากขึ้น วัยรุ่นในช่วงวัยนี้มักจะมีความเชื่อถือหรือรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ แต่หากความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในวัยเด็กของวัยรุ่นมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่มาก มีความสนิทสนมรักใคร่กลมเกลียวกันดีในครอบครัว ความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่ก็อาจจะมีขึ้นบ้างแต่อาจจะไม่รุนแรง เพราะยังคงมีความรักความเคารพความผูกพันกับพ่อแม่อยู่มาก (นันทวัน ยันตะติลก, 2551 อ้างอิงใน ยุพา พูนขำ และคณะ, (2553) รวมถึง สุชา จันทรเฒ (2539) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านสังคมของช่วงวัยรุ่นว่า เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่นเด็กมักมีการเปลี่ยนแปลงของตนเอง เปลี่ยนแปลงสถานะความเป็นอยู่ภายในครอบครัว มักจะเห็นวัยรุ่นมีความต้องการในการแยกตัว ต้องการความเป็นอิสระ ไม่ต้องการการถูกควบคุม ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับนับถืออย่างมากในกลุ่มเพื่อนรวมถึงบุคคลอื่นในสังคม โดยวัยรุ่นพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับนับถือในกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นมักใช้ความพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เรามักจะเห็นวัยรุ่นพิถีพิถันในการแต่งตัวมากขึ้นก่อนที่จะออกจากบ้าน ต้องการให้บุคคลภายในบ้านยอมรับในตนเองว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นมักจะมีการรวมกลุ่มเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มีความชอบความสนใจที่คล้ายกัน เพื่อเอาไว้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บางครั้งเกิดการเลียนแบบกันภายในกลุ่มหรือแม้กระทั่งบางครั้งที่วัยรุ่นมักจะทำพฤติกรรมที่ขัดต่อสายตาผู้ปกครอง

การเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ของร่างกายดังที่ได้กล่าวมามีผลกระทบต่อเด็กวัยรุ่นอย่างมาก ทั้งยังต้องปรับตัวต่อตนเองและสังคมเกิดความสับสน อยากทดสอบหรือทดลองอะไรใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำ จึงอาจเสี่ยงต่อการทดลองพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ตนเองไม่เคยทำ โดยพฤติกรรมดังกล่าวอาจได้รับการจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อถัดไป

2. ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory: PBT)

2.1 ความหมาย

ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory) (Jessor, Graves, & Hanson, 1968) อ้างอิงใน (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2556) เป็นทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังคมมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม นอกจากนี้ ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหายังอธิบายถึงวัยรุ่นที่เกี่ยวกับการแสดงออกของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเป็นพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง มีแนวโน้มที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ ด้วย เช่น วัยรุ่นมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีแนวโน้มดื่มแอลกอฮอล์ มีพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์และมีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรม (Donovan & Jessor, 1985) อ้างอิงใน (Petratis, Flay, & Miller, 1995) ฐานแนวคิดของทฤษฎีนี้ คือ การที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาเพิ่มขึ้นในช่วงวัยรุ่นซึ่งเกิดขึ้นมากกว่าวัยอื่น เนื่องมาจากวัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระหรือ

ต้องการที่จะพึ่งพาตนเอง และส่วนหนึ่งของการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม โดยพฤติกรรมที่เป็นปัญหามีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง อาชีพ ศาสนา โครงสร้างของครอบครัว บรรยากาศภายในครอบครัว การมีส่วนร่วมในกลุ่มเพื่อนและสื่อทางสังคม โดยที่ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันและทำให้เกิดระบบบุคลิกภาพ (Personality System) ได้แก่ แรงจูงใจ ความเชื่อและการควบคุมส่วนบุคคล และระบบการรับรู้สิ่งแวดล้อม (Perceived-Environment System) ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนจากผู้ปกครอง การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและผู้ปกครอง โดยที่ระบบดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงและปัจจัยที่ป้องกันสำหรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้วยเช่นกัน (Jessor, 1993) อ้างถึงใน (Boyer, 2006)

นอกจากนี้พฤติกรรมที่เป็นปัญหายังมีความหมายที่สัมพันธ์กับทั้งความไม่ปกติตามแนวคิดทางการแพทย์ แนวคิดในเชิงจิตวิทยาและสังคมศาสตร์ดังนี้ (Barlow, David H.; Vincent Mark Durand, 2004 อ้างใน อัมพร เบญจพลพิทักษ์ (2548) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1 พฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตามแนวคิดทางการแพทย์หมายถึง การเจ็บป่วยด้วยโรคและสาเหตุ ทางด้านชีวภาพและสรีระที่เกี่ยวข้องกับสมดุลทางเคมีของร่างกายและระบบประสาทของมนุษย์เช่น ผู้มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ไม่สามารถพึ่งพิงตนเองได้ตามวัยอันเนื่องมาจากโรคของสมองหรือระบบประสาท (Neurological Disorder) ปัญหาทางพันธุกรรม (Genetic Disorder) โรคของต่อมไร้ท่อและอื่น ๆ หรือ ในกรณีของผู้ที่มีภาวะวิกลจริต มีเสียงแว่วหรือภาพหลอน เร่ร่อนไร้จุดหมายจากการเจ็บป่วยด้วยโรคจิตเภท (Schizophrenia) ที่เป็นโรคทางจิตใจ (Mental Disorder หรือ Psychiatric Disorder) เป็นต้น

2 พฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตามความหมายเชิงจิตวิทยา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความแปรออกไปจากมาตรฐานซึ่งเกิดขึ้นเพราะสาเหตุทางจิตใจ (Psychogenic) มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ แสดงการปรับตัวไม่ได้ตามปกติ (maladaptive behavior) ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีลักษณะที่เด่นชัดคือ บุคคลไม่สามารถที่จะปรับตัวเองกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ตามที่บุคคลปกติทั่วไปสามารถที่จะทำได้และมักจะพบว่าคนที่ปรับตัวไม่ได้มักมีสาเหตุของการผิดปกติทางพฤติกรรมจากความตึงเครียด และการได้รับความเจ็บปวดจากสภาวะการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตโดยนักจิตวิทยาแนวจิตวิเคราะห์ได้เสนอว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหามีผลมาจากกระบวนการพัฒนาทางจิตที่บกพร่อง กล่าวคือ บุคคลไม่สามารถพัฒนาจิตสำนึกในเรื่องมโนธรรม จริยธรรมที่ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมได้ทำให้มีพฤติกรรมที่เป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง โดยไม่สนใจว่าจะละเมิดบรรทัดฐานหรือไม่ หรืออาจเกิดจากบุคคลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้จนเกิดความคับข้องใจ และมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เกิดขึ้น เช่น ปัญหาจากการถูกทารุณกรรมในวัยเด็กจนเกิดความโกรธแค้นซึ่งขัดต่อสังคมรอบข้าง การขาดความภาคภูมิใจในตนเองและมีความโหยหา

ความรัก จนเป็นปัจจัยให้ต้องการความใส่ใจอย่างไม่เหมาะสม ด้วยการทำร้ายผู้อื่นและทำลายความสงบและฝ่าฝืนกฎของสังคม เป็นต้น

3 พฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตามความหมายทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่แปรผันไปจากมาตรฐานการยอมรับของสังคมที่แตกต่างกัน เพราะสังคมจะประกอบด้วยคนหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มก็มักจะมีกฎระเบียบของสังคมของตนทั้งในมิติของเชื้อชาติ ชนชั้น ศาสนาหรือความเชื่อดังนั้น จึงมักจะพบเสมอว่ากฎของคนกลุ่มหนึ่งบางทีอาจจะเป็นข้อยกเว้น หรือข้อห้ามปฏิบัติของคนอื่นอีกกลุ่มหนึ่งก็เป็นได้ เช่น คนฮินดูบริโภคเนื้อหมูแต่ไม่บริโภคเนื้อวัว ในขณะที่คนอิสลามบริโภคเนื้อวัว แต่ไม่บริโภคเนื้อหมูความแตกต่างนี้ เกิดขึ้นจากรูปแบบความเชื่อและแนวทางที่สัมพันธ์กับศาสนา ในขณะที่คนไทยทั่วไปจะไม่บริโภคเนื้อสุรา แต่เนื้อสุราอาจกลายเป็นอาหารราคาแพงในบางชนชาติก็ได้ ฉะนั้นคนที่อาจจะถูกประณามว่ามีพฤติกรรม เบี่ยงเบนในกลุ่มหนึ่งก็อาจจะเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวกับตนเอง มีผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่ ปัจจัยทางพันธุกรรมที่ว่าพันธุกรรมมีผลต่อลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลนั้นมีใช่แค่รูปร่างหน้าตาหรือลักษณะทางกายหรือโรคบางชนิดเท่านั้น หากแต่รวมไปถึงนิสัยใจคอบางอย่าง ในวงการเกษตรกรรมเหตุการณ์ที่มีความตื่นตัวกันมากในเรื่องนี้ด้วยเหมือนกัน เช่น การทดลองผสมพันธุ์ปลา กัด เพื่อให้ได้ลูกปลาที่มีนิสัยดุร้าย ทรหด อุดทน แสดงให้เห็นว่าความอดทน ความดุร้าย ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว สามารถถ่ายทอดได้ทางพันธุกรรม ตัวอย่างในมนุษย์ที่เห็นได้ก็มี เช่น บุตรย่อมมีลักษณะนิสัยคล้ายพ่อแม่ หรือบุคคลในสายเลือดเดียวกันมากกว่าบุคคลนอกสายเลือด หรือมีลักษณะทางพันธุกรรมทางสรีระ เช่น ผู้ที่มีประสาทไวต่อการรับรู้ความเจ็บปวดทางกาย พบว่า พวกนี้มักทนต่อความทุกข์ทรมานทางใจได้น้อย คือ จิตใจอ่อนแอ ซึ่งตรงกันข้ามกับพวกที่ประสาทความรู้สึกช้าต่อความเจ็บปวดทางกาย ผลการศึกษาพบว่า คนพวกนี้ส่วนใหญ่จะมีจิตใจเข้มแข็งกว่าบุคคลพวกแรกและอดทนต่อชีวิต ต่อความทุกข์ทางใจได้มากกว่าด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2530)

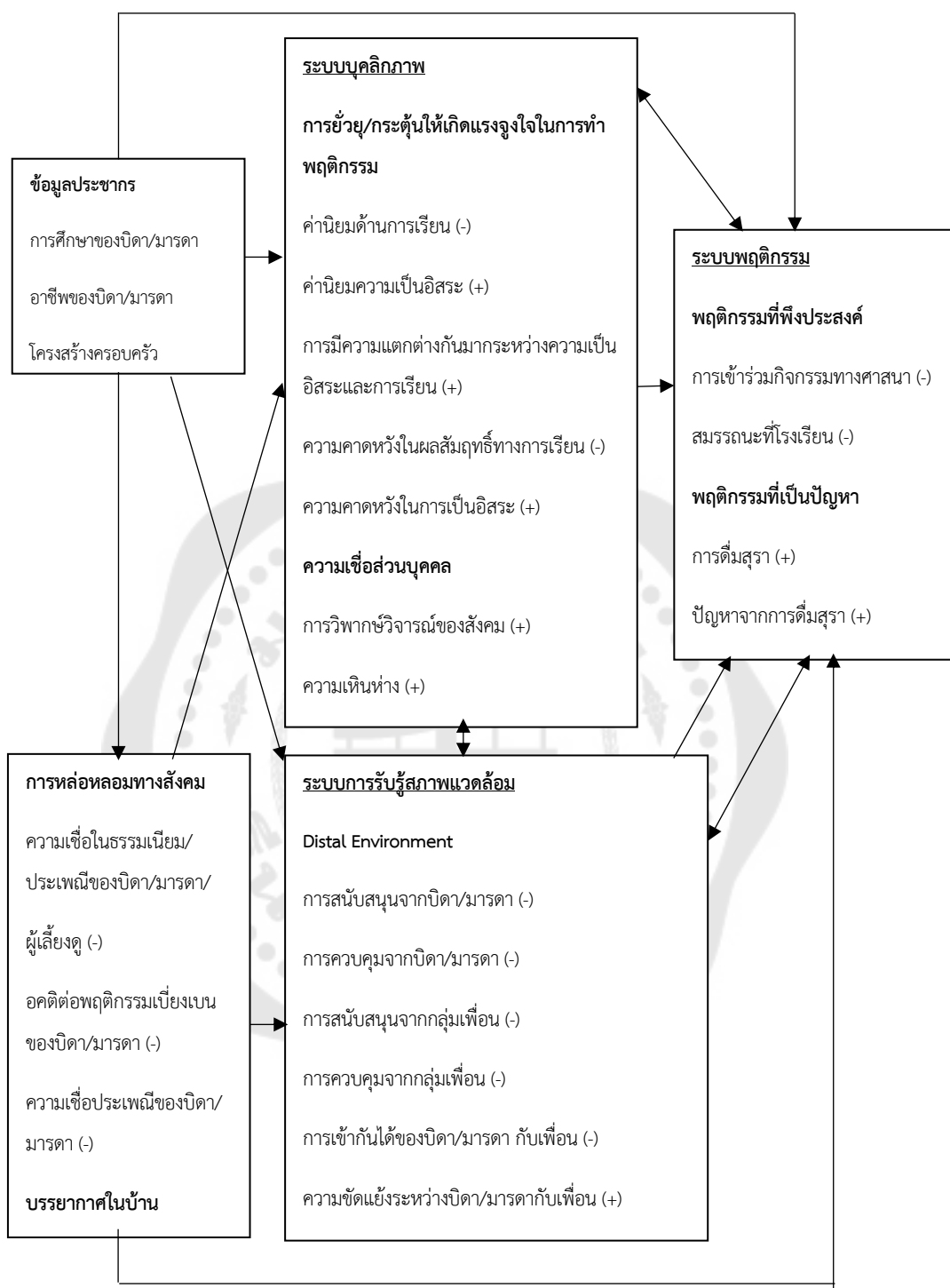
นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหา คือ การกระทำหรือพฤติกรรมที่แปลกแยกไปจากรูปแบบปกติทั่วไป ทั้งในรูปแบบที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคม ได้แก่ การก่ออาชญากรรม หรือเป็นการฝ่าฝืนจากขนบธรรมเนียมจารีตของสังคมนั้น ๆ พฤติกรรมการกระทำ ความผิด จึงมีแนวโน้มก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมและทำให้สังคมขาดระเบียบวินัย ในบางกรณีก็เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สังคมที่มีปัญหาพฤติกรรมการกระทำผิดมาก ๆ จะเป็นสังคมที่ไม่สงบสุข บุคคลในสังคมจะมีแนวโน้มที่จะรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งยังสามารถหมายรวมได้ถึงทั้งความไม่ปกติตามแนวคิดในเชิงจิตวิทยา จิตเวชศาสตร์สังคมศาสตร์หรืออาชญาวิทยาและอาจถูกระบุถึงในความหมาย คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันด้วยคำศัพท์อื่น ๆ ได้อีก

เช่น พฤติกรรมผิดปกติ (Abnormal Behavior) จิตวิทยาปกติ (Abnormal Psychology) การเบี่ยงเบนทางสังคม (Social Deviance) (Hetherington, Lerner, & Perlmutter, 2013)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงสามารถสรุปความหมายของ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ว่า พฤติกรรมเหล่านี้จะแปรผันไปตามกฎเกณฑ์ของสังคม ดังนั้น การประเมินพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้วยมุมมองดังกล่าวจึงต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างทางสังคม วัฒนธรรมที่ทำให้อาจเกิดการประเมินที่ผิดพลาดได้ แต่หากจะมองอีกนัยหนึ่งสังคมเองก็มีส่วนในการกำหนดให้เกิดความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมหรือกำหนดความมากน้อยของพฤติกรรมการเบี่ยงเบนได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น พฤติกรรมที่เป็นปัญหา จึงอาจจะหมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่แปลกแยกแตกต่างไปจากรูปแบบปกติทั่วไป ทั้งในรูปแบบที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับของสังคม

2.2 องค์ประกอบและทฤษฎี

ผลการศึกษาวิจัยในต่างประเทศ พบว่า ทฤษฎีที่ใช้อธิบายสาเหตุของการเริ่มพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่สำคัญมี 4 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีของ Jessor ทฤษฎีของ Kaplan ทฤษฎีของ Aker และทฤษฎีของ Kandel ซึ่งทั้งหมดนี้ ทฤษฎีของ Jessor ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นทฤษฎีที่มีความครอบคลุมที่สุด (ดุขฎิ โยเหลา และคณะ, 2540) เนื่องจากทฤษฎีนี้มีกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมตัวแปรส่วนบุคคลและบทบาทของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อระบบพฤติกรรม ทฤษฎีนี้เป็นที่รู้จักกันว่า ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (problem behavior theory) (Jessor et al., 1994) กล่าวถึง กลุ่มของตัวแปรที่สำคัญในการอธิบายพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 3 กลุ่ม คือ สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการก่อเกิดพฤติกรรม การรับรู้สิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคลและบุคลิกภาพของบุคคลที่เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมของคนคนนั้น จากแนวคิดและตัวแปรดังกล่าวทำให้สามารถกำหนดโครงสร้างของทฤษฎีเป็นกรอบแนวคิดประกอบด้วย 3 ระบบใหญ่ ได้แก่ ระบบบุคลิกภาพ (Personality System) ระบบการรับรู้สภาพสิ่งแวดล้อม (Perceived-Environment System) และระบบพฤติกรรม (Behavior System) และอธิบายได้ด้วยแผนภาพ ดังนี้

(เครื่องหมาย +, - ในวงเล็บแสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา)

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ที่มา: Marlatt และ Donovan 2005 อ้างถึงใน สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2556)

โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้ (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2556)

2.2.1 ระบบบุคลิกภาพ

ในระบบบุคลิกภาพมีโครงสร้างการยั่ว การจูงใจให้ทำพฤติกรรมและมีโครงสร้างการควบคุม ได้แก่ โครงสร้างความเชื่อส่วนบุคคลและโครงสร้างในการควบคุมส่วนบุคคล

1) โครงสร้างการยั่ว การจูงใจให้ทำพฤติกรรม ประกอบด้วย ค่านิยมและความคาดหวังของบุคคลที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่อเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเป็นอิสระและความรู้สึกของกลุ่มเพื่อน การที่วัยรุ่นมีค่านิยมทางการเรียนเนื่องจากมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมด้านการเรียนสูง ในขณะที่วัยรุ่นมีค่านิยมความเป็นอิสระมักจะมีแนวโน้มได้ว่าจะไม่ค่อยมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มักพบเห็นโดยแสดงออกมาในรูปการข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2) โครงสร้างความเชื่อส่วนบุคคล เป็นความเชื่อของบุคคลที่ข้องเกี่ยวกับการควบคุมทางด้านปัญญาที่แสดงออกเพื่อต่อต้านพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตัวแปรทางโครงสร้างนี้ ได้แก่ ความเห็นต่าง การวิพากษ์วิจารณ์ทางสังคม ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อเกี่ยวกับตนเอง/สังคม และสัมพันธภาพระหว่างตนกับสังคม ทั้งนี้ ความแปลกแยกเป็นความไม่แน่ใจในตนเอง เกิดความสงสัยในบทบาทและกิจกรรมที่ตนเองทำในแต่ละวัน มีความเชื่อว่าสังคมจะปล่อยตนให้โดดเดี่ยว ความเชื่อดังกล่าวจะสามารถลดอิทธิพลของการกำกับตนเองซึ่งมักจะเกิดขึ้นพร้อมกับความรู้สึกของบุคคลที่มีเป้าหมายและมีความรู้สึกที่เชื่อมโยงกับผู้อื่น ในส่วนของการวิพากษ์วิจารณ์ทางสังคมนั้น เป็นระดับของการยอมรับและการปฏิเสธค่านิยม บรรทัดฐาน ข้อปฏิบัติของสังคม ความเชื่อในลักษณะที่ชอบด้วยกฎหมายและความเหมาะสมของบรรทัดฐานของสังคมจะสามารถช่วยให้ไม่ละเมิดข้อกำหนดของบรรทัดฐานของสังคม เช่นเดียวกับการเห็นคุณค่าในตนเองที่เป็นตัวยับยั้งและลดโอกาสไม่ให้เข้าไปข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

3) โครงสร้างการควบคุมส่วนบุคคล เป็นการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รวบรวมเอาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่ ความไม่ยอมรับ/ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนพิจารณาได้จากเจตคติโดยทั่วไปของวัยรุ่นต่อการกระทำความผิด ถ้าวัยรุ่นมีเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ดีในทางลบโอกาสที่วัยรุ่นจะเข้าไปข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมเหล่านั้นก็จะน้อย นอกจากนี้ ตัวแปรศาสนา อันได้แก่ ความเชื่อทางศาสนา กิจกรรมทางศาสนา เป็นอีกตัวแปรที่ควบคุมไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาครอบคลุมไปถึงคุณธรรม จริยธรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา

2.2.2 ระบบการรับรู้สภาพแวดล้อม

ในระบบนี้มีโครงสร้างหลักที่เป็นตัวกระตุ้น/ยั่วยุให้บุคคลข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและการควบคุมไม่ให้ข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่

1) โครงสร้างสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการควบคุมทางสังคมโดยทางอ้อม การรับรู้โอกาสที่จะถูกเพิกเฉยต่อพฤติกรรมจากบิดา/มารดาหรือเพื่อนที่ไม่เห็นด้วย รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความคุ้นเคยจากกลุ่มเพื่อนและบิดามารดา การรับรู้การควบคุมและการสนับสนุนทางสังคมจะช่วยลดโอกาสในการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

2) โครงสร้างสภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย ตัวแปรที่อยู่ในส่วนของโมเดลในการรับรู้และการให้การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมรอบตัวของวัยรุ่น หากวัยรุ่นมีการเปิดใจรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเพื่อนหรือการให้บิดามารดาหรือกลุ่มเพื่อนยอมรับและเห็นชอบในพฤติกรรมที่เป็นปัญหายิ่งส่งผลให้โอกาสที่วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสูงขึ้น

2.2.3 ระบบพฤติกรรม

ประกอบด้วยโครงสร้างหลัก ได้แก่ โครงสร้างทางพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและโครงสร้างทางพฤติกรรมที่พึงประสงค์

1) โครงสร้างทางพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มสุรา ปัญหาจากการดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การใช้สารเสพติด กิจกรรมทางเพศ/เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พฤติกรรมรุนแรง/อันธพาล พฤติกรรมเหล่านี้หากได้ไปข้องเกี่ยวในพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งแล้วย่อมส่งผลที่จะมีแนวโน้มที่จะมีการข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่น ๆ ด้วย

2) โครงสร้างทางพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ สังคมเห็นด้วยว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัยรุ่นตามทฤษฎีนี้มี 2 ตัวแปร ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาโดยอาจจะประเมินจากความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัยรุ่น และการเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษาและผลการศึกษา โดยประเมินจากผลการเรียนของวัยรุ่น นอกจากนี้ศาสนสถานและโรงเรียนได้รับการมองว่าเป็นหน่วยทางสังคมในการหล่อหลอมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้มีการอธิบายในส่วนที่ทำให้ก่อเกิดพฤติกรรม โดยการถ่วงดุลระหว่างการยั่วยุให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและการควบคุมไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาซึ่งตัวแปรที่กำหนดแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นนั้นมีตัวแปรที่อยู่ใน 3 ระบบของทฤษฎีนี้เป็นการกำหนดตัวแปรทางด้านจิตวิทยาที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาตามทฤษฎี

จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่นทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศจะพบปัจจัยที่หลากหลายในการศึกษาวิจัยแต่หากสังเกตปัจจัยที่นักวิจัยที่ผ่านมาได้ศึกษาจะพบว่าปัจจัยบางปัจจัยที่มีความสอดคล้องกันในงานศึกษาวิจัยที่ผ่านมา ดังภาพประกอบ 2

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิด

ปัจจัย	กัญชวดี นรงค์ราช (2543)	นิภาวรรณ หมื่นทอง (2551)	กิตติเดช เกียรติ มหาชัย (2555)	ธิดารัตน์ แย้มนิ่ม (2558)	Alizadeh; et al. (2554)	Richard Jessor, Mark S., Turbin (2557)	อิทธิพงษ์ วัฒนานนท์ สกุล (2552)
ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง							
เจตคติ							
การมุ่งอนาคต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การควบคุมตน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การเผชิญความเครียด							
ความเชื่อในพระพุทธศาสนา			✓				
การปฏิบัติตนทางพระพุทธศาสนา			✓				
ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว							
ลำดับการเกิด	✓						
สถานภาพสมรสของพ่อแม่							
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	✓	✓					
การควบคุมของบิดามารดา		✓					
การทำหน้าที่ครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความสัมพันธ์กับบิดามารดา				✓			
การเป็นตัวแทนของบิดามารดา		✓		✓			
ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม							
การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ระดับการศึกษา	✓						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		✓					
การเป็นตัวแทนของเพื่อน	✓	✓	✓	✓		✓	✓
สุขภาพจิตดี				✓			

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิด

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกตัวแปรดังนี้คือ 1) การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว 2) การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน 3) การมุ่งอนาคต และ 4) การควบคุมตนเองที่ไม่ดี ส่วนการสื่อสารภายในครอบครัวสาเหตุที่ผู้วิจัยไม่นำมาเป็นตัวแปรหลักเนื่องจากการสื่อสารภายในครอบครัวเป็นองค์ประกอบย่อยที่อยู่ในตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาทั้ง 4 ตัว

แปรนั้น ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่นการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

2.3 การวัด

การวัดพฤติกรรมมีอยู่ 2 วิธี คือ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2542) กล่าวว่า

2.3.1 การศึกษาพฤติกรรมโดยตรง สามารถทำได้โดย 1) การสังเกตแบบผู้ถูกสังเกตรู้ตัว เช่น ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน โดยบอกให้นักเรียนได้ทราบล่วงหน้าเป็นต้น 2) การสังเกตแบบธรรมชาติ เป็นการสังเกตที่ผู้ถูกสังเกตพฤติกรรมไม่ได้กระทำตนเป็นที่รบกวนบุคคลที่ถูกสังเกต ผู้ที่ถูกสังเกตจะไม่ทราบว่าตนเองถูกสังเกตพฤติกรรมอยู่ การศึกษาพฤติกรรมแบบนี้ จะทำให้สามารถนำผลที่ได้จากการสังเกตสามารถไปอธิบายพฤติกรรมในสภาพที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่สังเกตได้ แต่ก็มีข้อเสีย คือ ใช้เวลาในการสังเกตมาก

2.3.2 การสังเกตพฤติกรรมทางอ้อม ได้แก่

1) วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ต้องซักถามข้อมูลจากบุคคล หรือกลุ่ม การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ (1) การสัมภาษณ์โดยตรง (2) การสัมภาษณ์ทางอ้อม

2) วิธีการใช้แบบวัด ซึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับความต้องการที่จะทราบพฤติกรรมจำนวนมาก และไม่สามารถสัมภาษณ์หรือสังเกตได้เพราะบุคคลเหล่านั้นอาจอยู่ห่างไกลหรือพฤติกรรมที่ต้องการทราบเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว

3) วิธีการทดลอง เป็นวิธีที่ใช้ผู้ศึกษาอยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องควบคุม แต่ในการศึกษาพฤติกรรมควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ไดยาก และเป็นไปได้น้อยมาก เพราะวิธีนี้จะใช้ในห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเป็นส่วนใหญ่

4) วิธีการบันทึก วิธีนี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของบุคคลโดยใช้บุคคลแต่ละคนบันทึกพฤติกรรมของตนเองเป็นต้น

การวัดค่าเป็น ใช่/ไม่ใช่ หรือ ทำ/ไม่ทำ หรือมีข้อคำตอบให้เลือก (choices) ผู้ตอบจะตอบได้ง่ายกว่าและได้ข้อมูลตรงกว่า การวัดแบบ Likert scale (เช่น ทำบ่อยที่สุด ทำบ่อย ปานกลาง ทำน้อย ทำน้อยที่สุด) ต้องใช้คำที่เจาะจงให้ผู้ตอบเข้าใจว่ากำลังถามถึง “การกระทำของตัวเอง” ไม่ใช่คนอื่นและไม่ได้ถาม “ความเห็น” เครื่องมือทุกชนิดต้องผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ/ปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำเครื่องมือไปใช้จริง (เพ็ญแข ลากยี่ง, 2555)

อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ ประชากรเป็นวัยรุ่นที่กระทำความผิดที่มีคุณสมบัติตามนิยาม คือ การฝ่าฝืนบรรทัดฐานสังคม ข้อบังคับสังคม จึงเป็นการได้มาซึ่งกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดที่เป็นกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้วนั่นเอง

3. การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว

3.1 ความหมาย

วิระวรรณ อุประมาณ (2538) ได้ให้ความหมายของคำว่าหน้าที่ของครอบครัว ดังนี้ คือ รูปแบบของสมาชิกที่อยู่รวมกันเป็นครอบครัวมีการปฏิบัติต่อกันเป็นประจำทำให้สมาชิกในครอบครัวเกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างกัน ซึ่ง ธาดา เจริญกุล (2545) ได้ให้ความหมายของการทำหน้าที่ของครอบครัว คือ สมาชิกภายในครอบครัวต้องมีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยสมาชิกในครอบครัวมีการพัฒนา และสามารถปรับตัว ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในครอบครัวได้ ส่วนการทำหน้าที่ของครอบครัวตามความหมายของ นริรัตน์ นิลขำ (2548) ได้สรุปไว้คือ การกิจของครอบครัวที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการตอบสนองทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เพื่อให้สามารถปรับตัวให้อยู่รวมกันได้ทั้งภายใน และภายนอกครอบครัว ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการทำหน้าที่ของครอบครัว คือ พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อกัน เป็นการจัดการระหว่างสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวสามารถปรับตัวอยู่ในครอบครัว รวมทั้งสังคม ภายนอกได้อย่างมีความสุข แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวใช้แบบวัดการทำหน้าที่ครอบครัว McMaster (McMaster Model of Family Function: MMFF) แนวคิดในการทำหน้าที่ของครอบครัวของ McMaster สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2552) ได้สรุปว่าการมองครอบครัว เป็นระบบเปิด (Open System) กล่าวคือ การทำหน้าที่ของครอบครัวนั้นจะประกอบไปด้วยระบบย่อยหลายส่วน เช่น ระบบบิดามารดา และบุตร ระบบคู่สมรส ระบบพี่น้อง ระบบเครือญาติ แนวคิดนี้จะใช้ทฤษฎีหลายอย่างมาอธิบาย การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการสื่อสาร ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทฤษฎีที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นจะเน้นว่าระบบของครอบครัวมีความเกี่ยว ข้องกับพฤติกรรมของสมาชิก ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว การปฏิสัมพันธ์ และการจัดองค์กรในครอบครัว MMFF ได้แบ่งหน้าที่ของครอบครัวออกเป็น 6 ด้าน ซึ่งใน แต่ละด้านจะมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันด้วย คือ

1. การแก้ปัญหา (Problem solving) หมายถึง ความสามารถของครอบครัวต่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง ภายใน และภายนอกครอบครัว โดยปัญหาแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ปัญหาพื้นฐานในการดำรงชีวิต เช่น ปัญหาที่อยู่ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาทางการเงิน เป็นต้น และปัญหาทางอารมณ์ เช่น ความโกรธเคืองระหว่างพี่น้อง การขาดความไว้วางใจระหว่างสามีและภรรยา ในครอบครัวที่มีความสามารถการทำหน้าที่ของครอบครัวได้ดี ก็จะสามารถแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าในครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ของครอบครัวบกพร่องอาจทำให้เกิดปัญหาเรื้อรังในอนาคตและยากที่จะแก้ไขได้ ในการแก้ไขปัญหามีวิธีดำเนินการที่ชัดเจน คือ จะแยกแยะประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนและทำการสื่อสารให้เข้าใจกันเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นมีการวางแผน เพื่อดำเนินการแก้ปัญหา หลังจากนั้นก็จะตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมและดำเนินการ

แก้ไขปัญหามาวิธีที่เลือก นอกจากนี้ยังต้องติดตามในการแก้ปัญหานั้นเป็นไปอย่างครบถ้วน รวมทั้งมีการประเมินผลความสำเร็จ

2. การสื่อสาร (Communication) หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน การสื่อสารในครอบครัว สามารถ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การสื่อสารโดยใช้คำพูด (Verbal communication) และการสื่อสารโดยไม่มีการใช้คำพูด (Nonverbal communication) จากการพิจารณาปัญหาทั้ง 2 ลักษณะ จะสามารถแบ่งการสื่อสารในครอบครัวออกได้ เป็น 4 แบบ คือ

- 1) เนื้อหาชัดเจนและตรงต่อบุคคลเป้าหมาย
- 2) เนื้อหาชัดเจนแต่ไม่ตรงต่อบุคคลเป้าหมาย
- 3) เนื้อหาไม่ชัดเจนแต่ตรงต่อบุคคลเป้าหมาย
- 4) เนื้อหาไม่ชัดเจนและไม่ตรงต่อบุคคลเป้าหมาย

ดังนั้นในครอบครัวที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารจะสามารถทำการสื่อสารได้ชัดเจนและตรงต่อบุคคล เป้าหมาย

3. บทบาท (Role) หมายถึง แบบแผนหรือพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวจะประพฤติกันซ้ำ ๆ เป็นประจำเพื่อจะทำให้ครอบครัวสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ในการประเมินความเป็นไปได้ของบทบาทในครอบครัว จะต้องมีการพิจารณา 2 ด้าน คือ

- 1) การมอบหมายหน้าที่ตามบทบาท (Role allocation) คือ การมอบหมาย ความรับผิดชอบในหน้าที่บาง ประการให้สมาชิก
- 2) การดูแลให้สมาชิกรับผิดชอบในบทบาท (Role accountability) คือ ครอบครัวดำเนินการดูแลให้สมาชิก รับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ของตน

4. การตอบสนองทางอารมณ์ (Affective responsiveness) หมายถึง ความสามารถทางอารมณ์ที่จะ ตอบสนองทางอารมณ์ต่อกันอย่างเหมาะสมทั้งในด้านคุณภาพและ ปริมาณ

5. ความผูกพันทางอารมณ์ (Affective involvement) หมายถึงระดับความห่วงใย ที่มีต่อกัน ของสมาชิกในครอบครัวการเห็นคุณค่าในสิ่งต่าง ๆ ที่สมาชิกทำความผูกพันทางอารมณ์นั้น จะมี 6 ระดับ คือ

- 1) ปราศจากความผูกพัน (Lack of involvement)
- 2) ผูกพันแบบไม่มีความรู้สึก (Involvement devoid of feelings)
- 3) ผูกพันเพื่อตนเอง (Lack of involvement)
- 4) ผูกพันอย่างมีความเข้าใจ (Empathic involvement)
- 5) ผูกพันมากเกินไป (Over involvement)
- 6) ผูกพันจนเหมือนเป็นบุคคลเดียวกัน (Symbiotic involvement)

6. การควบคุมพฤติกรรม (Behavior Control) หมายถึง แบบแผนการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกใน สถานการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมที่ต้องมีการควบคุมได้แก่ พฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจและชีวภาพ พฤติกรรมทางสังคม พฤติกรรมที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายและทรัพย์สิน และการรักษาระเบียบวินัยภายในครอบครัว โดยการควบคุมพฤติกรรมภายในครอบครัวแบ่งได้เป็น 4 แบบ คือ

- 1) การควบคุมพฤติกรรมแบบเข้มงวด (rigid behavior control)
- 2) การควบคุมพฤติกรรมแบบยืดหยุ่น (flexible behavior control)
- 3) การควบคุมพฤติกรรมแบบอะไรก็ได้ (laissez-faire behavior control)
- 4) การควบคุมพฤติกรรมแบบยุ่งเหยิง (chaotic behavior control)

แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวตามแบบ Circumplex (Circumplex Model of Marital and Family Systems) Circumplex Model เป็นแนวคิดของ Olson et al., 1989 (อ้างถึงใน อุมพร ตรังคมบัติ (2544) ซึ่งได้อธิบายการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวออกเป็น 3 ด้าน คือ 1. Cohesion คือ ความผูกพันทางอารมณ์ที่สมาชิกมีต่อกัน Cohesion ที่อยู่ในระดับกลางทั้งแบบ Separated และ Connected นั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากบุคคลสามารถที่จะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองได้ขณะที่ยังผูกพันกับครอบครัว 2. Adaptability คือ ความสามารถของครอบครัว โดยเฉพาะระบบคู่สมรสในสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแห่งอำนาจ บทบาทรวมทั้งความสัมพันธ์ให้เหมาะสมเพื่อที่จะจัดการปัญหาและความเครียดที่เกิดขึ้น 3. Communication คือ การสื่อสารภายในครอบครัว จากข้อความข้างต้น การทำหน้าที่ของครอบครัวนั้น หมายความว่า ความสามารถของสมาชิกในครอบครัวที่ได้มาจากการพัฒนาและเรียนรู้วิธีการปรับตัวในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเพื่อจะสามารถพึงปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัวได้อย่างเหมาะสม

3.2 การวัด

การประเมินหน้าที่ของครอบครัว (Family Functions) จะพิจารณาใน 5 ระดับ ดังนี้ ศิริรัตน์ คุปติวุฒิ (2545)

3.2.1 โครงสร้าง (Structure) โดยใช้แผนผังครอบครัวจะเผยให้เห็นถึงโครงสร้างหรือลักษณะของครอบครัว ว่ามีการหย่า แต่งงานใหม่ มีบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียวที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูบุตร การมีบุตรหลานในครอบครัวอยู่เป็นจำนวนมาก หรือการที่มีผู้สูงอายุผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง ฯลฯ ที่เป็นการระในการดูแล

3.2.2 จุดเปลี่ยนของระยะต่าง ๆ ในวงจรชีวิตครอบครัวและการเปลี่ยนแปลงให้พิจารณาว่าวงจรชีวิตครอบครัวในปัจจุบันอยู่ในระยะใด ผ่านจุดเปลี่ยนล่าสุดใดมา และผ่านมายุติหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเข้ามามีผลกระทบต่อครอบครัว เช่น

ความเจ็บป่วยร้ายแรงของบุคคลในครอบครัว การเกิดอุบัติเหตุกับสมาชิกในครอบครัว การมีสมาชิกในครอบครัวที่มีความพิการหรือต้องเป็นภาระในการดูแลระยะยาว ฯลฯ

3.2.3 ความสัมพันธ์ (Relationship) ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งมักจะเป็นแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คนว่าเป็นอย่างไร ในแง่ของความใกล้ชิด ผูกพัน ความสนิทสนม หรือ ความห่างเหินของบุคคลภายในครอบครัวและในแง่ของความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ ได้แก่ ความรักความผูกพัน ความเอื้ออาทร ความอบอุ่น ความตึงเครียดที่มีต่อกันภายในครอบครัว ความไม่เป็นมิตรหรือเป็นศัตรูต่อกันภายในครอบครัว ฯลฯ

3.2.4 รูปแบบของปฏิสัมพันธ์ (Patterns of interaction) พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3 คน ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงบทบาทและการทำหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งแสดงบทบาทของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อกัน บทบาทของบุคคลที่สามในลักษณะของการไกล่เกลี่ยเมื่อมีข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิก 2 คนภายในครอบครัว หรือบทบาทที่บุคคลที่สามทำให้เกิดความบาดหมางใจ ความคลางแคลงใจหรือความตึงเครียดระหว่างสมาชิก 2 คน หรือ การแสดงออกในบทบาทของการเป็นบิดามารดาที่อบรมเลี้ยงดูให้ความรู้ ให้ความรัก ให้ความเอาใจใส่ต่อบุตร ในขณะเดียวกันบุตรแสดงออกต่อบิดามารดาด้วยความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งสอนของบิดามารดา ฯลฯ

3.2.5 ครอบครัวโดยรวมทำหน้าที่อย่างไร (How the family work as a whole) ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างคน 3 คน ความเชื่อที่มีร่วมกัน หรือการมีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในครอบครัวแบบเดียวกัน การเคารพในกฎระเบียบ หรือการมีข้อตกลงร่วมกันภายในครอบครัวที่ให้สมาชิกยึดถือเป็นข้อปฏิบัติต่อกัน ต่อบุคคลอื่นนอกครอบครัว หรือต่อสังคมโดยภาพรวม แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวใช้แบบวัดการทำหน้าที่ครอบครัว McMaster (McMaster Model of Family Function: MMFF) แนวคิดในการทำหน้าที่ของครอบครัวของ McMaster สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2552) ได้สรุปว่าการมองครอบครัว เป็นระบบเปิด (Open System) กล่าวคือ การทำหน้าที่ของครอบครัวนั้นจะประกอบไปด้วยระบบย่อยหลายส่วน เช่น ระบบบิดามารดา และบุตร ระบบคู่สมรส ระบบพี่น้อง ระบบเครือญาติ แนวคิดนี้จะใช้ทฤษฎีหลายอย่างมาอธิบาย การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการสื่อสาร ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทฤษฎีที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นจะเน้นว่าระบบของครอบครัวมีความเกี่ยว ข้องกับพฤติกรรมของสมาชิก ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ในครอบครัว การปฏิสัมพันธ์ และการจัดองค์กรในครอบครัว MMFF ได้แบ่งหน้าที่ของครอบครัวออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) การแก้ปัญหา 2) การสื่อสาร 3) บทบาท 4) การตอบสนองทางอารมณ์ 5) ความผูกพันทางอารมณ์ 6) การควบคุมพฤติกรรม

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

Alizadeh; et al. (2011) ได้สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการเลี้ยงดู และปัญหาพฤติกรรมเด็กในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมารดาของเด็กระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 681 คน ในประเทศอิหร่าน โดยใช้แบบวัด The Child behavior checklist (CBCL) ซึ่งผ่านการพิจารณาด้าน วัฒนธรรม สังคม ภาษาและตรวจสอบคุณสมบัติทางจิตวิทยา จาก กลุ่มประชากร 1,438 คน พบปัญหา พฤติกรรมแบบ เก็บกด (Internalizing symptoms) มีค่าเฉลี่ย 11.83 ($M=11.83$, $SD=8.04$) อัน ได้แก่ พฤติกรรมวิตกกังวลและซึมเศร้า (Anxious / Depressed) พฤติกรรมแยกตัว (Withdrawn) พฤติกรรมความผิดปกติด้านความคิด (Thought problem) พฤติกรรม ผิดปกติทางจิตใจที่แสดงออก โดยอาการทางร่างกาย (Somatic complaints) และปัญหาพฤติกรรม แบบแสดงออก (Externalizing symptoms) มีค่าเฉลี่ย 10.21 ($M=10.21$, $SD=8.08$) อันได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าว (Aggressive behavior) พฤติกรรมด้านสมาธิ/ไม่อยู่นิ่ง (Attention and hyperactivity problems) พฤติกรรมเเกร (Delinquent behavior) ปัญหาทางสังคม (Social problem) และพบว่า รูปแบบ การเลี้ยงดูแบบควบคุมดูแลมาก (Authoritative) มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาพฤติกรรมแบบเก็บ กัด ($r = -0.32$, $p < .01$) รูปแบบการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยตามใจมาก (Permissive) มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาพฤติกรรมแบบเก็บกด ($r = 0.12$, $p < .01$) และรูปแบบการเลี้ยงดู แบบใช้อำนาจควบคุมมาก (Authoritarian) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาพฤติกรรมแบบเก็บกด ($r = 0.25$, $p < .01$)

พรสุตา ดิษยวรรณะ (2534) ศึกษาพบว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลยจะมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางตรงสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ ผลการวิจัยนี้จึงชี้แนะว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว

สุนีย์ ธีรวิรุฬห์ (2542) จากการศึกษารายการทั้ง 5 รายการ พบว่าสาเหตุของปัญหา นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว ส่วนใหญ่มาจากปัญหาสภาพครอบครัวไม่สมบูรณ์และการเลี้ยงดูไม่ เหมาะสม การขาดความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอน ทำให้เด็กรู้สึกขาดความ รักความอบอุ่น แสวงหาความรักความอบอุ่น ต้องการความอ่อนโยน มีอารมณ์รุนแรง เกิดความคับ ข้องใจ ความขัดแย้ง ความโกรธ ความรู้สึกที่ไม่ดีต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวอัน เป็นปัญหาพื้นฐานในการนำไปสู่ปัญหาสังคมที่รุนแรงขึ้น หากพฤติกรรมก้าวร้าวนี้ไม่ได้รับการแก้ไข เสียแต่วันนี้ ดังนั้น บิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง ควรคำนึงถึงความรู้สึกของบุตรหลาน ให้การอบรม เลี้ยงดูด้วยความรัก ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ให้การ ตอบสนองด้านจิตใจ เป็นกำลังใจให้กับบุตรหลานต่อไป เมื่อได้รับการเลี้ยงดูอย่างอบอุ่น มีเหตุผล แล้ว ก็จะไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวขึ้น

กตัญชลี ณรงค์ราช (2543) ได้ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า จากการวิเคราะห์ผลข้อมูล ด้วยเทคนิคการจำแนกกลุ่ม ปรากฏว่า มีตัวแปรจำนวน 6 ตัวแปร จาก 17 ตัวแปร ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมาย และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย มีความแปรปรวนถึงร้อยละ 69.5 โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยประละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอาศัยอยู่ร่วมกันของพ่อและแม่

สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) ได้ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีปัจจัย 5 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง ที่มีอำนาจจำแนกนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .346, $p < .001$) และสามารถจำแนกได้ถูกต้องถึงร้อยละ 75.00

วรรณศิริ ปิ่นทอง (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาสายสามัญในสังกัดกรมสามัญศึกษา เป็นงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอาชีวศึกษาสังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2549 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวของบิดามารดามีความสัมพันธ์ในลักษณะทางตรงกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางลบในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ นั่นหมายความว่า นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ของครอบครัวที่สูงจะมีพฤติกรรมทางเพศในเชิงเสี่ยงน้อยกว่านักเรียนที่มีการทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

วลัยกรณ์ แพร่กิจธรรมชัย (2555) ได้ศึกษาผลของการปรับพฤติกรรมเพื่อลดความก้าวร้าวของวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง พบว่า วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงมีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่มีบุคลิกภาพและมีสัมพันธภาพในครอบครัวแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนและมีอิทธิพลของตัวแบบทางสังคมแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภินันท์ เลื่อนแป้น (2557) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสอดคล้องและกลมกลืนกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่อิทธิพลในทางบวกต่อการควบคุมตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต แต่มีอิทธิพลในทาง

ลบต่อการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลแบบสมบูรณ์ (Fully mediation) ระหว่างตัวแปรการควบคุมตนเอง และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

ธิดารัตน์ แยมินิม (2558) ได้ศึกษาปัจจัยทางชีวิตสังคมที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในบทบาทของตนเอง รู้จักและเข้าใจตนเอง ยอมรับความแตกต่างของตนและผู้อื่น มีการแสดงบทบาทอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมวัฒนธรรมในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายและกลุ่มวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวลักษณ์ เณลิมาภ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กลุ่ม 6 กรุงเทพมหานคร พบว่า การเป็นแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ รวมถึงการทำหน้าที่ของครอบครัว ส่งผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

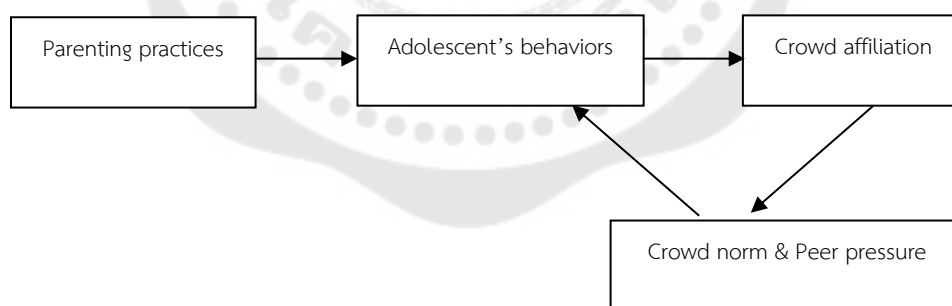
สุพัตรา ลักษณะจันทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับเอาความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดกระบี่ พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวของพ่อแม่ รวมถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมีความสัมพันธ์กับการรับเอาความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นทั้งในช่วงวัยรุ่นตอนต้นและช่วงวัยรุ่นตอนกลางต่อการเกิดพฤติกรรมความเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่ต้องการสัมผัสสิ่งที่ตื่นเต้นท้าทาย ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่และการตัดสินใจเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงที่เป็นอันตรายหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งต่อตนเองและผู้อื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ

จากการทบทวนเอกสารงานวิชาการและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการก่อเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นในพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ในเชิงลบ นั้นหมายความว่า หากวัยรุ่นมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบรักเอาใจใส่สูง แนวโน้มที่วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นจะมีแนวโน้มที่ลดลง ในงานวิจัยนี้การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวเป็นพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อกัน เป็นการจัดการระหว่างสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวสามารถปรับตัวอยู่ในครอบครัว รวมทั้งสังคม ภายนอกได้อย่างมีความสุข ตามแนวคิดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว McMaster (McMaster Model of Family Function: MMFF) สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2552)

4. การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

4.1 ความหมาย

บุคคลจะเลือกตอบสนองและแสดงตัวว่าเป็นพวกเดียวกันกับเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น โดยกลุ่มที่เขาเลือกนี้เรียกว่ากลุ่มอ้างอิง ซึ่งกลุ่มอ้างอิงนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นกลุ่มเดียวกันกับเขาก็ได้แต่มีบทบาทเป็นมาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบและเป็นแหล่งของบรรทัดฐานสำหรับบุคคลจะประเมินตัวเองกับกลุ่มอ้างอิง และบุคคลจะยอมรับบรรทัดฐานซึ่งจะแสดงออกเป็นพฤติกรรม โดยยอมรับบรรทัดฐาน (normative conformity) (ดุซงกี แสงคำ, 2552) บรรทัดฐานของบุคคล (subjective norms) หมายถึง การรับรู้บรรทัดฐาน ของสังคมหรือความเชื่อของบุคคลอื่นต่อการกระทำของบุคคล การรับรู้นี้ได้รับอิทธิพลจากบุคคลสำคัญ เช่น พ่อแม่ครูรัก เพื่อน ครู (อุทัยทิพย์ จันทรเพ็ญ, 2554) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญ ในการที่จะเชื่อมต่อระหว่างครอบครัวซึ่งปฏิบัติ หน้าที่โดยบิดามารดา ผู้ปกครอง กับอิทธิพลของเพื่อนที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น การกระทำหรือการปฏิบัติของบิดามารดา (Parenting practices) จะส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น (Adolescent's behaviors) และเมื่อวัยรุ่นเข้ากับกลุ่มเพื่อน (Crowd affiliation) ก็จะได้รับบรรทัดฐานของกลุ่มและแรงกดดันจากเพื่อน (Crowd norm & Peer pressure) ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น (Adolescent's behaviors) เช่นกัน ดังเช่นในงานวิจัยของ บราวน์; และคนอื่น ๆ สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) อ้างอิงจาก Brown; et al. 1988

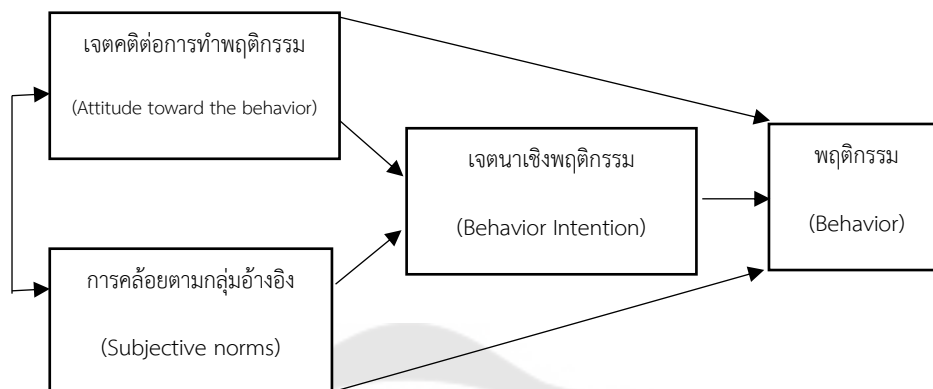
ภาพประกอบ 3 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น บราวน์; และคนอื่น ๆ

ที่มา: สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) อ้างอิงจาก Brown; et al. 1988

การรับรู้บรรทัดฐานในกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญอย่างมากเพราะเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการทำกิจกรรมหรือในเรื่องการตัดสินใจต่าง ๆ และมักเป็นแหล่งข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ โดยเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีลักษณะคล้ายๆกัน และมีรุ่นราวคราวเดียวกัน ฟิสเซอร์และฟิสเซอร์ (สิทธิ

พงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2548) อ้างอิงจาก Fisher & Fisher, 1992) วัยรุ่นมักจะเลือกที่จะสื่อสารกับกลุ่มเพื่อน และให้เพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ

นอกจากนี้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) เป็นทฤษฎีทางจิตคติที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลที่มีเจตนา (Intention) ในการกระทำพฤติกรรมที่ถูกพัฒนาโดย Fishbein และ Ajzen ซึ่งได้มีสมมุติฐานว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถคิดสามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างเป็นระบบก่อนที่จะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ และมนุษย์จะคิดและคำนึงถึงผลของการกระทำของตนก่อนที่จะตัดสินใจกระทำด้วย (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2556) อ้างอิงจาก (Fishbein & Ajzen, 1975) และการที่บุคคลมีเจตนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดแบบจำเพาะเจาะจง มักจะพบว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัย คือ 1) การมีเจตคติต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward behavior) เจตคติของพฤติกรรมถูกกำหนดโดยความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบและการประเมินคุณค่าของผลกระทบนั้นตามทฤษฎีนี้ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำจะนำไปสู่ผลกระทบทางบวกพวกเขาก็จะมีเจตคติในทางที่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมนั้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นจะได้รับผลกระทบในทางที่ไม่ดีหรือในทางที่ตนเองไม่ปรารถนาพวกเขาก็จะมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยหรือต่อต้านพฤติกรรมนั้น 2) อิทธิพลของกลุ่ม (Subjective norms) มีผลต่อพฤติกรรม อิทธิพลของกลุ่มจะถูกกำหนดโดยความเชื่อว่าคุณค่าหรือกลุ่มมีความสำคัญสำหรับเขาและตัวเขาคิดว่าควรทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น ทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มหากบุคคลมีแรงจูงใจมากหรือน้อยเพียงใดบุคคลก็จะมี ความเชื่อ ถ้าบุคคลอื่นหรือกลุ่มคนที่สำคัญต่อเขาว่าเขาควรจะทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่และยิ่งถ้าหากมีแรงกดดันจากสังคมสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้นเขาก็จะยิ่งมีแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้นในทางตรงกันข้าม ถ้าเขาเชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญของเขาหรือกลุ่มคนที่สำคัญต่อเขาไม่เห็นด้วยหรือคัดค้านไม่ให้อำนาจพฤติกรรมหรือต่อต้านพฤติกรรมที่เขาจะทำเขาก็จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 โมเดลทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ที่มา: Fishbein and Ajzen (1975) อ้างอิงจาก (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2556)

สุชา จันทรเฒ (2536) ได้ให้ความหมายของบรรทัดฐานของพฤติกรรม (norm) หมายถึง พฤติกรรมที่กลุ่มคาดหวังให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปในทางเดียวกันหรือสอดคล้องตามทำนองคลองธรรมของกลุ่ม ซึ่งอาจจะตั้งเกณฑ์ (rules) ของพฤติกรรมรวมถึงค่านิยม (values) ของกลุ่มด้วย โดยแบ่งมาตรฐานหรือบรรทัดฐานของพฤติกรรมออกเป็น 2 อย่างคือ

1) มาตรฐานหรือบรรทัดฐานของสังคม (Social norms) หมายถึง ค่านิยม และมาตรฐานของกลุ่ม ซึ่งนำมาใช้เป็นแบบแผนในการปฏิบัติของแต่ละคน

2) มาตรฐานหรือบรรทัดฐานทางวัฒนธรรม (Cultural heritage) หมายถึง กฎเกณฑ์ของสังคมที่ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณี หรือมรดกทางวัฒนธรรมมาเป็นเครื่องควบคุมพฤติกรรมของคนในกลุ่มด้วย และมรดกทางวัฒนธรรมจะมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของคนภายในกลุ่ม โดยทั้งมาตรฐานหรือบรรทัดฐานทางสังคม และมาตรฐานหรือบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนทั่วไป

4.2 การวัด

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) เป็นทฤษฎีทางเจตคติที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลที่มีเจตนา (Intention) ในการกระทำพฤติกรรมที่ถูกพัฒนาโดย Fishbein และ Ajzen ซึ่งได้มีสมมุติฐานว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถคิด สามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างเป็นระบบก่อนที่จะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ และมนุษย์จะคิดและคำนึงถึงผลของการกระทำของตนก่อนที่จะตัดสินใจกระทำด้วย สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) การที่

บุคคลมีเจตนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดแบบ จำเพาะเจาะจง มักจะพบว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัย คือ 1) การมีเจตคติต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward behavior) เจตคติของพฤติกรรมถูกกำหนดโดยความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบและการประเมินคุณค่าของผลกรมนั้นตามทฤษฎีนี้ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำจะนำไปสู่ผลกระทบทางบวกพวกเขาก็จะมีเจตคติในทางที่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมนั้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นจะได้รับผลกระทบในทางที่ไม่ดีหรือในทางที่ตนเองไม่ปรารถนาเขาก็จะมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยหรือต่อต้านพฤติกรรมนั้น 2) อิทธิพลของกลุ่ม (Subjective norms) มีผลต่อพฤติกรรม อิทธิพลของกลุ่มจะถูกกำหนดโดยความเชื่อว่าคุณค่าหรือกลุ่มมีความสำคัญสำหรับเขาและตัวเขาคิดว่าควรทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น ทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มหากบุคคลมีแรงจูงใจมากหรือน้อยเพียงใดบุคคลก็จะมี ความเชื่อถ้าบุคคลอื่นหรือกลุ่มคนที่สำคัญต่อเขาว่าเขาควรจะทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่และยังถ้าหากมีแรงกดดันจากสังคมสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้นเขาก็จะยิ่งมีแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้นในทางตรงกันข้าม ถ้าเขาเชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญของเขาหรือกลุ่มคนที่สำคัญต่อเขาไม่เห็นด้วยหรือคัดค้านไม่ให้ทำพฤติกรรมหรือต่อต้านพฤติกรรมที่เขาจะทำเขาก็จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น (Fishbein & Ajzen, 1975) อ้างถึงใน สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2556) และการที่บุคคลมีเจตนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดแบบ จำเพาะเจาะจง มักจะพบว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัย คือ 1) การมีเจตคติต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward behavior) เจตคติของพฤติกรรมถูกกำหนดโดยความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบและการประเมินคุณค่าของผลกรมนั้นตามทฤษฎีนี้การวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ในงานของสุลินันท์ เลื่อนแป้น (2557) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสอดคล้องและกลมกลืนกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการควบคุมตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต แต่มีอิทธิพลในทางลบต่อการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลแบบสมบูรณ์ (Fully mediation) ระหว่างตัวแปรการควบคุมตนเอง และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน เป็นแบบวัดประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลยมีความเที่ยงแบบวัด .74 ปรับปรุงมาจากดวงเดือน พันธมนาวิน, งามตา วรินทร์านนท์ และคณะ (2536) มีจำนวน 16 ข้อ เป็นแบบวัดมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แต่ละข้อมีมาตราประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่จริงที่สุด ถึง ไม่จริงที่สุด ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง ผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนต่ำ

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

บราวน์ (Brown, 1982) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากแรงกดดันของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อนอย่างมากทั้งในด้านการแต่งกาย ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ การร่วมกิจกรรมทางสังคม เช่น การนัดพบกับคนที่พึงพอใจ และการไปงานเลี้ยงสังสรรค์ เมื่อแรงกดดันเหล่านี้มีมาก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ไปด้วย

Mayer (1990) ได้สรุปผลการศึกษารูปแบบปฏิกิริยาตอบโต้ของกลุ่มเพื่อนจากวิดิทัศน์ที่มีผลต่อเด็กเพศชายที่มีพฤติกรรมอยู่ไม่สุข เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและพฤติกรรมไม่เป็นสุขและเด็กปกติโดยทั่ว ๆ ไป กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มจะได้ดูวิดิทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรูปแบบปฏิกิริยาตอบโต้ของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวและมีพฤติกรรมอยู่ไม่สุข มีพฤติกรรมทางลบเพิ่มมากขึ้น เช่น เตะของเล่น เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กปกติโดยทั่ว ๆ ไป และยังพบอีกว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มมีความสัมพันธ์ ในทางตรงข้ามกับพฤติกรรมชอบทางสังคมอีกด้วย

Parker; Nelson; & Burns (2010) ได้สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัญหาพฤติกรรมในชั้นเรียน เปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนที่มีโครงการจัดการศึกษา เฉพาะสำหรับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมกับโรงเรียนทั่วไป โดยศึกษาในเด็กระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 440 คน จาก 12 โรงเรียนในบริเวณภาคเหนือของสหรัฐอเมริกาใช้การวัดจากการสังเกตโดยตรง (Systematic direct observation) ภายใต้การควบคุมโดยนักจิตวิทยาโรงเรียนที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในการสังเกตพฤติกรรม รวมทั้งได้รับการอบรมก่อนที่จะบันทึกข้อมูล ผลการสังเกตพบปัญหาพฤติกรรมวุ่นวายรบกวนชั้นเรียน (Disruptions) เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และพฤติกรรมการใช้คำพูดก้าวร้าว (Verbal Aggression) พฤติกรรมการใช้ความก้าวร้าวทางร่างกาย (Physical Aggression) รองลงมาตามลำดับ นำไปสู่การศึกษาเปรียบเทียบโดยได้ผลการศึกษาว่า โรงเรียนที่มีโครงการจัดการศึกษา เฉพาะสำหรับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมส่งผลให้ปัญหาพฤติกรรมนั้นลดลงกว่าโรงเรียนทั่วไป

เรณู ผดุงถิ่น (2527) ได้ศึกษาการให้แรงเสริมทางสังคม โดยการให้ความสนใจ ยกย่อง ชมเชย ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่า สามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวได้

จุฑามาศ นุชนารถ (2531) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสายสามัญศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีในเรื่องพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดในนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การมีพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท รวมถึงการดูสื่อลามกหรือการดูภาพการร่วมเพศของเพื่อน

สนิท การเที่ยวสถานบันเทิงหรือสถานเริงรมย์ของเพื่อนสนิท อิทธิของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย

จันทร์แรม ทองศิริ (2539) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสายสามัญศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 95.00 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ได้ระบุว่า ตนเองได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

ปวีณา สายสูง (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน เป็นการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 314 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 10-21 ปี ร้อยละ 33.40 และมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก คิดเป็นร้อยละ 72.40 โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับอิทธิพลรวมถึงการชักจูงจากกลุ่มเพื่อนหรือคนรักส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะเข้าไปเที่ยวในแหล่งบันเทิง สถานเริงรมย์ หรือแม้กระทั่งการชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์

สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) เรื่องปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีปัจจัย 5 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง ที่มีอำนาจจำแนกนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .346, $p < .001$) และสามารถจำแนกได้ถูกต้องถึงร้อยละ 75.00

สุมาลี สวยศอาด (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสายสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร เรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ตัวแปรลักษณะทางจิตและตัวแปรลักษณะทางสังคมสามารถร่วมกันทำนายความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 70.70 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคืออิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

ศุภินันท์ เลื่อนแป้น (2557) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสอดคล้องและกลมกลืนกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการควบคุมตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต แต่มีอิทธิพลในทางลบต่อการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติที่มีต่อการมี

เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลแบบสมบูรณ์ (Fully mediation) ระหว่างตัวแปรการควบคุมตนเอง และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

ธิดารัตน์ แยมณี (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น พบว่า ตัวแปรต้นทั้ง 4 ตัวแปร ได้แก่ การทำหน้าที่ของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง สัมพันธภาพกับเพื่อนและลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเอกลักษณ์แห่งตนของ วัยรุ่นตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวก โดยสัมพันธภาพกับเพื่อนกับเอกลักษณ์แห่งตนมีความสัมพันธ์กันสูงสุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .713 รองลงมา คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง การทำหน้าที่ของครอบครัวและลักษณะมุ่งอนาคต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .640, .608 และ .537 ตามลำดับ

สุพัตรา ลักษณะจันทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับเอาความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดกระบี่ พบว่า การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการรับเอาความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นทั้งในช่วงวัยรุ่นตอนต้นและช่วงวัยรุ่นตอนกลางต่อการเกิดพฤติกรรมความเสี่ยงที่ต้องการสัมผัสสิ่งตื่นเต้นท้าทาย ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่และการตัดสินใจเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงที่เป็นอันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากการทบทวนเอกสารงานวิชาการและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการก่อเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นในพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์เชิงบวก นั้นหมายความว่า การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ ของวัยรุ่น ยิ่งวัยรุ่นรับรู้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของกลุ่มเป็นเช่นไร วัยรุ่นจะมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมเช่นนั้นตามกลุ่มเพื่อน

5. การมุ่งอนาคต

5.1 ความหมาย

ดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะ (2536) ได้ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถในการคาดการณ์ถึงอนาคตในสิ่งที่จะเกิดกับตนเอง และเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สอดคล้องกับ มิซเชล (Mischel & Underwood, 1974) อ้างใน เนตรชนก พุ่มพวง, 2546) ซึ่งให้ความหมายว่า ความสามารถในการคาดการณ์ไกล ให้ความสำคัญกับผลดีและผลเสียในอนาคต มีความต้องการให้อนาคตพบเจอในสิ่งที่ดีหรือผลดีมากกว่าปัจจุบัน จึงทำให้เกิดการวางแผนการกระทำ

เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต จึงทำให้ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถเลือกการปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ลักษณะมุ่งอนาคตจะเป็นส่วนต้นของปรากฏการณ์ และการควบคุมตนจะเป็นส่วนปลายและจะเกิดควบคู่กัน คือ ลักษณะมุ่งอนาคตในบางเรื่องจะเกิดนำมาก่อน แล้วบุคคลต้องใช้การควบคุมตนเอง เพื่อให้สามารถดำเนินการไปได้ตามที่วางเป้าหมายเอาไว้จนประสบผลสำเร็จในเวลาที่กำหนดนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน มีความสำคัญต่อพฤติกรรม ทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน คือ บุคคลจะต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าผลในปัจจุบัน แล้วดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในอนาคตนั้น ลักษณะการมุ่งอนาคต ตอนที่สองของการอดได้รอได้ คือ การกระทำที่เป็นขั้นตอน เพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจจะต้องปฏิบัติเป็นระยะเวลาที่ยาวนานหรือต้องรอคอยผลนาน ความสามารถส่วนนี้ คือ การควบคุมตนเอง ดังนั้นผู้ที่เน้นในประเด็นต่างกันของปรากฏการณ์ เช่นนี้จะเรียกชื่อปรากฏการณ์นี้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ส่วนผู้ที่เน้นความสามารถในการปฏิบัติเพื่อรอรับผลที่ต้องการ จะเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า การควบคุมตนเอง แต่เนื่องจากการมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกันบางครั้งทำให้เกิดการแยกแยะไม่ออก ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตกับความสามารถในการควบคุมตนเอง จึงต้องพัฒนาไปด้วยกันจึงจะเกิดพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ต้องการ ถ้าจิตลักษณะใดพัฒนาได้ไม่เต็มที่ จะทำให้เกิดความบกพร่องทางจริยธรรมได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543) นอกจากนี้ เซกจิเนอร์ และ ฮาลาบี (Seginer & Halabi, 1991) ได้กล่าวถึงลักษณะการมุ่งอนาคตโดยการรวบรวมแนวคิดจากนักจิตวิทยาท่านอื่น ๆ ว่า ลักษณะการมุ่งอนาคตเป็นการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนในอนาคต ความปรารถนาในอนาคต ความคาดหวังในอนาคต และความกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และรวมถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งความคิดการจินตนาการภาพของอนาคตแต่ละบุคคล ความต้องการในอนาคต แรงจูงใจในอนาคต การควบคุมทางด้านอารมณ์ และความสามารถทางด้านสติปัญญา การให้ความหมายลักษณะของการมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะนิสัยที่สามารถอดได้รอได้ สามารถหักห้ามใจตนเอง เพื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง นำไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จหรือสิ่งตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ หรือสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่า (เพ็ญแข ประจันปัจจนิก, 2526) นอกจากนี้การให้ความหมายของลักษณะการมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะการมุ่งอนาคตข้างหน้าเป็นการมองอนาคตที่กว้างไกลไม่ได้มีผลแค่ตัวผู้มองเท่านั้นยังครอบคลุมไปถึงบุคคล สังคม มวลมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย (จรรยา สุวรรณทัต, 2531) ในการให้ความหมายของลักษณะการมุ่งอนาคตว่าเป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งสามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่สามารถอดได้สามารถรอได้ในสภาวะการณ์ต่าง ๆ เพราะบุคคลสามารถเห็นผลของการ

กระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือความพากเพียรของบุคคลที่พยายามกระทำปัจจุบันเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในอนาคตที่ยิ่งใหญ่ (พนิดา สีนสุวรรณ, 2547)

5.2 การวัด

การวัดลักษณะมุ่งอนาคต มีงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตที่ส่งผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ และมีการสร้างแบบวัดลักษณะการมุ่งอนาคตและยังนิยมใช้มาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ 1) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของจินตนา บิลมาศ และคนอื่นๆ (2529) โดยใช้วัดในกลุ่มข้าราชการพลเรือน โดยแบบวัดดังกล่าวมีข้อคำถามที่แสดงเนื้อหาที่เกี่ยวกับการแสดงออกของลักษณะนิสัยของบุคคลว่าจะเสียสละความสุขเล็กน้อย เพื่อผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่กว่าในอนาคตรวมทั้งเป็นการแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลว่ามีความสามารถในการอดได้รอได้ สามารถวางแผนในอนาคตและความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามแบบแผนที่วางไว้ได้มากน้อยเพียงใด โดยแบบวัดลักษณะการมุ่งอนาคต มีจำนวนรวม 20 ข้อ ซึ่งใช้วิธีการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 6 ระดับ ให้เลือกตอบตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลย โดยจะแสดงลักษณะการมุ่งอนาคตจากมากถึงน้อย 2) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของดวงเดือน พันธุมนาวิณ งามตา วนินทานนท์ และคณะ (2536) ได้สร้างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตในกลุ่มวัยรุ่น ประกอบด้วยประโยคบอกเล่า 12 ประโยค เกี่ยวกับความสามารถในการมองอนาคต การเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคตและรวมถึงการรอได้ การรอได้ของผู้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลย ซึ่งแบบวัดทั้ง 2 แบบ ยังได้ถูกนำมาใช้ในงานวิจัยต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยมีการปรับแบบวัดให้มีความเหมาะสมกับบริบทและสิ่งที่ต้องการวัดในงานวิจัยแต่ละงานที่จะศึกษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยนั้น ๆ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ (สมวาสนา ธนเมธีกุล, 2546) ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยปรับปรุงแบบวัดจากนีออน พิลนประดิษฐ์ และคณะ (2546) วัดลักษณะการมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลยมีความเที่ยงแบบวัด .74 สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวัดลักษณะการมุ่งอนาคตกับการรับรู้เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ความคาดหวังที่บุคคลจะดำเนินไปให้ถึงเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้ รวมถึงการวางแผนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของอนาคตที่บุคคลกำหนดขึ้น โดยในงานวิจัยนี้วัดคุณลักษณะการมุ่งอนาคต โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวัดลักษณะการมุ่งอนาคตของสิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2556) จำนวน 6 ข้อ ลักษณะมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 4 ระดับ พิสัยระหว่างตรงมากที่สุดถึงตรงน้อยที่สุด เพื่อให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งอนาคตกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ประพจน์ บุญมี (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาย

สามัญ สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตอำเภอเมืองและในเขตชนบทในจังหวัดสระบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 800 คน ผลการวิจัยพบว่า การมุ่งอนาคตเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้และยังพบว่าการควบคุมตนเองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้

สิริพรรณ บุรี (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริทวิทยา เขตพุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยจำนวน 275 คน ผลการวิจัยพบว่า การมุ่งอนาคตมีผลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการมุ่งอนาคตเป็นปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของเจตคติของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

สุนิสา คำปิงกลาง (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายสามัญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยจำนวน 325 คน ผลการวิจัยพบว่า การมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด

สุขจิตร ตั้งเจริญ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมและความสามารถในการบริหารเวลาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลกับการทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบ ได้ร้อยละ 61 โดยตัวแปรที่สามารถทำนาย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน

ศุภินันท์ เลื่อนแป้น (2557) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสอดคล้องและกลมกลืนกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการควบคุมตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต แต่มีอิทธิพลในทางลบต่อการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลแบบสมบูรณ์ (Fully mediation) ระหว่างตัวแปรการควบคุมตนเอง และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

ธิดารัตน์ แยมเนียม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับ

การตระหนักรู้ในบทบาทของตนเอง รู้จักและเข้าใจตนเอง ยอมรับความแตกต่างของตนและผู้อื่น มีการแสดงบทบาทอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมวัฒนธรรมในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลาย และกลุ่มวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เฉิน และซาง (Chen & Zhang, 2011) ได้ศึกษาวิจัยระยะยาวเกี่ยวกับวัยรุ่นในเรื่องของสุขภาวะและผลกระทบของวัยรุ่นในเรื่องการปรับตัวของวัยรุ่นในอนาคต พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ ในวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นเชิงลบ นั้นหมายถึง วัยรุ่นที่มีลักษณะการมุ่งอนาคตสูงจะมีความเสี่ยงที่จะกระทำพฤติกรรมที่เป็นปัญหาลดลง

จากการทบทวนเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ลักษณะการมุ่งอนาคตเป็นลักษณะการมุ่งอนาคตคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต โดยมีองค์ประกอบ 1) การวางแผนในอนาคต 2) ความปรารถนาในอนาคต 3) ความคาดหวังในอนาคต และ 4) ความกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และรวมถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งความคิดการจินตนาการภาพของอนาคตแต่ละบุคคล ความต้องการในอนาคต แรงจูงใจในอนาคต การควบคุมทางด้านอารมณ์ และความสามารถทางด้านสติปัญญา การให้ความหมายลักษณะของการมุ่งอนาคตหมายถึง ลักษณะนิสัยที่สามารถอดได้รอได้ สามารถหักห้ามใจตนเอง เพื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง นำไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จหรือสิ่งตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ หรือสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่า (เพ็ญแข ประจันปัจฉินิก, 2526) นอกจากนี้การให้ความหมายของลักษณะการมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะการมุ่งอนาคตข้างหน้าเป็นการมองอนาคตที่กว้างไกลไม่ได้มีผลแค่ตัวผู้มองเท่านั้นยังครอบคลุมไปถึงบุคคล สังคม มวลมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย (จรรยา สุวรรณทัต, 2531)

6. การควบคุมตนเองที่ไม่ดี

6.1 ความหมาย

การควบคุมตนเองตามทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห้ของซิกมันด์ฟรอยด์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545) ซึ่งเชื่อว่าบุคคลทั่วไปจะมีแรงขับอยู่ภายในตนเอง มีลักษณะเป็นจิตไร้สำนึกพร้อมที่จะแสดงออกพฤติกรรมตามความต้องการเสมอหากขาดการควบคุมยับยั้ง ดังนั้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องได้รับการอบรมบ่มนิสัยเพื่อให้สามารถควบคุมตนเองได้ในระดับทั่วไป และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข ส่วนการควบคุมตนเองตามทฤษฎีของ วอลเตอร์ ซี เร็คเลสส์ (Walter C. Reckless อ้างใน ศรีเรือน แก้วกังวาล (2554) เชื่อว่า คนเรามีพลังที่ผลักดันจากภายในให้มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ภายนอก เช่น ความยากจนเมื่อเราเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ ดังนั้น เร็คเลสส์ จึงเสนอทฤษฎีในการควบคุมตนเองไว้ดังนี้

1) การควบคุมจากภายใน ได้แก่ ความสำนึกที่สามารถยับยั้งควบคุมตนเองได้ ความสำนึกที่ดีงาม ความเคารพตนเอง มโนธรรมที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี ความอดกลั้นต่อความคับข้องใจ ความสามารถในการต่อสู้กับอารมณ์ ความสำนึกรับผิดชอบ ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย การหาความพึงพอใจอย่างอื่นมาชดเชย เป็นต้น

2) การควบคุมจากภายนอก ได้แก่ ความยึดมั่นในจารีตประเพณี ความคาดหวังของสังคม ภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติ ความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย โอกาสที่จะได้รับการยอมรับ และความสำนึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนเองอยู่

การควบคุมตนเองยังหมายถึง พฤติกรรมที่นำไปสู่ผลทั้งทางด้านบวกและทั้งทางด้านลบ เป็นผลของการกระทำ ซึ่งถ้าหากบุคคลจำเป็นต้องเลือกการกระทำของพฤติกรรมทั้งสองอย่างที่จะส่งผลต่อผลของการกระทำที่ขัดแย้งกัน ผลของการกระทำหนึ่งเป็นผลแห่งการกระทำที่ได้รับผลของการกระทำนั้นโดยทันทีที่มีความพอใจน้อย ส่วนผลของการกระทำอีกผลของการกระทำหนึ่งเป็นผลแห่งการกระทำที่ต้องรอคอยแต่มีความพอใจเป็นอย่างมาก สกินเนอร์ (Skinner, 1953) นอกจากนี้การควบคุมตนเองยังหมายถึง สถานการณ์ของแต่ละบุคคลที่แต่ละคนมีเครื่องมือในการควบคุมตนเอง ในความสามารถของการควบคุมพฤติกรรมของตน บุคคลสามารถจัดการกับความยุ่งยากต่าง ๆ สามารถจัดการกับความยุ่งยากตามระดับความยุ่งยากนั้น ๆ ให้หมดไปโดยบุคคลกระทำโดยการกระทำแบบเป็นขั้นตอนเป็นกระบวนการให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยการควบคุมจากบุคคลอื่น หรือจากเครื่องมือที่บุคคลนั้น ๆ ได้มาจากการควบคุมด้วยตนเอง และอาจจะใช้เครื่องมือในการจัดการสถานการณ์จากภายนอกที่ทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงและลดความยุ่งยากลงไปอีกนั่นก็คือ การควบคุมตนเอง คาส์ดิน (Kazdin, 1984) การควบคุมตนเองแบ่งออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ มิติแรกคือการควบคุมตนเองที่ไม่ดีและมิติที่สองคือการควบคุมตนเองที่ดี โดยการควบคุมตนเองที่ไม่ดีนั้นจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความหุนหันพลันแล่น 2) การขาดสมาธิจดจ่อ 3) การขาดความอดทนอดกลั้น และในส่วนของ การควบคุมตนเองที่ดี ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถในการสงบอารมณ์ของตนเอง 2) ความสามารถในการเลื่อนความต้องการความปรารถนา 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา สามารถวัดได้โดยการวัดทางด้านมิติ ด้านการวางแผน ด้านการแก้ไขปัญหา ด้านการชะลอความต้องการความปรารถนา และการเสริมแรงตนเองในเชิงบวก เฮ็กเกอร์ และคณะ (Hegger, Will, Bruckermann, & Voss, 2006) ยังมีการให้ความหมายของการควบคุมตนเองที่ดีว่า เป็นภาวะการณ์ที่บุคคลสามารถควบคุมอารมณ์ ความปรารถนาของตนเอง รวมถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เฉพาะหน้าได้ โดยสามารถวัดการควบคุมตนเองได้ 3 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ 2) ความสามารถในการอดทนรอคอยความปรารถนาของตนเองชะลอความต้องการ 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา สิทธิพงศ์ และคณะ (Wattananonsakul et al., 2010) และยังมีผู้ให้ความหมายของการควบคุมตนเองว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลให้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลาย

วิธีการ เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล จากพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนานำไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมของตนเอง กำหนดเป้าหมาย กำหนดขั้นตอน มีกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายได้อย่างชัดเจนและสามารถควบคุมตัวแปรทั้งภายในและภายนอกของบุคคลอันจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนานั้น ๆ ด้วยตนเอง (พันธณี วิหคโต, 2542)

การควบคุมตนเองกับลักษณะการมุ่งอนาคต เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกันบางครั้งทำให้เกิดการแยกแยะไม่ออก ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตกับความสามารถในการควบคุมตนเอง จึงต้องพัฒนาไปด้วยกันจึงจะเกิดพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ต้องการ ถ้าจิตลักษณะใดพัฒนาได้ไม่เต็มที่ จะทำให้เกิดความบกพร่องทางจริยธรรมได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543)

แบนดูรา Bandura (1977) มีความเชื่อว่าพฤติกรรม ของมนุษย์เรานั้นไม่ได้เป็นผลพวงของการเสริมแรงและการลงโทษจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ว่ามนุษย์เราสามารถกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อควบคุม ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง ด้วยผลกรรมที่เขาหาตัวเอง เพื่อตัวเขา ซึ่งความสามารถในการดำเนินการดังกล่าวนี้ แบนดูรา เรียกว่าเป็นการกำกับตนเอง ซึ่งจะสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝนและพัฒนา การฝึกฝนนั้นประกอบไปด้วย 3 ประการ คือ

1) กระบวนการสังเกตของตนเอง (Self-observation) บุคคลไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการกระทำของตัวเองถ้าเขาไม่สนใจว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ ดังนั้นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการกำกับตนเอง คือ บุคคลจะต้องรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ เพราะความสำเร็จจากการกำกับตนเองนั้นส่วนหนึ่งมาจากความชัดเจนสม่ำเสมอและแม่นยำของการสังเกตและบันทึกตนเอง การสังเกตควรพิจารณา 4 ด้านคือ

- การกระทำในด้านคุณภาพ, ความเร็วปริมาณ ฯ
- ความสม่ำเสมอ
- ความใกล้เคียง
- ความถูกต้อง

2) กระบวนการตัดสิน (judgment process) ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองนั้น จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนไม่มากนัก ถ้าปราศจากกระบวนการตัดสิน ถ้าข้อมูลดังกล่าวนี้เป็นที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ โดยอาศัยมาตรฐานส่วนบุคคลที่ได้มาจากการถูกสอนโดยตรง การประเมิน ปฏิบัติตอบสนองทางสังคมต่อพฤติกรรมนั้น ๆ และจากการสังเกตตัวแบบ การจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต้องอาศัยการตัดสิน

3) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (self-reaction) การพัฒนามาตรฐานการตัดสินนั้นจะนำไปสู่การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ขึ้นกับสิ่งล่อใจที่นำไปสู่ผลบวก ส่วนมาตรฐานภายในตนเองจะทำหน้าที่เป็นเกณฑ์ที่ทำให้บุคคลวางระดับการแสดงออกหรืออาจจะสูงขึ้นก็ได้

การศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมการทำความดีละเว้นความชั่วในงานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538) ที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนไทยทั้งเด็กและผู้ใหญ่อายุตั้งแต่ 6-60 ปี ว่าพฤติกรรมเหล่านั้นมีสาเหตุอะไรบ้างที่เกี่ยวกับสาเหตุทางด้านจิตใจ และสามารถนำมาประยุกต์เป็นทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย โดยแบ่งต้นไม้อจริยธรรม ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่หนึ่ง ได้แก่ ดอกและผลไม้บนต้น ที่แสดงถึงพฤติกรรมการทำดีและพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวม ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นพฤติกรรมของพลเมืองดี และเป็นพฤติกรรมที่เอื้อเพื่อต่อคนในสังคมต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนที่สอง ได้แก่ ส่วนลำต้นของต้นไม้ แสดงถึงพฤติกรรมด้านการประกอบอาชีพอย่างขยันขันแข็ง ซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านการมุ่งอนาคตและด้านการควบคุมตนเอง ด้านความเชื่ออำนาจในตน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านทัศนคติ ด้านคุณธรรมและด้านค่านิยม ส่วนที่สาม ได้แก่ รากของต้นไม้ ที่แสดงถึงพฤติกรรมในการประกอบอาชีพอย่างขยันขันแข็งซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านประสบการณ์ทางสังคมและด้านสุขภาพจิต ความสัมพันธ์ของจิตลักษณะพื้นฐานและองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม จิตลักษณะทั้งสามนี้อาจใช้เป็นสาเหตุของการพัฒนาจิตลักษณะ 5 ประการ กล่าวคือ บุคคลจะต้องมีลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้าน ในปริมาณที่สูงเหมาะสมกับอายุ จึงจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาจิตลักษณะทั้ง 5 ประการ ที่ส่วนลำต้นของต้นไม้ โดยที่จิตทั้ง 5 ลักษณะนี้จะพัฒนาไปเองโดยอัตโนมัติถ้าบุคคลที่มีความพร้อมทางจิตใจ 3 ด้านดังกล่าวและอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคมที่เหมาะสม นอกจากนั้นบุคคลยังมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาจิตลักษณะบางประการใน 5 ด้านนี้ โดยวิธีการอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้นจิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการจึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและของคนเก่ง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2538)

จากความหมายของการควบคุมตนเองที่กล่าวมาในข้างต้น สรุปได้ว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดี คือ การกระทำพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่สามารถยับยั้งชั่งใจ การแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาออกมาให้บุคคลอื่นรับรู้ โดยบุคคลไม่สามารถที่จะควบคุมอารมณ์ ไม่สามารถควบคุมความต้องการ ไม่สามารถควบคุมความปรารถนาของตนเอง รวมถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งการควบคุมตนเองที่ไม่ดีนั้นบุคคลจะเป็นผู้ที่กำหนดลักษณะของการแสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง โดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และเป็นที่ยอมรับของสังคม

6.2 การวัด

การวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี วัดโดยอิงแนวคิด Wills และคณะ (1994) ประกอบด้วย ลักษณะการขาดความสามารถของบุคคลในการยับยั้งอารมณ์ตนเอง มีลักษณะหุนหันพลันแล่น ขาดความสามารถในการมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งรวมถึงไม่มีความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งเร้า สภาพแวดล้อมรอบตัว โดยในงานวิจัยนี้วัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดีตามงานวิจัยของ Wattananonsakul (2012) ประกอบด้วยมิติของ 1) ความหุนหันพลันแล่น 2) การขาดความอดทน อดกลั้น 3) การขาดสมาธิจดจ่อ มาตราวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี เป็นมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ มีพิสัยระหว่างตรงกับตัวห่านมากที่สุด (5 คะแนน) ถึงตรงกับตัวห่านน้อยที่สุด (1 คะแนน) การวัดตัวแปรด้วยข้อกระทงจำนวนมาก ย่อมมีปัญหาในด้านความเหนื่อยล้าจากการตอบแบบประเมินของผู้ตอบ ความตั้งใจในการตอบของกลุ่มตัวอย่าง การขาดหายของข้อมูล ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป ดังนั้นจึงจำกัดจำนวนข้อกระทงให้มีจำนวน 4 ข้อ ต่อ 1 ภาวะสันนิษฐาน ได้แบบประเมินการควบคุมตนเองที่ไม่ดีจำนวน 12 ข้อ

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองที่ไม่ดีกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ประพจน์ บุญมี (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาวิจัย

วรรณศิริ ปิ่นทอง (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาสายสามัญในสังกัดกรมสามัญศึกษา เป็นงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอาชีวศึกษาสังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2549 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน พบว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางลบในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ นั่นหมายความว่า นักเรียนที่มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีอยู่ในระดับสูง จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีต่ำ และพบว่าการทำหน้าที่ของครอบครัวของบิดามารดา รวมทั้งการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ในลักษณะทางตรงกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สุมาลี สวยสะอาด (2550) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการทำนายความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศผลการศึกษาวิจัยพบว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์และเป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา

สิทธิพงศ์ และคณะ (2010) จากการศึกษาวิจัยและการทำการทดสอบทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมตน ผลการศึกษาพบว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีเป็นตัวแปรสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาวิจัย

สุขจิตร ตั้งเจริญ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมและความสามารถในการบริหารเวลาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลกับการทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบ ได้ร้อยละ 61 โดยตัวแปรที่สามารถทำนาย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน

กิตติเดช เกียรติมหาชัย (2555) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการควบคุมตนเองของเยาวชนชายที่กระทำผิด พบว่า ตัวแปรที่สำคัญในการทำนายความสามารถในการควบคุมตนเองของเยาวชนชายที่กระทำผิด ได้แก่ การควบคุมตนเองที่ไม่ดี และทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม

ศุภินันท์ เลื่อนแป้น (2557) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสอดคล้องและกลมกลืนกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีอิทธิพลในทางบวกต่อการควบคุมตนเองที่ไม่ดี นอกจากนี้ลักษณะมุ่งอนาคตเจตคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลแบบสมบูรณ์ (Fully mediation) ระหว่างตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

วิลส์; และคณะ (Thomas A Wills et al., 2007) จากการศึกษาโดยการทดสอบโมเดลของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนในวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องการใช้สารเสพติดและพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ โดยการศึกษาได้มีการนำโปรแกรมในการวางแผนการป้องกันที่มีชื่อโปรแกรมว่า Strong African American Families (SAAF) การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมต่ำ หรือวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในสังคมชุมชนในชนบทที่อยู่ในถิ่นที่ห่างไกลและมีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดการแบ่งแยกเชื้อชาติของกลุ่มคนเหล่านี้ ผลการศึกษาพบว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่นำมาศึกษาครั้งนี้

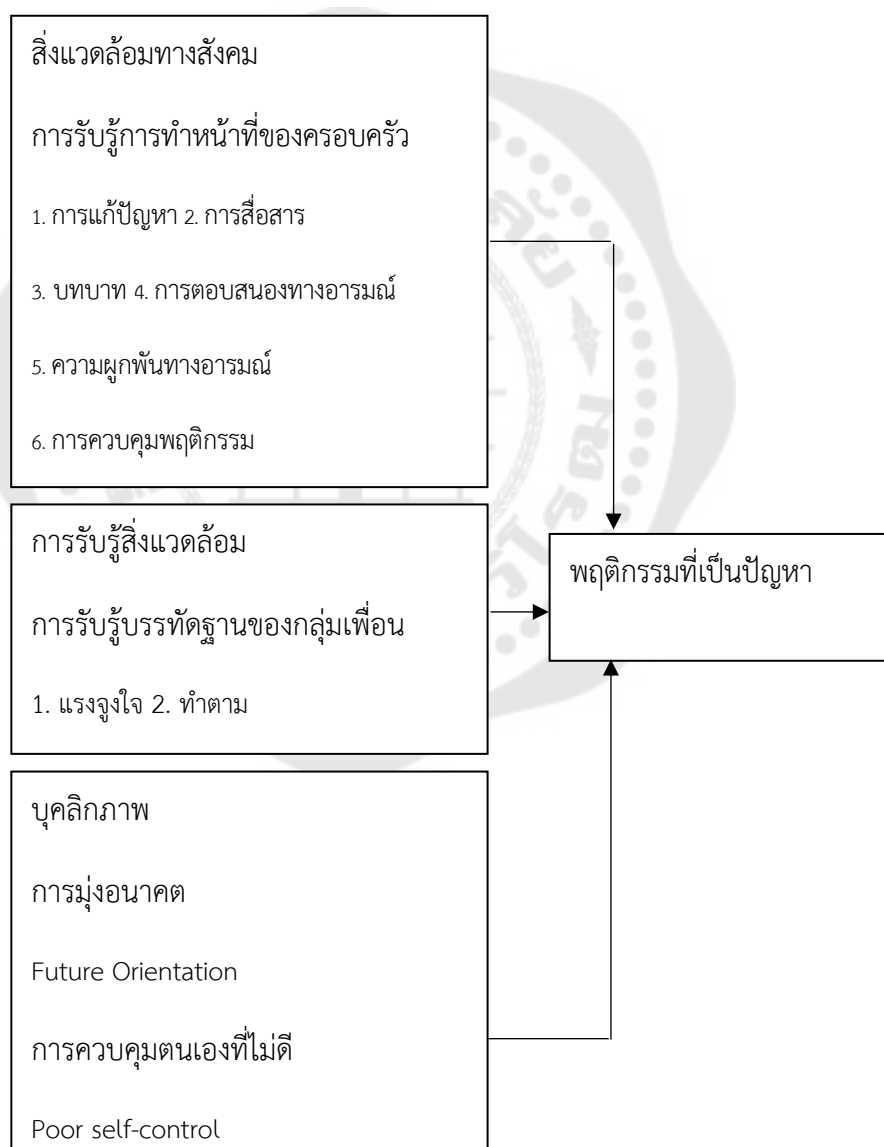
จากการทบทวนเอกสารงานวิชาการและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์กับการก่อเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และการก่อเกิดพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นในพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ใน

เชิงลบ นั้นหมายความว่า หากวัยรุ่นมีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีสูงแนวโน้มที่วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

7. กรอบแนวคิด

ครอบครัวมีความสำคัญเกี่ยวกับบริบทของชีวิตวัยรุ่นเป็นอย่างมาก การให้ความรักความอบอุ่น การใส่ใจดูแลซึ่งกันและกันในครอบครัว การอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูวัยรุ่น การทำหน้าที่ของบิดามารดา หรือคนในครอบครัวล้วนแต่มีบทบาทสำคัญของวัยรุ่นทั้งสิ้น ดังนั้นหากบุคคลในครอบครัวทำหน้าที่ในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะส่งผลให้ครอบครัวมีความสุข (ผกามาศ นันทจิรววัฒน์, 2554) นอกจากการทำหน้าที่ของครอบครัวแล้วยังมีเรื่องการสื่อสารภายในครอบครัวที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเยาวชน โดยมีการศึกษาของศิริพร พูลรักษ์ (2539) พบว่าเยาวชนที่ได้รับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อผู้อื่นทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การให้คำปรึกษารายบุคคลตามแนวคิดการพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อพัฒนาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมากขึ้น อีกทั้งการสื่อสารภายในครอบครัว “เป็นการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ ลูก ซึ่งทุก ๆ ครอบครัวจะพัฒนาบรรทัดฐานในเรื่องทิศทาง เนื้อหาและความหลากหลายในการสื่อสารกับวัตถุ หรือแนวคิดต่าง ๆ โดยรวมถึงบรรทัดฐานว่าใครควรสื่อสารกับใคร เกี่ยวกับประเด็นใด ด้วยความตั้งใจเช่นใด การสื่อสารจะมีรูปแบบที่มั่นคงทั้งในเรื่องปริมาณในแต่ละช่วงเวลา รวมทั้งเรื่องความหลากหลายของประเด็น” แม็คลอยด์ และแชฟฟี (McLeod & Chaffee, 1967 อ้างใน HS (1974) ซึ่งการสื่อสารภายในครอบครัวอยู่ในโครงสร้างของการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การทำหน้าที่และบทบาทของตนในครอบครัวจะมีส่วนช่วยให้มีความเข้าใจกันมากขึ้นสามารถปรับตัวเข้าหากันระหว่างบุคคลภายในครอบครัว รวมไปถึงการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลภายในครอบครัวอีกด้วย สาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นอีกอย่างหนึ่ง คือ ปัจจัยภายนอกที่สำคัญเช่น ปัจจัยที่เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน เนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลเป็นอย่างมากของวัยรุ่น (ณัฐภาพ ระวะใจ, 2554) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความผูกพันกันมาก เมื่อวัยรุ่นผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนดีก็จะมีพฤติกรรมที่ดีไปด้วย ในทางตรงกันข้ามหากวัยรุ่นที่มีความผูกพันกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ดี วัยรุ่นก็จะมีแนวโน้มของพฤติกรรมที่ไม่ดีตามไปด้วย (Sutherland, Cressy, & Luckenbill, 1978) ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กตัญชลี ณรงค์ราช (2543) ที่พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมายก่อนถูกจับกุมวัยรุ่นเหล่านี้ได้คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายโดยเฉลี่ย 7 คน ในขณะที่กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายมีเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายเพียง 1 คน เท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า การคบเพื่อนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นอีกปัจจัยหนึ่ง นอกจากปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นแล้วยังมีปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมของวัยรุ่นอีกด้วย เช่น ลักษณะการมุ่งอนาคต และการ

ควบคุมตนเองที่ไม่ดี แต่ถ้าหากวัยรุ่นมีเป้าหมายในชีวิต และสามารถจัดการควบคุมอารมณ์ ความคิดของตนเองให้ไปในทางที่ถูกต้องได้ จะก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม วัยรุ่นก็จะสามารถยับยั้งการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของตนเองได้อย่างเหมาะสม การศึกษาปัจจัยดังกล่าว จึงเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและสามารถนำไปสู่แนวทางการป้องกันพฤติกรรมกระทำความผิดของวัยรุ่นในคดีอาญาของเยาวชนให้ลดลงได้ เมื่อพิจารณาทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการอธิบายพฤติกรรมจึงกำหนดขอบข่ายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามภาพประกอบ 5 ดังนี้

ภาพประกอบ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

8. สมมติฐาน

8.1 ปัจจัยการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองที่ไม่ดี สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดออกจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนที่ถูกดำเนินคดีอาญา และเยาวชนที่เป็นนักเรียน อายุระหว่าง 15-18 ปี ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างรวมจำนวนทั้งสิ้น 600 คน แบ่งออกเป็นเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีอาญา จำนวน 300 คน และเยาวชนที่เป็นนักเรียนจำนวน 300 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการศึกษา การวิจัยนี้ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

เยาวชน อายุระหว่าง 15-18 ปี ที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในภาค 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี

เยาวชน อายุระหว่าง 15-18 ปี ที่ไม่เคยถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 และทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

1. ไม่มีภาวะสติปัญญาบกพร่อง คือ ผู้เข้าร่วมวิจัยจะต้องมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ (I.Q. > 89 ขึ้นไป)
2. ไม่เคยถูกวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตและไม่ปรากฏอาการทางจิต
3. ไม่ได้เป็นผู้ป่วยที่มีภาวะอันตราย
4. ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
5. อ่านออกเขียนได้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้เข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีมาสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 จำนวน 300 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยา จากสูตรของ Krejcie และ Morgan (1970) ดังนี้

$$n = \frac{((x^2)(N)(P)(1 - P))}{((ME^2)(N - 1)) + ((X^2)(P)(1 - P))}$$

เมื่อ

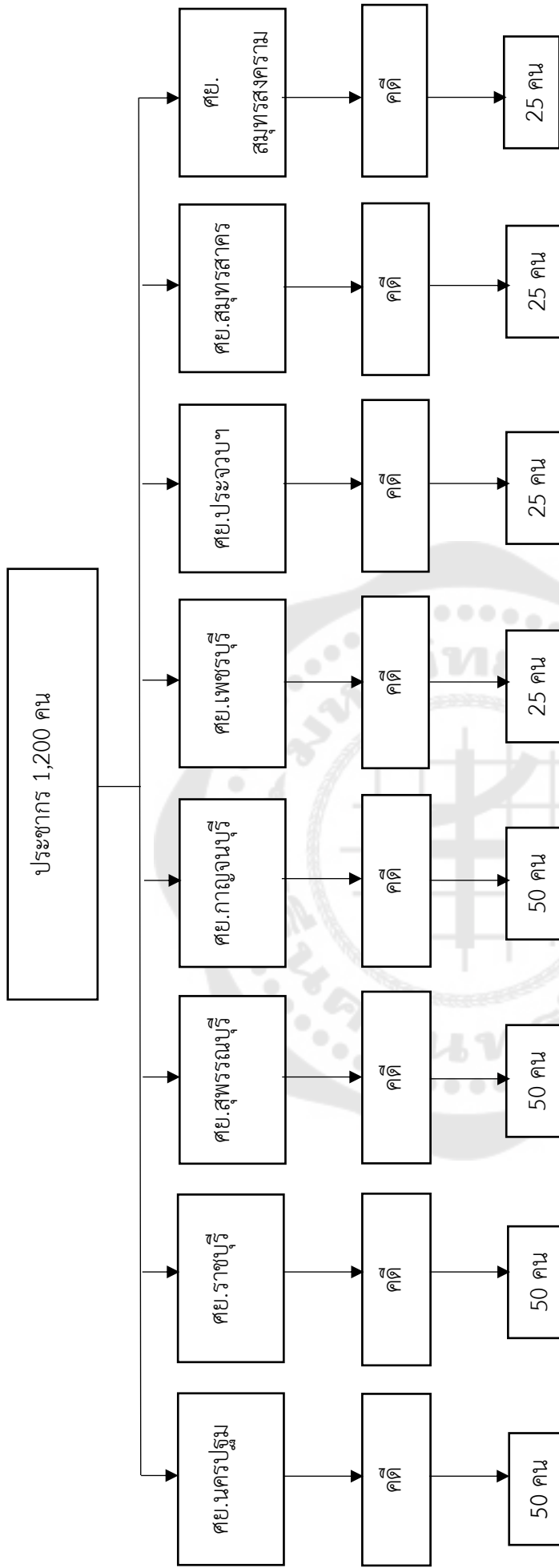
- N = กลุ่มประชากร
 χ^2 = ค่า Chi-square สำหรับการกำหนดระดับความเชื่อมั่น (95%)
 เมื่อค่าองศาอิสระเท่ากับ 1 (มีค่าเท่ากับ 3.841)
 P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (เท่ากับ .50)
 ME = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

ในการศึกษาวิจัยนี้ มีจำนวนกลุ่มประชากรเป้าหมายจำนวน 1,200 คน กำหนดระดับเชื่อมั่นไว้ที่ 95% ยอมรับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ 5% และกำหนดสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ .50 จึงทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเท่ากับ 291 คน แต่เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการให้ข้อมูลในแบบวัดจึงดำเนินการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 300 ชุด ในส่วนของกลุ่มที่ 2 เป็นเยาวชนที่ไม่เคยถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว จากโรงเรียนต่าง ๆ ในภาค 7 ซึ่งกำหนดให้มีจำนวนเท่ากับ กลุ่มที่ 1 เพื่อความเท่าเทียมกันในการวิเคราะห์สมการจำแนกประเภทปัจจัย จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 600 คน

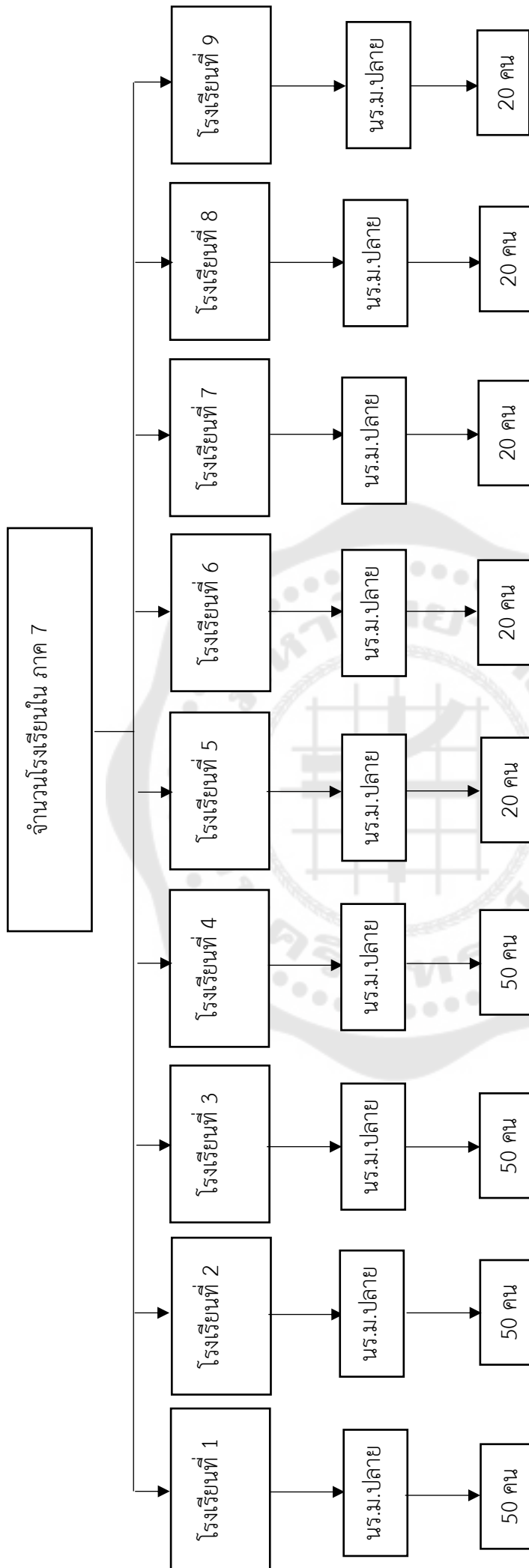
การพิทักษ์สิทธิของตัวอย่าง

งานวิจัยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง: SWUEC/X-169/2561 เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม แบบวัดตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองที่ไม่ดี โดยขออนุญาตผู้ปกครองสำหรับผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัยที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ด้วยความสมัครใจ โดยมิได้มีการบังคับขู่เข็ญ หลอกลวงแต่ประการใด ข้อมูลส่วนตัวจะถูกเก็บเป็นความลับไม่เปิดเผย นำเสนอข้อมูลวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

โดยลักษณะการสุ่มกลุ่มตัวอย่างและจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้น แสดงในภาพประกอบ 6 และภาพประกอบ 7 ดังนี้

ภาพประกอบ 6 การร่วมด้วยอย่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด

ภาพประกอบ 7 การสุ่มตัวอย่างกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

ขั้นตอนและรูปแบบการวิจัย

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1.1 การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว
- 1.2 การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน
- 1.3 การมุ่งอนาคต
- 1.4 การควบคุมตนเองที่ไม่ดี

2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมที่เป็นปัญหา ในงานวิจัยนี้มีระดับการวัดเป็นนามบัญญัติ (nominal scale) โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ระยะก่อนการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจริยธรรมในมนุษย์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิบดีผู้พิพากษาภาค 7 และผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและใช้สถานที่ในการวิจัย

1.3 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขั้นแรกศึกษาข้อมูลจากสำนวนคดีกลุ่มงานมาตรการพิเศษ เพื่อคัดเลือกเด็กและเยาวชนที่ไม่มีประวัติได้รับการถูกวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคจิตหรือมีอาการทางจิต หรือเป็นผู้ป่วยที่มีภาวะอันตราย และไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ออกจากกลุ่มประชากร

ขั้นที่สอง ทำการประเมินผู้เข้าร่วมวิจัยที่ถูกคัดเลือกจากขั้นแรก โดยจะต้องเป็นผู้ที่สามารถอ่านออกเขียนได้

ขั้นที่สาม คัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยจากขั้นที่สองที่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ ($I.Q. > 89$ ขึ้นไป) หลังจากคัดเลือกประชากรเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 600 คน

1.4 ชี้แจงรายละเอียดของงานวิจัย เพื่อให้ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ทราบวัตถุประสงค์ และสอบถามความสนใจของเยาวชนในการเข้าร่วมวิจัย

1.5 หลังจากได้เยาวชนกลุ่มตัวอย่างที่สมัครเข้าร่วมการวิจัยแล้ว นำรายชื่อเยาวชนมาสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อให้ได้ผู้เข้าร่วมวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 300 คน

1.6 สุ่มรายชื่อโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค 7 ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอนเพื่อให้ได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบง่ายเพื่อให้ได้ห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเยาวชนจำนวนทั้งสิ้น 300 คน

1.7 หลังจากที่ได้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดชนิดรายงานตนเอง (Self-report questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ส่วน เกี่ยวกับการวัดคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษา

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้พัฒนาหรือปรับปรุงข้อวัด สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ศึกษาวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลมาสร้างนิยามตัวแปรที่ต้องการศึกษา

2) สร้างข้อวัดของแบบวัดให้มีความสอดคล้องกับนิยามตัวแปร และ
จุดมุ่งหมายในการวิจัย

3) นำแบบวัดที่สร้างขึ้นมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบวัดไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบ และนำมาหาค่า IOC โดยเลือกข้อวัดที่มีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

4) ปรับปรุงแก้ไขข้อวัดที่ใช้วัดที่ยังพบข้อบกพร่อง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เพื่อให้แบบวัดสามารถวัดกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามนิยามของตัวแปร

5) นำแบบวัดที่ได้แก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำไปทดลองเก็บข้อมูล (Try out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 300 คน

6) นำข้อวัดที่ผ่านการคัดเลือกมาหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) และคัดเลือกข้อวัดที่มีค่าความสัมพันธ์ที่เป็นบวกและมีค่าตั้งแต่ .197 ขึ้นไป โดยพิจารณาได้จากตารางค่าวิกฤต (Critical value) ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient: r) ($r = .197$, $df = 100$, $\alpha = .05$)

7) หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัด โดยการหาค่าความเที่ยงแบบ

สอดคล้องภายใน (Internal consistency) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, 1984)

8) ออกแบบและจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยรายละเอียดมีดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบวัดข้อมูลส่วนบุคคล มีข้อวัด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัว

ตอนที่ 3 ข้อมูลสภาพแวดล้อม

ส่วนที่ 2 มีข้อวัด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

ตอนที่ 3 แบบวัดการมุ่งอนาคต

ตอนที่ 4 แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี

ส่วนที่ 1 เป็นแบบวัดข้อมูลส่วนบุคคล มีข้อวัด 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัว ตอนที่ 3 ข้อมูลสภาพแวดล้อม ของผู้ตอบแบบวัด โดยลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมีให้เติมคำตอบและเลือกตอบ (Check List) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบวัดข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงใน..... ให้ตรงตามความเป็นจริง แบบวัดฉบับนี้ประกอบด้วย ข้อวัด 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัวและตอนที่ 3 ข้อมูลสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

1.2 อายุ.....ปี

1.3 การศึกษา

☐ ไม่ได้ศึกษา ☐ ประถมศึกษาปีที่...เกรดเฉลี่ย... ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม. ...) เกรดเฉลี่ย...

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. ...) เกรดเฉลี่ย... ☐ ปวช. ปีที่..... เกรดเฉลี่ย.....

ส่วนที่ 2 มาตรวัดตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัย ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินการรับรู้การทำหน้าที่ภายในครอบครัว รายละเอียดของแบบวัด คือ การวัดองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ การแก้ปัญหา การสื่อสาร บทบาท การตอบสนองทางอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม ใช้ถามกับเยาวชนเพื่อให้ตอบแบบวัด โดยมีข้อวัด 15 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ตรงน้อยที่สุด ตรงน้อย ปานกลาง ตรงมาก ตรงมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .987

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อวัดและพิจารณาว่าข้อวัดนั้น ๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อวัด	ตรง น้อย ที่สุด	ตรง น้อย	ปาน กลาง	ตรง มาก	มาก ที่สุด
0. สมาชิกในครอบครัวช่วยกันแก้ไขปัญหาคส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในบ้านได้	1	2	3	4	5
00. เมื่อฉันขอให้คนในครอบครัวทำอะไรให้ ฉันมักไม่แน่ใจว่าเขาจะทำได้หรือไม่	5	4	3	2	1

เกณฑ์การให้คะแนน

กรณีข้อความทางบวก

ตรงน้อยที่สุด ได้คะแนนเท่ากับ 1

ตรงน้อย ได้คะแนนเท่ากับ 2

ปานกลาง ได้คะแนนเท่ากับ 3

ตรงมาก ได้คะแนนเท่ากับ 4

ตรงมากที่สุด ได้คะแนนเท่ากับ 5

กรณีข้อความทางลบเกณฑ์การให้คะแนนจะสลับกัน

การแปลความหมาย

ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดมากกว่า แสดงว่ามีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวสูงกว่า
ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดน้อยกว่า

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
3.67-5.00	มีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวสูง
2.34-3.66	มีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวปานกลาง
1.00-2.33	มีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ

ค่าอำนาจจำแนกของข้อวัดในแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) โดยพบว่าทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า .197 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197, df = 100, \alpha = .05$) โดยแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวมีอำนาจจำแนกระหว่าง .874 ถึง .929 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อวัดในแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวนั้น สามารถใช้วัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย และสามารถจำแนกผู้ที่มีคะแนนของการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวสูงของแต่ละด้านออกจากผู้ที่มีคะแนนการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำของแต่ละด้านได้ โดยสามารถดูรายละเอียดของค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว

ข้อวัด	<i>M</i>	<i>S.D.</i>	ค่า CITC
1.ครอบครัวของฉันแสดงความรักใคร่เอ็นดูต่อกัน	3.200	1.510	.909
2.เมื่อมีปัญหาจะมีการปรึกษากัน เพื่อหาหนทาง แก้ปัญหา	3.127	1.532	.874
3.ครอบครัวของฉันห้ามมีการทำร้ายร่างกายกัน (ไม่นับตีลูกเพื่อสั่งสอน)	3.322	1.485	.902
4.สมาชิกในครอบครัวมีความไว้วางใจซึ่งกันและ กัน	3.275	1.509	.900
5.ครอบครัวของฉันไม่เคยขาดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยา ของใช้ ฯลฯ	3.295	1.651	.919
6.ครอบครัวของฉันมีความสุขทุกๆ วัน	3.387	1.477	.905
7.ครอบครัวของฉันเผชิญปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันได้ อย่างดี	3.333	1.472	.889
8.ครอบครัวของฉันแก้ปัญหาความไม่สบายใจ ระหว่างกันได้ค่อนข้างดี	3.223	1.476	.897
9.แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างไม่ขาดตก บกพร่อง	3.210	1.600	.910
10.ฉันกล้าบอกคนในครอบครัว เมื่อเขาทำในสิ่ง ที่ฉันไม่ชอบ	3.178	1.463	.913
11.ในยามวิกฤต คนในครอบครัวสามารถพึ่งพา อาศัยกันได้	3.443	1.542	.919
12.ฉันพูดระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัว ฟังได้	2.997	1.521	.901
13.ครอบครัวของฉันให้ความสำคัญต่อความรู้สึก ของสมาชิก	3.133	1.616	.919

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อวัด	<i>M</i>	<i>S.D.</i>	ค่า CITC
14.ฉันมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัวร่วมกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ เช่น เรื่องการเงินในครอบครัว เรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว	3.130	1.484	.912
15.เมื่อทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่หรือผู้ปกครองและพี่น้องจะให้กำลังใจมากกว่าตำหนิ	3.178	1.718	.929

หมายเหตุ: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197$, $df = 100$, $\alpha = .05$)

ตอนที่ 2 แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน ใช้ถามกับเยาวชนเพื่อให้ตอบแบบประเมิน โดยมีข้อวัด 5 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 7 ระดับ คือ ตรงมากที่สุด ตรงค่อนข้างตรง เฉยๆ ค่อนข้างไม่ตรง ไม่ตรง ไม่ตรงมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .958

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อวัดและพิจารณาว่าข้อวัดนั้น ๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อวัด	ตรงมากที่สุด	ตรง	ค่อนข้างตรง	เฉยๆ	ค่อนข้างไม่ตรง	ไม่ตรง	ไม่ตรงมากที่สุด
0. เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรต่อยตีกับคู่อริ	-3	-2	-1	0	1	2	3
00. โดยปกติฉันมักทำตามที่เพื่อนสนิทต้องการให้ฉันทำ	7	6	5	4	3	2	1

เกณฑ์การให้คะแนน

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Resoned Action) ของ Ajzen และ Fishbein (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2556) อ้างอิงจาก (Fishbein & Ajzen, 1975) บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงนั้น (Subjective Norm = SN) แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของบุคคลต่าง ๆ ในกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำพฤติกรรม (normative belief = nb) ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ (ตรงมากที่สุด = -3 ถึงตรงน้อยที่สุด = +3) และแรงจูงใจที่บุคคลจะปฏิบัติพฤติกรรมตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อตน (motivation to comply = mc) โดยลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ (ตรงมากที่สุด = 7 ถึงตรงน้อยที่สุด = 1) โดยคะแนนของการทำนายบรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนนำมาจากคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของเพื่อนคูณกับคะแนนแบบวัดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามเพื่อน แล้วนำคะแนนของผลคูณที่ได้มารวมกัน ดังสมการ

$$SN = \sum(nb)(mc)$$

ดังนั้นเมื่อรวมคะแนนจะได้ ค่าที่อยู่ระหว่าง -84 ถึง 84 โดยถ้าค่าคะแนนเป็นลบแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงที่จะปฏิบัติพฤติกรรมตามความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนของตนสูงและถ้าค่าคะแนนเป็นบวกแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงที่จะปฏิบัติพฤติกรรมตามความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนของตนต่ำ

ค่าอำนาจจำแนกของข้อวัดในแบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) โดยพบว่าทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า .197 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197, df = 100, \alpha = .05$) โดยแบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมีอำนาจจำแนกระหว่าง .850 ถึง .910 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อวัดในแบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนนั้นสามารถใช้วัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย และสามารถจำแนกผู้ที่มีคะแนนของการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูงของแต่ละด้านออกจากผู้ที่มีคะแนนการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนต่ำของแต่ละด้านได้ โดยสามารถดูรายละเอียดของค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ได้ในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

ข้อวัด	M	S.D.	ค่า CITC
1.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรต่อยตีกับคู่อริ	5.070	2.274	.910
2.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรสูบบุหรี่	5.100	2.257	.879
3.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก	5.178	2.148	.887
4.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันสามารถใช้สารเสพติดได้	5.273	2.301	.880
5.โดยปกติฉันมักจะทำตามสิ่งที่เพื่อนต้องการให้ฉันทำ	4.937	2.180	.850

หมายเหตุ: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197$, $df = 100$, $\alpha = .05$)

ตอนที่ 3 แบบวัดการมุ่งอนาคต เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินการมุ่งอนาคต ใช้ถามกับเยาวชนเพื่อให้ตอบแบบประเมิน โดยมีข้อวัด 6 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ ตรงน้อยที่สุด ตรงน้อย ตรงมาก ตรงมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .898

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อวัดและพิจารณาว่าข้อวัดนั้น ๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อวัด	ตรงน้อยที่สุด	ตรงน้อย	ตรงมาก	ตรงมากที่สุด
0. เมื่อฉันเริ่มทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันจะทำงานสำเร็จ	1	2	3	4
00. ฉันอยู่ไปวันๆ โดยไม่ได้วางแผนว่าในแต่ละวันต้องทำอะไรบ้าง	4	3	2	1

เกณฑ์การให้คะแนน

กรณีข้อความทางบวก

ตรงน้อยที่สุด	คะแนนเท่ากับ 1
ตรงน้อย	คะแนนเท่ากับ 2
ตรงมาก	คะแนนเท่ากับ 3
ตรงมากที่สุด	คะแนนเท่ากับ 4

กรณีข้อความทางลบเกณฑ์การให้คะแนนจะสลับกัน

การแปลความหมาย

ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดมากกว่า แสดงว่ามีการมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดน้อยกว่า

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
3.01-4.00	มีการมุ่งอนาคตสูง
2.01-3.00	มีการมุ่งอนาคตปานกลาง
1.00-2.00	มีการมุ่งอนาคตต่ำ

ค่าอำนาจจำแนกของข้อวัดในแบบวัดการมุ่งอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) โดยพบว่าทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า .197 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197, df = 100, \alpha = .05$) โดยแบบวัดการมุ่งอนาคตมีอำนาจจำแนกระหว่าง .515 ถึง .826 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อวัดในแบบวัดการมุ่งอนาคตนั้น สามารถใช้วัดการมุ่งอนาคตในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำ ความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย และสามารถจำแนกผู้ที่มีคะแนนของการมุ่งอนาคตสูงของแต่ละด้านออกจากผู้ที่มีคะแนนการมุ่งอนาคตต่ำของแต่ละด้านได้ โดยสามารถดูรายละเอียดของค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการมุ่งอนาคต ได้ในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการมุ่งมั่นอนาคต

ข้อวัด	<i>M</i>	<i>S.D.</i>	ค่า CITC
1.เมื่อฉันเริ่มทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันจะทำงานสำเร็จ	3.027	1.019	.669
2.ฉันทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีที่สุด	2.813	1.188	.826
3.ฉันทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลานานได้ โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย	2.802	1.151	.764
4.ฉันมีแผนในการทำงานแบบเป็นขั้นตอน เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ	2.778	1.177	.811
5.ฉันนำข้อผิดพลาดของฉันมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.355	.893	.515
6.ฉันสามารถเรียงลำดับความสำคัญว่าสิ่งใดควรรับเร่งทำก่อนหรือหลังเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้	3.000	1.116	.764

หมายเหตุ: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197$, $df = 100$, $\alpha = .05$)

ตอนที่ 4 แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินการควบคุมตนเองที่ไม่ดี โดยอิงแนวคิด Wills และคณะ (1994) ประกอบด้วย ลักษณะการขาดความสามารถของบุคคลในการยับยั้งอารมณ์ตนเอง มีลักษณะหุนหันพลันแล่น ขาดความสามารถในการมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งรวมถึงไม่มีความอดทน อटकั้นต่อสิ่งเร้า สภาพแวดล้อมรอบตัว โดยในงานวิจัยนี้วัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดีตามงานวิจัยของ Wattananonsakul (2012) ประกอบด้วย มิติของ 1) ความหุนหันพลันแล่น 2) การขาดความอดทนอดกลั้น 3) การขาดสมาธิจดจ่อใช้ถามกับเยาวชนเพื่อให้ตอบแบบวัด โดยมีข้อวัด 14 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ตรงน้อยที่สุด ตรงน้อย ปานกลาง ตรงมาก ตรงมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .989

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อวัดและพิจารณาว่าข้อวัดนั้น ๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อวัด	ตรงน้อย ที่สุด	ตรง น้อย	ปาน กลาง	ตรงมาก	ตรงมาก ที่สุด
0.เมื่อเกิดปัญหา ฉันวางแผนการ แก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และเป็นระบบ	1	2	3	4	5
00. ฉันมักจะทำอะไรตามอารมณ์ และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ ไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน	5	4	3	2	1

เกณฑ์การให้คะแนน

กรณีข้อความทางบวก

ตรงน้อยที่สุด คะแนนเท่ากับ 1

ตรงน้อย คะแนนเท่ากับ 2

ปานกลาง คะแนนเท่ากับ 3

ตรงมาก คะแนนเท่ากับ 4

ตรงมากที่สุด คะแนนเท่ากับ 5

กรณีที่ข้อความทางลบเกณฑ์การให้คะแนนจะสลับกัน

การแปลความหมาย

ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดมากกว่า แสดงว่ามีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีสูงกว่าผู้ที่ได้
คะแนนจากแบบวัดน้อยกว่า

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
3.67-5.00	มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีสูง
2.34-3.66	มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีปานกลาง
1.00-2.33	มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีต่ำ

ค่าอำนาจจำแนกของข้อวัดในแบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการหาค่า
สัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC)

โดยพบว่าทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า .197 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197, df = 100, \alpha = .05$) โดยแบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดีมีอำนาจจำแนกระหว่าง .900 ถึง .947 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อวัดในแบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดีนั้น สามารถใช้วัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดีในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย และสามารถจำแนกผู้ที่มีคะแนนของการควบคุมตนเองที่ไม่ดีสูงของแต่ละด้านออกจากผู้ที่มีคะแนนการควบคุมตนเองที่ไม่ดีต่ำของแต่ละด้านได้ โดยสามารถดูรายละเอียดของค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ได้ในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อวัดกับคะแนนรวมทั้งแบบวัด (Corrected Item-Total Correlation: CITC) ของแบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี

ข้อวัด	M	S.D.	ค่า CITC
1.ฉันมักจะทำอะไรตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้นโดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน	2.570	1.478	.900
2.ฉันมักพูดตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้นโดยไม่ระวังว่าอาจทำให้คนฟังเสียใจ	2.505	1.510	.919
3.เพียงแค่มีสื่อบกวนเล็กน้อย เช่น เสียงคนคุยกัน เสียงวิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ฉันก็อ่านหนังสือหรือทำงานไม่ได้แล้ว	2.517	1.441	.941
4.ต้องมีคนคอยเตือนให้ฉันทำสิ่งต่าง ๆ มิฉะนั้นฉันจะลืม	2.622	1.550	.927
5.ฉันหงุดหงิดเมื่อต้องเข้าแถวหรือรอคิว	2.427	1.354	.933
6.ฉันถูกยั่วโมโหได้ง่าย	2.630	1.604	.936
7.ฉันจะทิ้งงานที่ต้องทำเพื่อไปเที่ยวกับเพื่อนก่อน	2.677	1.567	.927
8.ฉันต้องได้ในทุก ๆ สิ่งที่ต้องการโดยทันที	2.437	1.343	.928
9.ฉันไปเที่ยวกับเพื่อนเวลากลางคืนตามสถานที่ต่าง ๆ	2.408	1.597	.931

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อวัด	M	S.D.	ค่า CITC
10.เมื่อฉันเห็นเพื่อนเล่นการพนันฟุตบอล ไฟ่ ฉันมีความสนใจที่จะเข้าไปดู	2.463	1.577	.936
11.เมื่อมีใครมาขัดใจ ฉันจะอาละวาด โวยวาย ขว้างปาสิ่งของในที่นั้น	2.392	1.542	.947
12.ฉันมักจะหมดความอดทนหรือเปลี่ยนความสนใจหากรอคอยสิ่งนั้นนานๆ	2.507	1.419	.924
13.ฉันยอมใช้เงินที่มีอยู่ซื้อของที่อยากได้และยอมอด	2.515	1.265	.921
14.ถ้าเพื่อนของฉันมีเรื่องชกต่อยกับคนอื่น ฉันจะไปช่วยเพื่อนแม้จะแลกกับการที่ฉันจะต้องทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	2.442	1.381	.904

หมายเหตุ: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($r = .197$, $df = 100$, $\alpha = .05$)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี ตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกระทำความผิด
2. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า ตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน แบบวัดการมุ่งอนาคต แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาคุณภาพเครื่องมือ ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน แบบวัดการมุ่งอนาคต แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ต่อไป

4. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน แบบวัดการมุ่งอนาคต แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาคุณภาพเครื่องมือ จากนั้นนำแบบวัดดังกล่าวไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในส่วนแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน แบบวัดการมุ่งอนาคต แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับเยาวชนจำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็นเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 จำนวน 100 คน และเยาวชนที่ไม่เคยถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 จำนวน 200 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยมีสถิติที่ใช้ดังต่อไปนี้

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากมาตรวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบวัดข้อมูลทั่วไป

2. ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดของเยาวชนในภาค 7 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลค์ส แลมดา (Wilks's Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีอยู่เข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้น ๆ โดยมีการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัวแปร ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และการเกาะกลุ่มกันภายในกลุ่ม หากค่า Wilks's Lambda ที่ได้มีค่าต่ำ คือ มีค่าใกล้ศูนย์จะหมายความว่า ตัวแปรที่นำมาทำการวิเคราะห์นั้น ๆ มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น:
การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันสำหรับการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปร และค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวนประชากรทั้งหมด
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
k	หมายถึง	จำนวนข้อของแบบวัด
$S.D.$	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
λ	หมายถึง	ค่าไอเกน
Λ	หมายถึง	ค่าวิลค์ แลมบ์ดา
α	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ
R_c	หมายถึง	สหสัมพันธ์คาโนนิคอล
χ^2	หมายถึง	ค่าไค-สแควร์
X_1	หมายถึง	การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว
X_2	หมายถึง	การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน
X_3	หมายถึง	การมุ่งอนาคต
X_4	หมายถึง	การควบคุมตนเองที่ไม่ดี
***	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพทั่วไป
2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นที่กระทำความผิด และนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย
4. การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย โดยการจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธีวิลค์ แลम्บ์ดา (Wilk's Lambda)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบวัดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป จำแนกตามเพศอายุสถานภาพและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวสภาพแวดล้อมบุคคลที่รู้จักบุคคลที่กระทำความผิดที่รู้จักมาวิเคราะห์หาจำนวนและร้อยละปรากฏผลดัง แสดงในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ

ตัวแปร	วัยรุ่นที่กระทำความผิด		นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	
	$n = 300$ คน		$n = 300$ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	267	89	182	60.7
หญิง	33	11	118	39.3
อายุ				
15 ปี	15	5	-	-
16 ปี	123	41	182	60.7
17 ปี	144	48	107	35.7
18 ปี	18	6	11	3.7
อายุเฉลี่ย = 17 ปี				

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	วัยรุ่นที่กระทำความผิด		นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	
	$n = 300$ คน		$n = 300$ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา				
ไม่ได้ศึกษา	33	11	-	-
ประถมศึกษา	78	26	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	108	36	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	66	22	300	100
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	15	5	-	-
อาชีพ				
ว่างงาน	36	12	-	-
นักเรียน	99	33	300	100
รับจ้างทั่วไป	111	37	-	-
เกษตรกรกรรม	33	11	-	-
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	12	4	-	-
ลูกจ้าง/โรงงาน/บริษัท/ห้างร้าน	9	3	-	-

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดเป็นเพศชายมีจำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 89 กลุ่มนักเรียนมัธยมปลายจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดเป็นเพศหญิงมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3

อายุของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอายุ 15 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอายุ 16 ปี มีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 41 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอายุ 17 ปี มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอายุ 18 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

การศึกษาของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ไม่ได้ศึกษาจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ประถมศึกษาจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด มัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ประกาศนียบัตรวิชาชีพจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5

อาชีพกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ว่างงานจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด นักเรียนจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 33 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รับจ้างทั่วไปจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด เกษตรกรรมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ลูกจ้าง/โรงงาน/บริษัท/ห้างร้านจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3 กลุ่มตาราง 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกตามลำดับการเกิด ลักษณะครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกอาชีพ ลำดับการเกิด ลักษณะครอบครัว

ตัวแปร	วัยรุ่นที่กระทำความผิด		นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	
	$n = 300$ คน		$n = 300$ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับการเกิด				
ลูกคนเดียว	21	7	112	37.3
ลูกคนโต	78	26	100	33.3
ลูกคนสุดท้อง	111	37	65	21.7
ลูกคนกลาง	51	17	21	7
อื่น ๆ	39	13	2	.7
ลักษณะครอบครัว				
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	48	16	240	80
พ่อแม่แยกกันอยู่	180	60	37	12.3
พ่อเสียชีวิต	30	10	12	4
แม่เสียชีวิต	27	9	11	3.7

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	วัยรุ่นที่กระทำความผิด		นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	
	$n = 300$ คน		$n = 300$ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อและแม่เสียชีวิต	15	5	-	-
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย				
พ่อแม่	84	28	232	77.3
พ่อ	168	56	19	6.3
แม่	24	8	23	7.7
เพื่อน	9	3	-	-
แฟน	9	3	-	-
ญาติ	6	2	26	8.7
การรับรู้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว				
รักกันดี	90	30	279	93
พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อย	36	12	1	.3
พ่อแม่ทะเลาะกันนานๆ ครั้ง	99	33	1	.3
ฉันทะเลาะกับพ่อ	18	6	-	-
ฉันทะเลาะกับแม่	57	19	-	-
ฉันทะเลาะกับพี่/น้อง	-	-	19	6.3

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่า ลำดับการเกิดกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ลูกคนเดียว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ลูกคนโตจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ลูกคนสุดท้องจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ลูกคนกลางจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ลำดับการเกิดอื่น ๆ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .7

ลักษณะครอบครัวกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด พ่อแม่อยู่ด้วยกันจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 80 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด พ่อแม่แยกกันอยู่จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 60 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด พ่อเสียชีวิตจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด แม่เสียชีวิตจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด พ่อและแม่เสียชีวิตจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอยู่กับพ่อแม่จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอยู่กับพ่อจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอยู่กับแม่จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอยู่กับเพื่อนจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอยู่กับแฟนจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอยู่กับญาติจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวรักกันดี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 93 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวพ่อแม่ทะเลาะกันนานๆ ครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 33 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวฉันทะเลาะกับพ่อ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 6 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวฉันทะเลาะกับแม่ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดจำแนกตามบุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันทะเลาะ บุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันทะเลาะและสามารถกลับตนเป็นคนดี ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	วัยรุ่นที่กระทำความผิด		นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	
	$n = 300$ คน		$n = 300$ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันทะเลาะ				
ไม่รู้จัก	57	19	272	90.7
1-2 คน	27	9	28	9.3
3-5 คน	15	5	-	-
6-7 คน	75	25	-	-
7-10 คน	36	12	-	-
มากกว่า 10 คน	90	30	-	-
บุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันทะเลาะและสามารถกลับตนเป็นคนดี				
ไม่รู้จัก	-	-	298	99.3
1-2 คน	126	42	2	.7
3-5 คน	102	34	-	-
6-7 คน	48	16	-	-
7-10 คน	24	8	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	วัยรุ่นที่กระทำความผิด		นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	
	$n = 300$ คน		$n = 300$ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย				
มีแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติด	21	7	8	2.7
มีแหล่งค้ายาเสพติด	99	33	-	-
มีแหล่งมั่วสุมและมีแหล่งค้ายา	102	34	2	.7
ชุมชนสีขาว	78	26	290	96.7

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า บุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันรู้จัก กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ไม่รู้จักจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 1-2 คนจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 3-5 คนจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 6-7 คน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 7-10 คนจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จักมากกว่า 10 คนจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30

บุคคลที่ถูกดำเนินคดีที่ฉันรู้จักและสามารถกลับตนเป็นคนดี กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 99.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 1-2 คนจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 42 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 3-5 คนจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 6-7 คนจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด รู้จัก 7-10 คนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดชุมชนที่อยู่อาศัยมีแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดชุมชนที่อยู่อาศัยมีแหล่งค้ายาเสพติด จำนวน 99 คน คิดเป็น

ร้อยละ 33 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดชุมชนที่อยู่อาศัยมีแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติดและมีแหล่งค้ายาเสพติด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .7 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นชุมชนสีขาว จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7

2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนแบบวัดของตัวแปร การรับรู้หน้าที่ภายในครอบครัว (X_1) การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน (X_2) การมุ่งอนาคต (X_3) และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (X_4) มาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	กลุ่ม	M	S.D.	Wilk's Lambda	F	df1	df2	Sig.
X_1	นักเรียน	65.41	7.34					
	วัยรุ่นกระทำผิด	31.46	16.37	.358	1074.692	1	598	.000
X_2	นักเรียน	32.86	3.79					
	วัยรุ่นกระทำผิด	18.26	9.60	.340	600.879	1	598	.000
X_3	นักเรียน	21.13	2.95					
	วัยรุ่นกระทำผิด	14.42	5.11	.351	387.922	1	598	.000
X_4	นักเรียน	19.88	6.80					
	วัยรุ่นกระทำผิด	50.34	15.41	.336	980.301	1	598	.000

ผลจากการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของตัวแปรเป็นดังนี้ ในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำผิดมีค่าเฉลี่ยคะแนนของตัวแปรอยู่ในระดับสูง ได้แก่ การควบคุมตนเองที่ไม่ดี 50.34 ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยระดับต่ำ ได้แก่ การมุ่งอนาคต 14.42 ส่วนในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายมีค่าเฉลี่ยคะแนน

ของตัวแปรอยู่ในระดับสูง ได้แก่ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว 65.41 ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยระดับต่ำ ได้แก่ การควบคุมตนเองที่ไม่ดี 19.88

เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามกลุ่มพบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 5.11 – 16.37 ส่วนกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 2.95 – 7.34

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความแตกต่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่ศึกษา มาวิเคราะห์แบบการเลือกตัวแปรเข้ามาศึกษาวิเคราะห์ตามลำดับความสำคัญด้วยวิธีวิลค์ แลम्บ์ดา ซึ่งถือเกณฑ์การคัดเลือกตัวแปรที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่า มีตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร ที่สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร ที่ร่วมกันจำแนกพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้รับการคัดเลือกเข้ามาร่วมจำแนกตามลำดับขั้น ดังนี้ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การมุ่งอนาคต การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน และการควบคุมตนเองที่ไม่ดีตามลำดับ

3. คำสัมพันธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นที่กระทำความผิด และนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรปัจจัย ได้แก่ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (X_1) การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (X_2) การมุ่งอนาคต (X_3) และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (X_4) มาวิเคราะห์คำสัมพันธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายและพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดมาวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	1	2	3	4
1.การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	-	.673**	.564**	-.726**
2.การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	.565**	-	.463**	-.669**
3.การมุ่งอนาคต	.638**	.729**	-	-.669**
4.การควบคุมตนเองที่ไม่ดี	-.847**	-.440**	-.557**	-
<i>M</i>	48.43	25.56	17.78	35.11
<i>S.D.</i>	21.20	10.32	5.35	19.34

** $p < .01$

หมายเหตุ 1) แนวทแยงคือค่าความเที่ยง 2) ค่าสัมประสิทธิ์ได้แนวทแยงเป็นของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด 3) ค่าสัมประสิทธิ์เหนือแนวทแยงเป็นของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเองที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (.565) และตัวแปรการมุ่งอนาคต (.638) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (-.847) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (.565) ตัวแปรการมุ่งอนาคต (.729) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (-.440) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ตัวแปรการมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (.638) ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (.729) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (-.557) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (-.847) ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (-.440) และตัวแปรการมุ่งอนาคต (-.557) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (.673) และตัวแปรการมุ่งอนาคต (.564) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (-.726) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (.673) ตัวแปรการมุ่งอนาคต (.463) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (-.669) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ตัวแปรการมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (.564) ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (.563) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี (-.669) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ตัวแปรการควบคุมตนเองที่ไม่ดี มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (-.726) ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (-.669) และตัวแปรการมุ่งอนาคต (-.669) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01

4. ผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดโดยใช้วิธีการ

วิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

จากตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร ที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายสามารถเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละตัวแปรตามน้ำหนักในการจำแนกกลุ่มดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ลำดับความสำคัญและค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นมาตรฐานของตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับฟังก์ชันจำแนก และค่า Centroid ของฟังก์ชันจำแนกหรือค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

ตัวแปร	Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients	Structure Matrix	Canonical Discriminant Function Coefficients
การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (X ₁)	.654	.953	.052
การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน (X ₂)	.415	.713	.057
การมุ่งอนาคต (X ₃)	-.482	.573	-.116
การควบคุมตนเองที่ไม่ดี (X ₄)	-.393	-.910	-.033
(Constant)			-.737

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายออกจากกันได้โดยศึกษาจากค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในการจำแนกจากมากไปน้อย โดยไม่คิดเครื่องหมาย คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การมุ่งอนาคต การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ซึ่งได้สมการจำแนกกลุ่ม (Discriminant Functions) ของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย 2 มิติ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ: $Y = -.737 + .052 (X_1) + .057 (X_2) - .116 (X_3) - .033 (X_4)$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน: $Z = .654 (X_1) + .415 (X_2) - .482 (X_3) - .393 (X_4)$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรโดยตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงสุด คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ซึ่งมีค่าอำนาจในการจำแนก .654 การควบคุมตนเองที่ไม่ดีเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญน้อยที่สุดซึ่งมีค่าอำนาจในการจำแนก .393

เมื่อพิจารณาเครื่องหมายจากค่ากลางของกลุ่ม (Group Centroid) กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นมาตรฐานของตัวแปรการรับรู้

การทำหน้าที่ของครอบครัวและการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนมีค่าเป็นบวก จึงเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มจะเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นมาตรฐานของตัวแปรการมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองที่ไม่มีค่าเป็นลบ จึงเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มจะเป็นลักษณะของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาผลการประเมินสมการจำแนกหลังจากการได้ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกเรียบร้อยแล้ว เพื่อยืนยันว่าสมการจำแนกสามารถนำไปพยากรณ์ได้ปรากฏผลแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสถิติที่ใช้ในการตัดสินใจจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

Function	λ (Eigenvalue)	R_c	Λ (Wilks' Lambda)	X^2 (Chi-square)	df	P-value
1	1.978 ^a	.815	.336	650.356	4	.000

จากตาราง 11 พบว่า เนื่องจากกลุ่มมีเพียง 2 กลุ่ม ฟังก์ชันจำแนกจึงมีเพียง หนึ่งฟังก์ชัน ผลพบว่าตัวแปรจำแนกทั้ง 4 ตัวแปร สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ค่าไคสแควร์ของฟังก์ชันมีค่า 650.356 (df=4 และ $p<.001$) แสดงว่าฟังก์ชันจำแนกเหมาะสม นอกจากนี้พบว่ามีค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation) เท่ากับ .815 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มกับฟังก์ชันค่อนข้างสูง และเมื่อนำค่า คาโนนิคอล (Canonical Correlation) มายกกำลังสองจะเป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่ม สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละเท่าไร ซึ่งกรณีนี้อธิบายได้ (.815)² เท่ากับ 66.42%

ตาราง 12 ผลการจำแนกกลุ่มที่เป็นจริงและกลุ่มที่คาดคะเนและอัตราส่วนที่ทำการจำแนกถูกต้องในแต่ละกลุ่มของทั้ง 2 กลุ่ม

กลุ่มจริง	จำนวน	กลุ่มที่พยากรณ์	
		กลุ่มปกติ	ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิด
1.กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย	300	294 (98%)	6 (2%)
2.กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด	300	51 (17%)	249 (83%)
สมการจำแนกประเภททำนายได้ถูกต้องร้อยละ 90.5			

จากตาราง 12 แสดงว่า จากสมการที่ได้สามารถนำมาจัดกลุ่มการเป็นสมาชิกของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดได้ถูกต้องร้อยละ 83 และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายได้ถูกต้องร้อยละ 98 เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า จากสมการที่ได้สามารถนำมาจัดกลุ่มการเป็นสมาชิกของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ได้ถูกต้องร้อยละ 90.5

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การนำเสนอในบทที่ 5 เป็นการนำเสนอบทสรุปของการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย โดยผู้วิจัยเริ่มจากการสรุปภาพรวมของงานวิจัยตั้งแต่จุดมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัยอย่างย่อเพื่อให้เห็นภาพโดยรวมของงานวิจัยอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอผลสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อการอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สุดท้ายผู้วิจัยจะนำเสนอข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบตัวแปร การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย
2. เพื่อวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย
3. เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

สมมติฐานการวิจัย

- 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายมีความแตกต่างกัน
- 2 ปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยสามารถจำแนกพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดออกจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เยาวชน อายุระหว่าง 15-18 ปี ที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในภาค 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี

สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี เยาวชน อายุระหว่าง 15-18 ปี ที่ไม่เคยถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 และทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

1. ไม่มีภาวะสติปัญญาบกพร่อง คือ ผู้เข้าร่วมวิจัยจะต้องมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ (I.Q. > 89 ขึ้นไป)
2. ไม่เคยถูกวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตและไม่ปรากฏอาการทางจิต
3. ไม่ได้เป็นผู้ป่วยที่มีภาวะอันตราย
4. ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
5. อ่านออกเขียนได้

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีมาสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 และกลุ่มที่ 2 เป็นเยาวชนที่ไม่เคยถูกดำเนินคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี ที่มีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนดและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 600 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดชนิดรายงานตนเอง (Self-report questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ส่วน โดย

ส่วนที่ 1 เป็นแบบวัดข้อมูลส่วนบุคคล มีข้อวัด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัว

ตอนที่ 3 ข้อมูลสภาพแวดล้อม

ส่วนที่ 2 มีข้อวัด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว จำนวน 15 ข้อ มีอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .874 ถึง .929 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .987

ตอนที่ 2 แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .850 ถึง .910 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .958

ตอนที่ 3 แบบวัดการมุ่งอนาคต จำนวน 6 ข้อ มีอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .515 ถึง .826 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .898

ตอนที่ 4 แบบวัดการควบคุมตนเองที่ไม่ดี จำนวน 14 ข้อ มีอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .900 ถึง .947 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .989

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลโรงเรียนที่มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตพื้นที่ภาค 7 โดยติดต่อไปยังโรงเรียนในพื้นที่ในภาค 7 จำนวนทั้งสิ้น 9 โรงเรียน และติดต่อไปยังศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาค 7 เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7

3. ขอการรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรม ภายหลังได้รับการรับรองติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่งหนังสือขออนุญาตชี้แจงรายละเอียดโครงการวิจัยและนัดหมายวัน เวลา ในการเก็บข้อมูล โดยมีครูประจำชั้นคอยดูแลความเรียบร้อยของนักเรียน

4. ติดต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลภาค 7 ส่งหนังสือขออนุญาตชี้แจงรายละเอียดโครงการวิจัยและนัดหมายวัน เวลา ในการเก็บข้อมูล โดยมีนักจิตวิทยาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 เป็นผู้ช่วยผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด

5. จัดเตรียมแบบวัดปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่นให้เพียงพอกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดจำนวน 300 ชุด และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายจำนวน 300 ชุด

6. ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างให้กับนักเรียนผู้ร่วมวิจัยและวัยรุ่นที่กระทำความผิดผู้ร่วมวิจัย

6.1 ชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรในแบบวัดปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น โดยบอกวัตถุประสงค์ในการวิจัย ประโยชน์จากการวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่า แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างได้ลงนามยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว แต่หากเปลี่ยนใจจะขอยุติการเข้าร่วมโครงการก็สามารถทำได้ทันที โดยไม่มีผลกระทบใดๆ กับผู้ร่วมวิจัย และข้อมูลที่ได้ให้กับผู้วิจัยไปแล้วนั้นจะเก็บเป็นความลับและไม่นำมาใช้

6.2 ให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยสำหรับผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัยที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

6.3 เก็บรักษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างให้เป็นความลับ

6.4 ป้องกันผลกระทบที่จะเกิดต่อภาพลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 และโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง โดยไม่เปิดเผยชื่อต่อสาธารณะ และรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวม

6.5 ทำลายข้อมูลหลังเสร็จสิ้นการวิจัย

7. แจกแบบวัดปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น และอธิบายรายละเอียดในการทำแบบวัดให้กับผู้ร่วมวิจัยหรือผู้ช่วยผู้วิจัยทราบ

8. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบวัดปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ปรากฏว่ากลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 4 ตัวแปร คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีอำนาจจำแนก พฤติกรรมที่เป็นปัญหาระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับตัวแปรตามค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นมาตรฐานของตัวแปรจากมากไปหาน้อยโดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย ได้แก่ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การมุ่งอนาคต การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน และการควบคุมตนเองที่ไม่ดี

3. ผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอำนาจจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายทั้ง 2 กลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .336, $p < .001$) และสามารถจำแนกได้ถูกต้องถึงร้อยละ 90.5 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (X_1) การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน (X_2) การมุ่งอนาคต (X_3) การควบคุมตนเองที่ไม่ดี (X_4) ซึ่งสมการจำแนกประเภทที่ได้สามารถคาดคะเนการเป็นสมาชิกกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายได้ถูกต้องร้อยละ 98 กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดได้ถูกต้องร้อยละ 83 และทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 90.5 สามารถแสดงสมการได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ: } Y = -.737 + .052 (X_1) + .057 (X_2) - .116 (X_3) - .033 (X_4)$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน: } Z = .654 (X_1) + .415 (X_2) - .482 (X_3) - .393 (X_4)$$

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดออกจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่างานวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกลมกลืนและเป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาพัฒนาการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory) (Jessor & Jessor, 1977 อ้างถึง ใน (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2552) โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ในการรับเอาความเสี่ยงในวัยรุ่น การมีต้นแบบในครอบครัวที่ดีและการทำหน้าที่ในครอบครัวอย่างเหมาะสม รวมถึงความเชื่อส่วนบุคคลในการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ความเชื่อเกี่ยวกับตนเองจะต่อต้านพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ส่วนวัยรุ่น ที่มีความไม่แน่ใจในตนเอง สงสัยในบทบาทจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากขึ้น ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหายังสามารถอธิบายในส่วนของลักษณะแห่งตนของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับการมุ่งอนาคตและการควบคุมตนของบุคคล รวมถึงระบบการรับรู้สภาพแวดล้อมในด้านสัมพันธภาพที่ติดต่อสังคมจะเป็นปัจจัยเชิงป้องกันที่ช่วยลดการข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่นลงได้ (Jessor, 2014)

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายออกจากกันได้ในงานวิจัยนี้มี 4 ตัวแปร โดยศึกษาจากค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในการจำแนกจากมากไปน้อย โดยไม่คิดเครื่องหมาย คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การมุ่งอนาคต การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนและการควบคุมตนเองที่ไม่ดีตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรโดยตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงสุด คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ซึ่งมีค่าอำนาจในการจำแนก .654 มีความโดดเด่นในการจำแนกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดออกจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและพบว่าตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเช่นกัน ได้แก่ งานวิจัยของ กัตติยชลี ฌรณรงค์ราช (2543) ได้ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตภาคใต้ของประเทศไทยที่พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนในการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาคือการทำหน้าที่ของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอาศัยอยู่ร่วมกันของพ่อและแม่ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของสิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) เรื่องปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครที่พบว่า ปัจจัยการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต มีอำนาจจำแนกนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .346, $p < .001$) และสามารถจำแนกได้ถูกต้องถึงร้อยละ 75.00 นอกจากนี้ยังมีการศึกษาวิจัยของสุพัตรา ลักษณะจันทร์ (2560) ได้ศึกษา

เรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับเอาความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดกระบี่ พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวของพ่อแม่ รวมถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมีความสัมพันธ์กับการรับเอาความเสี่ยง รวมถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นทั้งในช่วงวัยรุ่นตอนต้นและช่วงวัยรุ่นตอนกลางต่อการเกิดพฤติกรรมความเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่ต้องการสัมผัสสิ่งที่ตึงเครียดทำหาย ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่และการตัดสินใจเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงที่เป็นอันตรายหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะครอบครัวของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายลักษณะการอาศัยอยู่ร่วมกันของครอบครัวทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดร้อยละ 60 มีลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่ ส่วนกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายพบว่าร้อยละ 80 พ่อแม่อาศัยอยู่ด้วยกัน ประเด็นนี้แสดงให้เห็นถึงสถาบันครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสภาพการณ่ปกติ มีพ่อแม่และแม่อยู่เป็นองค์ประกอบ ในขณะที่หากวัยรุ่นมาในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้

นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดคบหาสมาคมกับบุคคลที่ถูกดำเนินคดีมากกว่า 10 คน ร้อยละ 30 ส่วนกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายร้อยละ 90.7 ไม่รู้จักกับบุคคลที่ถูกดำเนินคดี จากข้อค้นพบดังกล่าวทำให้เกิดข้อสังเกตเรื่องการคบเพื่อน ซึ่งตามทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเสนอว่าระบบการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมวัยรุ่น งานวิจัยนี้ได้ผลการศึกษาว่าการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนยิ่งมากจะทำให้โอกาสการกระทำพฤติกรรมเป็นปัญหาสูงขึ้น มีความสอดคล้องกับ Brown และคณะ (1988) เมื่อวัยรุ่นเข้ากลุ่มเพื่อนจะได้รับบรรทัดฐานกลุ่มและแรงกดดันจากเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมวัยรุ่น ประเด็นดังกล่าวเกิดจากบุคคลเลือกตอบสนองและแสดงตนเป็นพวกเดียวกัน เรียกว่า กลุ่มอ้างอิง มีบทบาทเป็นมาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบและเป็นแหล่งบรรทัดฐานสำหรับบุคคลประเมินตนเองกับกลุ่มอ้างอิง เป็นไปตามหลักการของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ผลที่ได้จากการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของกตัญญูลี ณรงค์ราช (2543) ที่ได้ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมาย และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย มีความแปรปรวนถึงร้อยละ 69.5 โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ครอบครัว การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยประละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอาศัยอยู่ร่วมกันของพ่อแม่และแม่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) ที่ได้ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต คือ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัด

ฐานกลุ่มเพื่อน ที่มีอำนาจจำแนกนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .346, $p < .001$) และสามารถจำแนกได้ถูกต้องถึงร้อยละ 75.00 ดังจะเห็นได้ว่าการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดอย่างมาก ทั้งนี้สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่หล่อหลอมบุคลิกภาพและคุณลักษณะของสมาชิกในครอบครัว การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว การแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความคิด ทัศนคติ ความเชื่อ ความศรัทธาและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต จากสมาชิกของครอบครัวหนึ่งส่งต่อไปยังสมาชิกของครอบครัวอีกรุ่นหนึ่ง ตลอดจนมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น การทำอาหารร่วมกัน สอนการบ้านลูก ออกกำลังกายร่วมกัน ไปเที่ยวพักผ่อนกันภายในครอบครัว พูดคุยสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยเหตุและผลลดการเกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว ปลูกฝังค่านิยม ร่วมทำกิจกรรมทางศาสนา การช่วยเหลืองานชุมชนและสังคมร่วมกัน สร้างบรรยากาศภายในครอบครัวให้มีความสุข รวมถึงมีวิธีการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม การอบรมสั่งสอนของครอบครัวที่ดี การเป็นตัวอย่างที่ดีของการทำหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว มีพ่อแบบ-แม่แบบ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยที่สมาชิกในครอบครัวรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ตลอดจนสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัวไม่ว่าจะในทิศทางบวกหรือในทิศทางลบทุกสิ่งเหล่านี้ได้ค่อยๆ หล่อหลอมพื้นฐานทางพฤติกรรม ส่งผลต่อบุคลิกภาพ และคุณลักษณะทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และจิตใจของสมาชิกในครอบครัวรูปแบบต่าง ๆ มีผลโดยตรงต่อการแสดงบทบาททางสังคมของสมาชิกในสถาบันอื่นต่อไป

จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้และงานวิจัยก่อนหน้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นที่สำคัญอีกปัจจัย คือ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญอย่างมากสำหรับช่วงวัยรุ่นเพราะเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการทำกิจกรรมหรือในเรื่องการตัดสินใจต่าง ๆ และมักเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ โดยเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีลักษณะคล้ายๆกัน และมีรุ่นราวคราวเดียวกัน ฟิชเชอร์และฟิชเชอร์ (สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2548) อ้างอิงจาก Fisher & Fisher, 1992) วัยรุ่นมักจะเลือกที่จะสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนและให้เพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action) เป็นทฤษฎีทางจิตคิดที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลที่มีเจตนา (Intention) ในการกระทำพฤติกรรมที่ถูกพัฒนาโดย Fishbein และ Ajzen ซึ่งได้มีสมมุติฐานว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถคิด สามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างเป็นระบบก่อนที่จะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่และมนุษย์จะคิดและคำนึงถึงผลของการกระทำของตนก่อนที่จะตัดสินใจกระทำด้วย (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2556) อ้างอิงจาก (Fishbein & Ajzen, 1975) และการที่บุคคลมีเจตนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดแบบจำเพาะเจาะจง มักจะพบว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัย คือ 1) การมีเจตคติต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward behavior) เจตคติของพฤติกรรมถูกกำหนดโดยความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบและการประเมินคุณค่าของผลกระทบนั้นตามทฤษฎีนี้ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำจะนำไปสู่ผลกระทบ

ทางบวกพวกเขาก็จะมีเจตคติในทางที่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมนั้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นจะได้รับผลกระทบในทางที่ไม่ดีหรือในทางที่ตนเองไม่ปรารถนาเขาก็จะมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยหรือต่อต้านพฤติกรรมนั้น 2) อิทธิพลของกลุ่ม (Subjective norms) มีผลต่อพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อิดาร์ตัน แยมน์มิม, 2558; ศุภินันท์ เลื่อนแป้น, 2557; สุพัตรา ลักษณะจันทร์, 2560) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นมีผลมาจากอิทธิพลของกลุ่มจะถูกกำหนดโดยความเชื่อว่าคุณค่าหรือกลุ่มมีความสำคัญสำหรับเขาและตัวเขาคิดว่าควรทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น ทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มหากบุคคลมีแรงจูงใจมากหรือน้อยเพียงใดบุคคลก็จะมี ความเชื่อ ถ้าบุคคลอื่นหรือกลุ่มคนที่สำคัญต่อเขาว่าเขาควรจะทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่และยิ่งถ้าหากมีแรงกดดันจากสังคมสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้นเขาก็จะยังมีแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าเขาเชื่อว่าคุณค่าที่มีความสำคัญของเขาหรือกลุ่มคนที่สำคัญต่อเขาไม่เห็นด้วยหรือคัดค้านไม่让他ทำพฤติกรรมหรือต่อต้านพฤติกรรมที่เขาจะทำเขาก็จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น

นอกจากนี้ยังพบว่าในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เป็นปัญหากับพัฒนาการวัยรุ่นมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erikson (1968) ได้อธิบายความสัมพันธ์ของเอกลักษณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้เช่นกัน โดยวัยรุ่นที่สามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนให้ดีและเข้มแข็งมักจะพบว่าเป็นวัยรุ่นที่มีการบรรลุภารกิจเอกลักษณ์ของตน ซึ่งวัยรุ่นเหล่านี้จะรู้ความต้องการของตนเอง และรับรู้หน้าที่ของตนเองและประพฤติตามสิ่งที่เป็นบรรทัดฐานของสังคมไม่กระทำพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ในขณะที่วัยรุ่นที่ไม่สามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองได้นั้นหรือมีความสับสนในความต้องการของตน มักจะพบว่าเป็นคนที่สับสนในบทบาท มีปัญหาด้านบุคลิกภาพและมีการข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา นอกจากนี้วัยรุ่นที่มีการบรรลุภารกิจเอกลักษณ์ของตนตามทฤษฎีของ Erikson เมื่อพิจารณาเทียบกับแนวคิดกระบวนการทางเอกลักษณ์ของ Marcia (1980) มักจะเป็นวัยรุ่นที่มีกระบวนการสร้างเอกลักษณ์ในระดับสูงและเป็นผู้ที่มีสถานะทางเอกลักษณ์ (Identity status) แบบประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นผู้ที่รู้จักหน้าที่ของตนเองและประพฤติตนไปในทางที่ดีและหนีห่างจากพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา แต่ผู้ที่มีกระบวนการทางเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ มักจะเป็นผู้ที่มีสถานะทางเอกลักษณ์แบบสับสน ส่งผลให้วัยรุ่นในสถานะดังกล่าว เป็นวัยรุ่นที่ไม่เข้าใจความต้องการและบทบาทของตนเอง และวัยรุ่นเหล่านี้จะหาทางออกโดยการกระทำพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเพื่อบรรเทาความสับสนนั้น (Marcia, 1980) จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการที่วัยรุ่นสามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองได้จะมีอิทธิพลไปยังการรับเอาพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่จะก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ และในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่ไม่สามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง ไม่

สามารถควบคุมอารมณ์ ความคิด พฤติกรรม ขาดการวางแผนอนาคตของตนเอง วัยรุ่นที่มีการควบคุมตนเองที่ไม่ดีย่อมรับเอาพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงหรือรับเอาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสูงขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่าในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เป็นปัญหากับลักษณะการมุ่งอนาคตมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erikson (1968) ได้อธิบายความสัมพันธ์ของลักษณะการมุ่งอนาคตกับพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้เช่นกัน โดยวัยรุ่นที่สามารถพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของตนให้ดีและมีเป้าหมายที่ชัดเจนมักจะพบว่าเป็นวัยรุ่นที่มีลักษณะการมุ่งอนาคตของตน ซึ่งวัยรุ่นเหล่านี้จะรู้ความต้องการของตนเอง มีเป้าหมายของตนเองที่ชัดเจนไม่กระทำพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ในขณะที่วัยรุ่นที่ไม่มีลักษณะการมุ่งอนาคตของตนเองได้นั้นหรือมีความสับสนในเป้าหมายของตน มักจะพบว่าเป็นคนที่สับสนในบทบาท มีปัญหาด้านบุคลิกภาพและมีการข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการที่วัยรุ่นสามารถพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของตนได้จะมีอิทธิพลไปยังการรับเอาพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่จะก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ และในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่ไม่สามารถพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของตนเอง ไม่มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ขาดการวางแผนอนาคตของตนเอง วัยรุ่นกลุ่มนี้ย่อมรับเอาพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงหรือรับเอาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสูงขึ้น และสาเหตุที่ผู้วิจัยคัดเลือกการควบคุมตนเองที่ไม่ดีมาศึกษาและพิจารณาเพราะการศึกษาก่อนหน้านี้ (Wattananonsakul, 2012; Thomas Ashby Wills et al., 1994) พบว่า การควบคุมตนเองที่ไม่ดีสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสูงกว่าปัจจัยเชิงบวก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ผู้วิจัยได้ค้นพบในเชิงการนำไปใช้และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำงานด้านเด็กเยาวชนในช่วงวัยรุ่น สามารถนำข้อบ่งชี้ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น ทั้ง 4 ปัจจัย ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญและการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างแล้วนำไปใช้ประเมินผลเพื่อจำแนกคุณลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานในการขับเคลื่อน ในการส่งเสริมป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น เพื่อคัดกรองแยกแยะวัยรุ่นตามคุณลักษณะที่ปรากฏ เพื่อง่ายต่อการเพิ่มภูมิคุ้มกันในวัยรุ่น ป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป จากข้อค้นพบในข้อมูลปัจจัยการมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเองที่ไม่ดีของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด จากข้อค้นพบดังกล่าวสามารถนำมาพัฒนางานวิจัยในรูปแบบการนำไปสร้างโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะที่ขาดไปของกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดกลุ่มนี้ การที่กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดได้รับการพัฒนาทักษะการมุ่งอนาคตและได้รับการพัฒนาทักษะการควบคุมตนเองจะเป็นเกราะป้องกันให้วัยรุ่นกลุ่มนี้สามารถพัฒนาตนเองรวมถึงลดการก่อคดี และเป็นเกราะป้องกันเพื่อไม่ให้วัยรุ่นกลุ่มนี้รับเอาพฤติกรรมที่เป็นปัญหา สามารถกลับตนเป็นพลเมืองที่ดี นำความรู้ความสามารถมาและศักยภาพที่มีมาพัฒนาประเทศชาติได้ต่อไป

3. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีมาสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 และกลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสามัญศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ที่ศาลเยาวชนและครอบครัวในภาค 7 ตั้งอยู่ ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี ซึ่งบริบทของสังคมและเศรษฐกิจมีความแตกต่างกัน อาจส่งผลให้โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงควรตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ที่มีบริบทแวดล้อมที่แตกต่างกันหรือมีช่วงวัยที่แตกต่างกัน

4. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและวัยรุ่นควรให้การสนับสนุนนักจิตวิทยาให้ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในโรงเรียนและในศาลเยาวชนและครอบครัว เพราะเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในการแก้ไขบำบัดพฤติกรรมเด็กและวัยรุ่นสามารถวิเคราะห์จำแนก ตรวจสอบประเมินปัญหาพฤติกรรม ค้นหาสาเหตุของปัญหาในเด็กและวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่จัดว่าเป็นช่วงวัยที่มีปัญหามากที่สุด ซึ่งควรมีนักจิตวิทยาประจำในโรงเรียนและในศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อช่วยให้ในส่วนงานด้านการแก้ไข บำบัดปัญหาพฤติกรรมเด็กและวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมและสามารถแก้ไขปัญหาก็ถูกต้องตรงตามสาเหตุของปัญหาได้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- Alizadeh, M., Greenberg, A., Maltz, D. A., Padhye, J., Patel, P., Prabhakar, B., . . . Sridharan, M. (2011). Data center tcp (dctcp). *ACM SIGCOMM computer communication review*, 41(4), 63-74.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*: Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Boyer, T. W. (2006). The development of risk-taking: A multi-perspective review. *Developmental review*, 26(3), 291-345.
- Brown, B. B. (1982). The extent and effects of peer pressure among high school students: A retrospective analysis. *Journal of youth and adolescence*, 11(2), 121-133.
- Chen, C., & Zhang, L. F. (2011). Temperament, personality and achievement goals among Chinese adolescent students. *Educational Psychology*, 31(3), 339-359.
- Cronbach, L. J. (1984). A research worker's treasure chest. *Multivariate behavioral research*, 19(2-3), 223-240.
- Donovan, J. E., & Jessor, R. (1985). Structure of problem behavior in adolescence and young adulthood. *Journal of consulting and clinical psychology*, 53(6), 890.
- Erikson, E. (1968). *Youth: Identity and crisis*. New York, NY: WW.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, Attitude, Intention and Behavior: An Introduction to Theory and Research*, 216.
- Hegger, J., Will, N., Bruckermann, O., & Voss, S. (2006). Load-bearing behaviour and simulation of textile reinforced concrete. *Materials and structures*, 39(8), 765-776.
- HS, E. (1974). Family communication patterns and attitude change: an interpersonal approach to the study of social influence. *Mysore University of Mysore* 1974. 129 p.
- Jessor, R. (1993). Successful adolescent development among youth in high-risk settings. *American psychologist*, 48(2), 117.
- Jessor, R. (2014). Problem behavior theory: A half-century of research on adolescent behavior and development.

- Jessor, R., Donovan, J. E., & Costa, F. M. (1994). *Beyond adolescence: Problem behaviour and young adult development*: Cambridge University Press.
- Jessor, R., Graves, T. D., & Hanson, R. C. (1968). Society, personality, and deviant behavior: A study of a tri-ethnic community.
- Kaplan, H. I., & Sadock, B. J. (1998). *Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry*: Williams & Wilkins Co.
- Kazdin, A. E. (1984). Acceptability of aversive procedures and medication as treatment alternatives for deviant child behavior. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 12(2), 289-301.
- Keough, K. A., Zimbardo, P. G., & Boyd, J. N. (1999). Who's smoking, drinking, and using drugs? Time perspective as a predictor of substance use. *Basic and applied social psychology*, 21(2), 149-164.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*, 30(3), 607-610.
- Marcia, J. E. (1980). Identity in adolescence. *Handbook of adolescent psychology*, 9(11), 159-187.
- Meyer, M. J. (1990). Effects of videotaped peer interactions on the behavior of hyperactive, hyperactive-aggressive, and comparison boys.
- Miller, P. (1995). How to look good and influence people: Thoughts on the design and interpretation of an archaeological GIS. *Archaeology and Geographical Information Systems: A European Perspective*, Taylor and Francis, London, 319-333.
- Mischel, W., & Underwood, B. (1974). Instrumental ideation in delay of gratification. *Child development*, 1083-1088.
- Nurmi, J.-E. (1991). How do adolescents see their future? A review of the development of future orientation and planning. *Developmental review*, 11(1), 1-59.
- Parker, D. C., Nelson, J. S., & Burns, M. K. (2010). Comparison of correlates of classroom behavior problems in schools with and without a school-wide character education program. *Psychology in the Schools*, 47(8), 817-827.

- Petratis, J., Flay, B. R., & Miller, T. Q. (1995). Reviewing theories of adolescent substance use: organizing pieces in the puzzle. *Psychological bulletin*, 117(1), 67.
- Seginer, R., & Halabi, H. (1991). Cross-cultural variations of adolescents' future orientation: The case of Israeli Druze versus Israeli Arab and Jewish male. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 22(2), 224-237.
- Skinner, B. F. (1953). *Science and human behavior*: Simon and Schuster.
- Sutherland, E. H., Cressy, D., & Luckenbill, D. (1978). *Criminology*, 10th: Dix Hill, NY: General Hall.
- Taylor, S. E., & Brown, J. D. (1988). Illusion and well-being: a social psychological perspective on mental health. *Psychological bulletin*, 103(2), 193.
- Wattananonsakul, S. (2012). การ พัฒนา และ ตรวจ สอบ คุณภาพ มาตร วัด การ ควบคุม ตนเอง: การ ศึกษา แยก ภาวะ สันนิษฐาน (DEVELOPMENT AND VALIDATION OF SELF-CONTROL SCALE: A CONSTRUCT SEPARATION STUDY). *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 4(8), 153-167.
- Wattananonsakul, S., Suttiwan, P., & Iamsupasit, S. (2010). Pathways to smoking and drinking: The role of family functioning, supportive parenting, self-control, risk and protective factors in Thai adolescents. *Journal of Health Research*, 24(3), 135-142.
- Wattananonsakul, S., & Tuicomepee, A. (2014). Protective Predictors of Smoking Intention among Lower Secondary School Students in Bangkok, Thailand. *Journal of Population and Social Studies*, 22(2), 158-173.
- Will, C. L., & Lührmann, R. (2001). Spliceosomal UsnRNP biogenesis, structure and function. *Current opinion in cell biology*, 13(3), 290-301.
- Wills, T. A., Murry, V. M., Brody, G. H., Gibbons, F. X., Gerrard, M., Walker, C., & Ainette, M. G. (2007). Ethnic pride and self-control related to protective and risk factors: Test of the theoretical model for the strong African American families program. *Health Psychology*, 26(1), 50.
- Wills, T. A., Vaccaro, D., & McNamara, G. (1994). Novelty seeking, risk taking, and related constructs as predictors of adolescent substance use: an application of Cloninger's theory. *Journal of substance abuse*, 6(1), 1-20.
- เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2526). *ลักษณะนิสัยการมุ่งอนาคต*. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เพ็ญแข ลามยั้ง. (2555). *การพัฒนาเครื่องมือ: การวัดพฤติกรรม*. Retrieved from

<https://www.gotoknow.org/posts/403444>

เรณู ผดุงถิ่น. (2527). *การใช้การเสริมแรงทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

เสรีน ปุณณะหิตานนท์. (2558). *การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรม*

เบี่ยงเบน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวลักษณ์ เฉลิมภาค. (2559). *การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กลุ่ม 6 กรุงเทพมหานคร*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

กตัญญูลี ณรงค์ราช. (2543). *ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและ*

คุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตภาคใต้ของประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต),

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2558). *รายงานสถิติคดีประจำปี 2557*. กรุงเทพฯ:

กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *รายชื่อสถานศึกษา ที่อยู่ จำแนกตามสังกัด รายจังหวัด ปีการศึกษา*

2558. Retrieved from

http://www.mis.moe.go.th/mis2015/index.php?option=com_content&view=article&id=141&Itemid=241

กิตติเดช เกียรติมหาชัย. (2555). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการควบคุมตนเอง
ของเยาวชนชายที่กระทำผิด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์, กรุงเทพฯ.

จรรยา สุวรรณพัทธ์. (2531). *ประมวลบทความวิชาการระหว่างพุทธศักราช 2526-2531 ฉบับ*

อภินันทนาการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์: เยาวชนไทยกับการมุ่งอนาคต.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

จันทร์แรม ทองศิริ. (2539). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน*. (วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

จินตนา บิลมาศ และคนอื่นๆ. (2529). *คุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

จุฑามาศ นุชนารถ. (2531). *การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับ*

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต),

มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

ชีวัน ประทุมรัตน์. (2546). การอบรมเลี้ยงดูและการเผชิญความเครียดของเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกับเด็กวัยรุ่นในครอบครัวปกติในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ณัฐภาพ ระวะใจ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคณะ. (2536). ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของ นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. กรุงเทพฯ:

ดวงใจ กสานติกุล. (2536). โรคอารมณ์แปรปรวน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดุขฎิ แสงคำ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ดุขฎิ โยเหลา และคณะ. (2540). ปัจจัยบ่งชี้สาเหตุการใช้และติดสารระเหยของเด็กและเยาวชนใน กรุงเทพมหานครและจังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ธาดา เจริญกุล. (2545). การทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของผู้พยายามฆ่าตัวตาย.

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ธิดารัตน์ แยมน์ม. (2558). ปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นตอนปลาย และวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

นริรัตน์ นิลขำ. (2548). ปัจจัยคัดสรรที่ทำนายการทำหน้าที่ของครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ.

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นิภาวรรณ หมีทอง. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา อาชีวศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

นีออน พิณประดิษฐ์ และคณะ. (2546). ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการทำงานในข้าราชการ ตำรวจ สังกัดตำรวจภูธร ภาค 4. กรุงเทพฯ:

ประณต คำฉิม. (2549). จิตวิทยาวัยรุ่น กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์โรดม.

- ประพจน์ บุญมี. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตเมืองและชนบทจังหวัดสระบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปวีณา สายสูง. (2541). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ผกามาศ นันทจิรวัฒน์. (2554). การศึกษาและพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวอย่างประสบความสำเร็จด้วยการให้คำปรึกษาครอบครัวโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พนม เกตุมาน. (2556). พัฒนาการวัยรุ่น Adolescent Development. Retrieved from http://www.psychlin.co.th/new_page_56.htm
- พนิดา สีนสุวรรณ. (2547). การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในวิชาสังคมศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พรสุตา ดิษยวรรณะ. (2534). พฤติกรรมการแสดงออกตามทฤษฎีของดิวอี้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและลักษณะทางจิตสังคมบางประการของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พันธณี วิหคโต. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการควบคุมตนเองได้. กรุงเทพฯ: กองการวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- มณีนรัตน์ เทียมหมอก และ เกศินี สราญฤทธิ์ชัย. (2017). การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในชุมชน. *Journal of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok*, 33(3), 38-46.
- ยุพา พูนขำ ประกายดาว พรหมประพัฒน์ กอบกุล ไพศาลอึ้งพงษ์ และรณภูมิ สามัคคีคารมย์. (2553). รายงานการศึกษาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงและปัญหาสุขภาพเยาวชนนนทบุรี: สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย.
- วรรณศิริ ปิ่นทอง. (2549). ความสามารถในการพยากรณ์ของการอบรมเลี้ยงดูการสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มเพื่อนการรับรู้ข้อมูลทางเพศผ่านสื่อ และการควบคุมตนที่มีพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วลัยกรณ์ แพร่กิจธรรมชัย. (2555). ผลของการปรับพฤติกรรมเพื่อลดความก้าวร้าวของวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิระวรรณ อุประมาณ. (2538). การทำหน้าที่ของครอบครัวในครอบครัวของเด็กที่มีภาวะซึมเศร้าและไม่
มีภาวะซึมเศร้า. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการ ชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 : วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2554). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- ศิริพร พูลรักษ์. (2539). การเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิง
จริยธรรมของเด็กและวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.
- ศิริรัตน์ คุปติวุฒิ. (2545). จิตวิทยาครอบครัว การให้คำปรึกษาครอบครัวและครอบครัวบำบัดเบื้องต้น
(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- ศิริอร นพกิจ. (2545). เอกลักษณะแห่งตน การอบรมเลี้ยงดู และจิตลักษณะบางประการของนักเรียนที่มี
พฤติกรรมปกติและนักเรียนที่มีพฤติกรรมเป็นปัญหา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต),
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุจินันท์ เลื่อนแป้น. (2557). การตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมี
เพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต
) , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สมจิตต์ สุพรรณพิสน์. (2542). พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง. เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา
(หน่วยที่ 1-7) (พิมพ์ครั้งที่ 16). นนทบุรี: สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมวาสนา ธนเมธิกุล. (2546). จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารจิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, จังหวัดขอนแก่น.
- สำนักแผนงานและงบประมาณ. (2561). สรุปผลการดำเนินงานด้านคตศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักร
ประจำปี พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานศาลยุติธรรม. (2559). รายงานสถิติคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักร ประจำปีพ.ศ.2559.
กรุงเทพฯ:
- สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์. (2548). ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล. (2552). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการสูบบุหรี่/
ดื่มสุรา ในวัยรุ่น และการศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างอายุ. (วิทยานิพนธ์

- ปริญญาคุชฎิบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล. (2556). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์: โมเดลเชิงสาเหตุของเจตนาเชิงพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการพัฒนาโปรแกรมเพื่อเพิ่มผลลัพธ์เชิงป้องกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น เขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริพรรณ บุรี. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุขจิตร ตั้งเจริญ. (2554). ปัจจัยทางจิตสังคมและความสามารถในการบริหารเวลาที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมรับผิดชอบของนักศึกษาปริญญาตรีภาคสมทบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ นคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุชา จันทรเฒ. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุชา จันทรเฒ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สุชา จันทรเฒ. (2542). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุนิสา คำบึงกลาง. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุนีย์ ธีรวิรุฬห์. (2542). การศึกษารายกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุพัตรา ลักษณะจันทร์. (2560). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับเอาความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัด กระบี่. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุพัตรา สุภาพ. (2534). สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี สายสอาด. (2550). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อุทัยทิพย์ จันทรเพ็ญ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติของวัยรุ่น ในจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎิบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, จังหวัด ขอนแก่น.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของแบบวัดที่ใช้ในงานวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของแบบวัดที่ใช้ในงานวิจัย

1. รศ.ร.ท.ฐิรัชย์ หงษ์ยันตรชัย อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. อาจารย์ ดร.ภิญญาพันธ์ เพี้ยซ้าย อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นางสาวรุ่งรัตน์ สุวนาคกุล นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการพิเศษ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : ปัจจัยศัตรูที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มระหว่าง
กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำผิดกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวอริญพรทิพย์ บุญฤทธิชัย

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะมนุษยศาสตร์

รหัสโครงการวิจัย : 169/61X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 31 พฤษภาคม 2561

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการ
รับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the
Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical
Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2561

ลงชื่อ.....
(นายปิยะชาติ บุญใหญ่)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ลงชื่อ.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศรี เคชะปัญญา)
รองประธานคณะกรรมการฯ รักษาการแทน
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X-169/2561

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย

สำหรับผู้นิยมนตนเองให้ทำวิจัยที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

วันที่

ข้าพเจ้า..... อาศัย..... ที่..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

เป็นผู้มีอำนาจระงับการแพทย์ เด็กชาย/ เด็กหญิง/นางสาว/นางสาว.....

มีความเห็นเรื่องเห็น.....

ขอทำหนังสือนี้เพื่อให้ผู้นิยมนตนเองโครงการวิจัยเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ 1 ข้าพเจ้าได้รับทราบโครงการวิจัยของ นายชวโรจน์ฤทธิ์ อุดมฤทธิพิทักษ์ เนื่องปัจจัยอักษรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา
ในวัยรุ่น: การวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำผิดทางสังคมกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นของโรงเรียน

ข้อ 2 ข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ด้วยความสมัครใจ โดยมิได้มีแรงจูงใจอื่น ๆ วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย และข้าพเจ้า
พร้อมที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนด

ข้อ 3 ข้าพเจ้าได้รับทราบการวิจัยจากผู้วิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ของโครงการวิจัย โดยได้อ่านข้อความที่มี
รายละเอียดอยู่ในเอกสารชี้แจงให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยตลอด อีกทั้งยังได้อ่านคำอธิบายและตอบข้อสงสัยจากข้าพเจ้า
โครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้วและผลของวิจัยจะส่งคืนตามกำหนดไว้ใน ข้อ 5 ทุกประการ

ข้อ 4 ข้าพเจ้าได้รับทราบการวิจัยจากผู้วิจัยว่าข้าพเจ้าจะมีส่วนร่วมในส่วนที่ข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยเฉพาะข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้รับเท่านั้น

ข้อ 5 ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่าข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะขอเลิกเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ เมื่อการขอเลิกเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ไม่ใช่การระงับ
การดำเนินการวิจัยและการประมวลผลข้อมูล เป็น การยุติการดำเนินการวิจัย และ การยุติการดำเนินการวิจัย

ข้อ 6 หากข้าพเจ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับขั้นตอนของโครงการวิจัย หรือหากเกิดข้อสงสัยที่ไม่ใช่ประเด็นจากโครงการวิจัย สามารถติดต่อ
นายชวโรจน์ฤทธิ์ อุดมฤทธิพิทักษ์ สถานที่ทำงาน ตามหมายเลขโทรศัพท์มือถือ 012-728-126 ต่อ 110

ข้อ 7 หากข้าพเจ้าได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ข้าพเจ้าจะสามารถติดต่อขอแจ้ง
กรรมการวิจัยหรือกรรมการที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่ทำงานในชุมชนหรือผู้แทนที่ข้าพเจ้าได้รับทราบจากโครงการวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทรศัพท์ 02-642-5000 ต่อ 1015-11018

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความของหนังสือนี้โดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามหลักของข้าพเจ้า จึงได้ลงนามลงชื่อไว้
เป็นสำคัญพร้อมด้วยพยานโครงการวิจัยและต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ

ลงชื่อ

(.....)

(นายชวโรจน์ฤทธิ์ อุดมฤทธิพิทักษ์)

ผู้ปกครอง / ผู้มีอำนาจการแพทย์

ผู้วิจัยและผู้ดูแลข้อมูล / ข้าพเจ้าโครงการวิจัย

ลงชื่อ พยาน

ลงชื่อ พยาน

(.....)

(.....)

แบบสอบถามโครงการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงใน..... ให้ตรงตามความเป็นจริง
แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย ข้อคำถาม 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัว
และตอนที่ 3 ข้อมูลสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 1.2 อายุ.....ปี
- 1.3 การศึกษา
☐ ไม่ได้ศึกษา ☐ ประถมศึกษาปีที่เกรดเฉลี่ย..... ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.) เกรดเฉลี่ย.....
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.) เกรดเฉลี่ย..... ☐ ปวช. ปีที่..... เกรดเฉลี่ย.....
- 1.4 อาชีพ
☐ ว่างาน ☐ นักเรียน ☐ รับจ้างทั่วไป ☐ เกษตรกรรม
☐ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ☐ ลูกจ้าง/โรงงาน/บริษัท/ห้างร้าน ☐ อื่นๆ.....
- 1.5 ลำดับการเกิด
☐ ลูกคนเดียว ☐ ลูกคนโต ☐ ลูกคนสุดท้อง ☐ ลูกคนกลาง ☐ ลูกคนที่.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัว

- 2.1 ลักษณะครอบครัว
☐ พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ☐ พ่อแม่แยกกันอยู่ ☐ พ่อเสียชีวิต
☐ แม่เสียชีวิต ☐ พ่อและแม่เสียชีวิต ☐ อื่นๆ.....
- 2.2 บุคคลที่ท่านอาศัยอยู่ด้วย
☐ พ่อแม่ ☐ พ่อ ☐ แม่ ☐ เพื่อน ☐ แฟน ☐ญาติ ระบุ.....
- 2.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
☐ รักกันดี ☐ พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อย ☐ พ่อแม่ทะเลาะกันนานๆ ครั้ง
☐ ดันทะเลาะกับพี่น้อง ☐ ดันทะเลาะกับพ่อ ☐ ดันทะเลาะกับแม่
☐ ดันทะเลาะกับปู่ป้า (กรณีไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่)

ตอนที่ 3 ข้อมูลสภาพแวดล้อม

- 3.1 ปริมาณบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายและถูกดำเนินคดีที่ท่านรู้จัก
☐ ไม่รู้จัก ☐ 1-2 คน ☐ 3-5 คน ☐ 6-7 คน ☐ 7-10 คน ☐ มากกว่า 10 คน
- 3.2 ปริมาณบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายและถูกดำเนินคดีที่ท่านรู้จักและสามารถกลับตนเป็นคนดี
☐ ไม่รู้จัก ☐ 1-2 คน ☐ 3-5 คน ☐ 6-7 คน ☐ 7-10 คน ☐ มากกว่า 10 คน

3.3 ลักษณะของชุมชนที่อาศัย

- ☐ มีแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติด
- ☐ มีแหล่งค้ายาเสพติด
- ☐ มีแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติดและมีแหล่งค้ายาเสพติด
- ☐ ชุมชนสีขาวปราศจากแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติดและปราศจากแหล่งค้ายาเสพติด

ส่วนที่ 2 แบบประเมินปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบประเมินตามความเป็นจริง และขอให้ท่านตอบข้อคำถามทุกข้อ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและไม่เปิดเผยใด ๆ ต่อท่าน ผลที่ได้จากการตอบแบบประเมินจะนำไปใช้เพื่อการศึกษาและพัฒนางานวิจัยต่อไป แบบประเมินฉบับนี้ประกอบด้วย ข้อคำถาม 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การรับรู้หน้าที่ของครอบครัว ตอนที่ 2 การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ตอนที่ 3 การมุ่งอนาคต ตอนที่ 4 การควบคุมตน

ตอนที่ 1 การรับรู้หน้าที่ของครอบครัว

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อคำถามและพิจารณาว่าข้อคำถามนั้นๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยไม่ต้องกังวลถึงสิ่งใด

ข้อความ	ตรงน้อยที่สุด	ตรงน้อย	ปานกลาง	ตรงมาก	มากที่สุด
1. ครอบครัวของฉันแสดงความรักใคร่เอ็นดูต่อกัน	1	2	3	4	5
2. เมื่อมีปัญหาฉันมีการปรึกษาหารือ เพื่อหาหนทางแก้ปัญหา	1	2	3	4	5
3. ครอบครัวของฉันห้ามมิให้ฉันทำร้ายร่างกายกัน (ไม่นับถึงลูกเพื่อล้อเล่น)	1	2	3	4	5
4. สมาชิกในครอบครัวมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	1	2	3	4	5
5. ครอบครัวของฉันไม่เคียดแค้นสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยาของใช้ ฯลฯ	1	2	3	4	5
6. ครอบครัวของฉันมีความสุขทุกๆ วัน	1	2	3	4	5
7. ครอบครัวของฉันเผชิญปัญหาต่างๆ ร่วมกันได้เป็นอย่างดี	1	2	3	4	5
8. ครอบครัวของฉันแก้ปัญหาความไม่สบายใจระหว่างกันได้ค่อนข้างดี	1	2	3	4	5
9. แต่ละคนปฏิบัติตามหน้าที่ของตนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง	1	2	3	4	5
10. ฉันเกลียดชังคนในครอบครัว เมื่อเขาทำในสิ่งที่ฉันไม่ชอบ	1	2	3	4	5
11. ในยามวิกฤต คนในครอบครัวสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้	1	2	3	4	5

ข้อความ	ตรงน้อยที่สุด	ตรงน้อย	ปานกลาง	ตรงมาก	มากที่สุด
12. ฉันพูดระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้	1	2	3	4	5
13. ครอบครัวของฉันให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของสมาชิก	1	2	3	4	5
14. ฉันมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัว ร่วมกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ เช่น เรื่องการเงินในครอบครัว เรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว	1	2	3	4	5
15. เมื่อทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่หรือผู้ปกครองและพี่น้อง จะให้กำลังใจมากกว่าตำหนิ	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2 การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความและพิจารณาว่าข้อความนั้นๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยไม่ต้องกังวลถึงสิ่งใด

ข้อความ	ตรง มาก ที่สุด	ตรง	ค่อนข้าง ตรง	เฉยๆ	ค่อนข้าง ไม่ตรง	ไม่ตรง	ไม่ตรง มาก ที่สุด
1.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรคุยกับคู่อริ	7	6	5	4	3	2	1
2.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรสูบบุหรี่	7	6	5	4	3	2	1
3.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันควรมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก	7	6	5	4	3	2	1
4.เพื่อนของฉันคิดว่าฉันสามารถใช้ส้วมสาธารณะได้	7	6	5	4	3	2	1
5.โดยปกติฉันมักจะทำตามสิ่งที่เพื่อนต้องการให้ฉันทำ	7	6	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 การเฝ้าระวัง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความและพิจารณาว่าข้อความนั้นๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยไม่ต้องกังวลถึงสิ่งใด

ข้อความ	ตรงน้อย ที่สุด	ตรงน้อย	ตรงมาก	ตรงมาก ที่สุด
1.เมื่อฉันเริ่มทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันจะทำงานสำเร็จ	1	2	3	4
2.ฉันทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีที่สุด	1	2	3	4
3.ฉันทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลานานได้โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย	1	2	3	4
4.ฉันมีแผนในการทำงานแบบเป็นขั้นตอน เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ	1	2	3	4
5.ฉันนำข้อผิดพลาดของฉันมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	1	2	3	4

ข้อความ	ตรงน้อย ที่สุด	ตรงน้อย	ตรงมาก	ตรงมาก ที่สุด
6.ฉันสามารถเรียนรู้จากความสำคัญว่าสิ่งใดควรเริ่มทำก่อนหรือหลังเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้	1	2	3	4

ตอนที่ 4 การควบคุมตน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความและพิจารณาว่าข้อความนั้นๆ ท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยไม่ต้องกังวลถึงสิ่งใด

ข้อความ	ตรงน้อย ที่สุด	ตรงน้อย	ปาน กลาง	ตรงมาก	ตรงมาก ที่สุด
1.ฉันมักจะทำอะไรตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ได้คิดถึงหรือบอกละเลยก่อน	5	4	3	2	1
2.ฉันมักพูดตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ระวังว่าจะทำให้คนอื่นหงุดหงิด	5	4	3	2	1
3.เพียงแค่มีสสิ่งรบกวนเล็กน้อย เช่น เสียงคนคุยกัน เสียงวิทยุ โทรศัพท์ ฯลฯ ฉันก็หันหลังหรือทำงานไม่ได้แล้ว	5	4	3	2	1
4.ต้องมีคนคอยเตือนให้ฉันทำสิ่งต่างๆ มิฉะนั้นฉันจะลืม	5	4	3	2	1
5.ฉันหยุดจิตใจเมื่อต้องเข้าแถวหรือรอคิว	5	4	3	2	1
6.ฉันอยู่ย่ำมือไม่ได้ง่าย	5	4	3	2	1
7.ฉันจะทิ้งงานที่ต้องทำเพื่อไปเที่ยวกับเพื่อนก่อน	5	4	3	2	1

8.ฉันต้องได้ในทุกๆ สิ่งที่ต้องการโดยทันที	5	4	3	2	1
9.ฉันไปเที่ยวกับเพื่อนเวลาว่างคืนตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ ร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะแม้อายุจะไม่ถึงหรือได้รับอนุญาตให้เข้าได้	5	4	3	2	1
10.เมื่อฉันเห็นเพื่อนเล่นการพนันฟุตบอล ไพ่ ฉันมีความสนใจที่จะ เข้าไปดู	5	4	3	2	1
11.เมื่อมีใครมาขัดใจ ฉันจะอาละวาด โวยวาย ขว้างปาสิ่งของในที่นั้น	5	4	3	2	1
12.ฉันมักจะหมดความอดทนหรือเปลี่ยนความสนใจ หากรอคอยสิ่ง นั้นนานๆ	5	4	3	2	1
13.ฉันยอมใช้เงินที่มีอยู่ซื้อของที่ยากได้และยอมอด	5	4	3	2	1
14.ถ้าเพื่อนของฉันมีเรื่องชกต่อยกับคนอื่น ฉันจะรีบไปช่วยเพื่อน แม้จะเสี่ยงกับการที่ฉันจะต้องทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	5	4	3	2	1

ข้อเสนอแนะ

.....
ขอขอบคุณ

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	600	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	600	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.987	.987	15

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
1. ครอบครัวของฉันแสดงความรักใคร่ต่อกัน	3.2000	1.51012	600
2. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการรักษา ฉันเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา	3.1267	1.53228	600
3. ครอบครัวของฉันห้ามมีการทำร้ายร่างกายกัน (ไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม)	3.3217	1.48499	600
4. สมาชิกในครอบครัวมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	3.2750	1.50881	600
5. ครอบครัวของฉันไม่เคยขาดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยา ของใช้ ฯลฯ	3.2950	1.65102	600
6. ครอบครัวของฉันมีความสุขทุกๆ วัน	3.3867	1.47675	600
7. ครอบครัวของฉันเผชิญปัญหาต่างๆ ร่วมกันเป็นอย่างดี	3.3333	1.47168	600
8. ครอบครัวของฉันแก้ปัญหาความไม่สบายใจระหว่างกันได้อย่างดี	3.2233	1.47549	600
9. แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง	3.2100	1.60005	600
10. ฉันไม่กล้าบอกคนในครอบครัวเมื่อเขาทำสิ่งที่ฉันไม่ชอบ	3.1783	1.46291	600
11. ฉันสามารถพูดคุยกับคนในครอบครัวสามารถฟังความคิดเห็นได้	3.4433	1.54189	600
12. ฉันพูดระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้	2.9967	1.52113	600
13. ครอบครัวของฉันให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของสมาชิก	3.1333	1.61552	600
14. ฉันมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัว เช่น เรื่องการเงิน	3.1300	1.48440	600
15. เมื่อทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่หรือผู้ปกครองและพี่น้องจะให้อภัยมากกว่าตำหนิ	3.1783	1.71798	600

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.229	2.997	3.443	.447	1.149	.013	15
Inter-Item Correlations	.833	.777	.892	.114	1.147	.000	15

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ครอบครัวของฉันแสดงความรักใคร่เอ็นดูต่อกัน	45.2317	392.539	.909	.837	.986
2. เมื่อมีปัญหาฉันมีการปรึกษากันเพื่อหาหนทางแก้ปัญหา	45.3050	393.715	.874	.776	.986
3. ครอบครัวของฉันไม่มีการทำร้ายร่างกายกัน (ไม่นับตอกเพื่อส่งสอน)	45.1100	393.888	.902	.830	.986
4. สมาชิกในครอบครัวมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	45.1567	393.121	.900	.838	.986
5. ครอบครัวของฉันไม่เข้มงวดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า มา ของใช้ ฯลฯ	45.1367	386.853	.919	.873	.986
6. ครอบครัวของฉันไม่มีความสุขทุกๆ วัน	45.0450	394.000	.905	.825	.986
7. ครอบครัวของฉันเผชิญปัญหาต่างๆ ร่วมกันได้อย่างดี	45.0983	395.060	.889	.807	.986
8. ครอบครัวของฉันแก้ปัญหาความไม่สบายใจระหว่างกันได้ดีค่อนข้างดี	45.2083	394.462	.897	.817	.986
9. แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง	45.2217	389.198	.910	.843	.986
10. ฉันเกลียดคนในครอบครัวเมื่อเขาทำในสิ่งที่ฉันไม่ชอบ	45.2533	394.079	.913	.850	.986
11. ฉันสามารถทนในครอบครัวสามารถฟังพวกรายอื่นได้	44.9883	390.840	.919	.875	.986
12. ฉันพูดระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้	45.4350	392.613	.901	.825	.986
13. ครอบครัวของฉันให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของสมาชิก	45.2983	388.146	.919	.860	.986
14. ฉันมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัว เช่น เรื่องการเงิน	45.3017	393.326	.912	.864	.986
15. เมื่อทำอะไรผิดพลาดพ่อแม่หรือผู้ปกครองและพี่น้องจะโทษฉันมากเกินไป	45.2533	383.762	.929	.883	.986

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
48.4317	449.237	21.19522	15

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	600	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	600	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.958	.958	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
1. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	5.0700	2.27385	600
2. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	5.1000	2.25651	600
3. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	5.1783	2.14807	600
4. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	5.2733	2.30089	600
5. รัดยบกดฉันทัดจะทำตามเพื่อออดองการให้ฉันทัด	4.9367	2.18035	600

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	5.112	4.937	5.273	.337	1.068	.016	5
Inter-Item Correlations	.819	.770	.862	.093	1.120	.001	5

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	20.4883	67.399	.910	.833	.943
2. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	20.4583	68.596	.879	.786	.948
3. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	20.3800	70.049	.887	.788	.947
4. เพื่อขอขงฉันทัดว่าฉันทัดอยดัดกับตุอริ	20.2850	67.884	.880	.777	.948
5. รัดยบกดฉันทัดจะทำตามเพื่อออดองการให้ฉันทัด	20.6217	70.650	.850	.728	.953

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
25.5583	106.551	10.32235	5

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	600	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	600	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.898	.895	6

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
1. เมื่อฉันเริ่มทำงานสิ่งหนึ่งซึ่ง ใจดี ฉันจะทำงานสำเร็จ	3.0267	1.01867	600
2. ฉันทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้อย่างดีที่สุด	2.8133	1.18779	600
3. ฉันทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นแ ลาจนได้ โดยไม่มีรู้สึกเบื่อหน่าย	2.8017	1.15089	600
4. ฉันมีแผนในการทำงานแบบ เป็นขั้นตอน เพื่อให้ทำงานบรรลุผลสำเร็จ	2.7783	1.17679	600
5. ฉันนำข้อผิดพลาดของฉันมา ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต เอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.3550	.89273	600
6. ฉันสามารถเรียงลำดับความ สำคัญว่าสิ่งใดควรเร่งรีบทำ ก่อนหรือหลัง	3.0000	1.11598	600

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	2.963	2.778	3.355	.577	1.208	.048	6
Inter-Item Correlations	.588	.406	.755	.349	1.858	.015	6

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. เมื่อฉันเริ่มทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันจะทำงานสำเร็จ	14.7483	21.324	.669	.465	.889
2. ฉันทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย"ได้อย่างดีที่สุด	14.9617	18.748	.826	.713	.864
3. ฉันทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลานานได้	14.9733	19.555	.764	.604	.874
4. ฉันมีแผนในการทำงานแบบเป็นขั้นตอน	14.9967	18.962	.811	.668	.867
5. ฉันนำข้อผิดพลาดของฉันมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเอง	14.4200	23.413	.515	.287	.908
6. ฉันสามารถเริ่มลำดับความสำคัญว่าสิ่งใดควรเร่งเรงทำก่อนหรือหลัง	14.7750	19.821	.764	.601	.874

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
17.7750	28.655	5.35308	6

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	600	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	600	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.989	.989	14

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
1. ฉันมักจะทำอะไรตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน	2.5700	1.47831	600
2. ฉันมักพูดตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ระวังว่าอาจทำให้คนอื่นเสียใจ	2.5050	1.51011	600
3. เพียงแค่นี้ก็สร้างความเล็กน้อยฉันก็อ่านหนังสือหรือทำงานไม่ได้อีกแล้ว	2.5167	1.44101	600
4. ต้องมีคนคอยเตือนให้ฉันทำสิ่งต่างๆ มิฉะนั้นฉันจะลืม	2.6217	1.55001	600
5. ฉันหงุดหงิดเมื่อต้องเข้าแถวหรือรอคิว	2.4267	1.35438	600
6.ฉันถูกยั่วยุหรือหงุดหงิดง่าย	2.6300	1.60439	600
7. ฉันจะทำงานที่ต้องทำเพื่อไปเกี่ยวกับเพื่อนก่อน	2.6767	1.56723	600
8.ฉันต้องได้ในทุกๆ สิ่งที่ต้องการโดยทันที	2.4367	1.34251	600
9. ฉันไปเกี่ยวกับเพื่อนเวลาว่าง คัดตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ	2.4083	1.59661	600
10. เมื่อฉันเห็นเพื่อนเล่นการพนันฟุตบอล ฯลฯ ฉันมีความสนใจที่จะเข้าไปดู	2.4633	1.57675	600
11.เมื่อมีใครมาขัดใจฉันจะอาละวาด ร้ายาว ขว้างปาสิ่งของในทันที	2.3917	1.54237	600
12. ฉันมักจะหมดความอดทนหรือเปลี่ยนความสนใจหากรอคอยสิ่งใดนานๆ	2.5067	1.41891	600
13. ฉันยอมใช้เงินที่มีอยู่ซื้อของที่อยากได้และยอมอด	2.5150	1.26456	600
14. ถ้าเพื่อนของฉันมีเรื่องขัดข้องกับคนอื่น ฉันจะรีบไปช่วยเพื่อน	2.4417	1.38074	600

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	2.508	2.392	2.677	.285	1.119	.008	14
Inter-Item Correlations	.869	.823	.910	.087	1.106	.000	14

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ฉันมักจะทำอะไรตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน	32.5400	323.835	.900	.835	.988
2. ฉันมักพูดตามอารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น โดยไม่ระวังว่าอาจทำให้คนอื่นเสียใจ	32.6050	321.829	.919	.859	.988
3. เพียงแค่มีสิ่งรบกวนเล็กน้อย ฉันก็อ่านหนังสือหรือทำงานไม่ได้แล้ว	32.5933	323.086	.941	.893	.988
4. ต้องมีคนคอยเตือนให้ฉันทำสิ่งต่างๆ มิฉะนั้นฉันจะลืม	32.4883	320.073	.927	.897	.988
5. ฉันหงุดหงิดเมื่อต้องเข้าแถวหรือรอคิว	32.6833	326.414	.933	.887	.988
6. ฉันถูกย่ำยีจิตใจได้ง่าย	32.4800	317.786	.936	.887	.988
7. ฉันจะทำงานที่ต้องทำเพื่อไปเที่ยวกับเพื่อนก่อน	32.4333	319.488	.927	.879	.988
8. ฉันต้องได้ในทุกๆ สิ่งที่ต้องการโดยทันที	32.6733	327.052	.928	.880	.988
9. ฉันไปเที่ยวกับเพื่อนเวลากลางคืนตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ	32.7017	318.323	.931	.886	.988
10. เมื่อฉันเห็นเพื่อนเล่นการพนันฟุตบอลฯลฯ ฉันมีความสนใจที่จะเข้าไปดู	32.6467	318.746	.936	.889	.988
11. เมื่อมีใครมาขัดใจ ฉันจะอาละวาด ร้ายวาย ขว้างปาสิ่งของในทันที	32.7183	319.315	.947	.910	.988
12. ฉันมักจะหมดความอดทนหรือเปลี่ยนความสนใจหากรอคอยสิ่งนั้นนานๆ	32.6033	324.640	.924	.869	.988
13. ฉันยอมใช้เงินที่มีอยู่ซื้อของที่อยากได้และยอมอด	32.5950	330.004	.921	.863	.988
14. ถ้าเพื่อนของฉันมีเรื่องขกต่อยกับคนอื่น ฉันจะรีบไปช่วยเพื่อน	32.6683	326.846	.904	.826	.988

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
35.1100	373.908	19.33669	14

Discriminant

Analysis Case Processing Summary

Unweighted Cases		N	Percent
Valid		600	100.0
Excluded	Missing or out-of-range group codes	0	.0
	At least one missing discriminating variable	0	.0
	Both missing or out-of-range group codes and at least one missing discriminating variable	0	.0
	Total	0	.0
Total		600	100.0

Group Statistics

กลุ่ม		Mean	Std. Deviation	Valid N (listwise)	
				Unweighted	Weighted
นักเขียนนิยายหลาย	ครอบครัว	65.4067	7.34173	300	300.000
	กลุ่มเพื่อน	32.8600	3.78879	300	300.000
	มั่วจนาคด	21.1300	2.95446	300	300.000
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	19.8833	6.80422	300	300.000
วัยรุ่นที่กระทำผิด	ครอบครัว	31.4567	16.36605	300	300.000
	กลุ่มเพื่อน	18.2567	9.59780	300	300.000
	มั่วจนาคด	14.4200	5.10789	300	300.000
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	50.3367	15.41152	300	300.000
Total	ครอบครัว	48.4317	21.19522	600	600.000
	กลุ่มเพื่อน	25.5583	10.32235	600	600.000
	มั่วจนาคด	17.7750	5.35308	600	600.000
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	35.1100	19.33669	600	600.000

Tests of Equality of Group Means

	Wilks' Lambda	F	df1	df2	Sig.
ครอบครัว	.358	1074.692	1	598	.000
กลุ่มเพื่อน	.499	600.879	1	598	.000
มั่วจนาคด	.607	387.922	1	598	.000
ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	.379	980.301	1	598	.000

Analysis 1

Box's Test of Equality of Covariance Matrices

Log Determinants

กลุ่ม	Rank	Log Determinant
นักเขียนนิยายหลาย	4	9.540
วัยรุ่นที่กระทำผิด	4	14.448
Pooled within-groups	4	13.113

The ranks and natural logarithms of determinants printed are those of the group covariance matrices.

Test Results

Box's M	669.193
F	Approx. 66.438
	df1 10
	df2 1709660.558
	Sig. .000

Tests null hypothesis of equal population covariance matrices.

Stepwise Statistics**Variables Entered/Removed^{a,b,c,d}**

Step	Entered	Wilks' Lambda				Exact F			
		Statistic	df1	df2	df3	Statistic	df1	df2	Sig.
1	ครอบครัว	.358	1	1	598.000	1074.692	1	598.000	.000
2	มุงอนาคต	.351	2	1	598.000	551.856	2	597.000	.000
3	กลุ่มเพื่อน	.340	3	1	598.000	385.065	3	596.000	.000
4	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	.336	4	1	598.000	294.205	4	595.000	.000

At each step, the variable that minimizes the overall Wilks' Lambda is entered.

- a. Maximum number of steps is 8.
b. Minimum partial F to enter is 3.84.
c. Maximum partial F to remove is 2.71.
d. F level, tolerance, or VIN insufficient for further computation.

Variables in the Analysis

Step		Tolerance	F to Remove	Wilks' Lambda
1	ครอบครัว	1.000	1074.692	
2	ครอบครัว	.484	434.548	.607
	มุงอนาคต	.484	11.018	.358
3	ครอบครัว	.444	276.345	.498
	มุงอนาคต	.336	26.670	.356
	กลุ่มเพื่อน	.373	18.720	.351
4	ครอบครัว	.108	18.718	.346
	มุงอนาคต	.324	31.293	.353
	กลุ่มเพื่อน	.345	24.383	.350
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	.130	8.020	.340

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
0	ครอบครัว	1.000	1.000	1074.692	.358
	กลุ่มเพื่อน	1.000	1.000	600.879	.499
	มุงอนาคต	1.000	1.000	387.922	.607
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	1.000	1.000	980.301	.379
1	กลุ่มเพื่อน	.537	.537	3.255	.356
	มุงอนาคต	.484	.484	11.018	.351
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	.141	.141	2.153	.356
2	กลุ่มเพื่อน	.373	.336	18.720	.340
	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	.141	.125	2.481	.350
3	ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	.130	.108	8.020	.336

Wilks' Lambda

Step	Number of Variables	Lambda	df1	df2	df3	Exact F			
						Statistic	df1	df2	Sig.
1	1	.358	1	1	598	1074.692	1	598.000	.000
2	2	.351	2	1	598	551.856	2	597.000	.000
3	3	.340	3	1	598	385.065	3	596.000	.000
4	4	.336	4	1	598	294.205	4	595.000	.000

Summary of Canonical Discriminant Functions**Eigenvalues**

Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation
1	1.978 ^a	100.0	100.0	.815

a. First 1 canonical discriminant functions were used in the analysis.

Wilks' Lambda

Test of Function(s)	Wilks' Lambda	Chi-square	df	Sig.
1	.336	650.356	4	.000

Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients

	Function
	1
ครอบครัว	.654
กลุ่มเพื่อน	.415
มุ่งอนาคต	-.482
ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	-.393

Structure Matrix

	Function
	1
ครอบครัว	.953
ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	-.910
กลุ่มเพื่อน	.713
มุ่งอนาคต	.573

Pooled within-groups correlations between discriminating variables and standardized canonical discriminant functions
Variables ordered by absolute size of correlation within function.

**Canonical Discriminant
Function Coefficients**

	Function
	1
ครอบครัว	.052
กลุ่มเพื่อน	.057
มุ่งอนาคต	-.116
ควบคุมตนเองที่ไม่ดี	-.033
(Constant)	-.737

Unstandardized coefficients

Functions at Group Centroids

	Function
กลุ่ม	1
นักเรียนมัธยมปลาย	1.404
วัยรุ่นที่กระทำผิด	-1.404

Unstandardized canonical
discriminant functions
evaluated at group means

Classification Statistics

Classification Processing Summary

Processed	600	
Excluded	Missing or out-of-range group codes	0
	At least one missing discriminating variable	0
Used in Output	600	

Prior Probabilities for Groups

กลุ่ม	Prior	Cases Used in Analysis	
		Unweighted	Weighted
นักเรียนมัธยมปลาย	.500	300	300.000
วัยรุ่นที่กระทำผิด	.500	300	300.000
Total	1.000	600	600.000

Casewise Statistics									
Case Number	Actual Group	Highest Group					Second Highest Group		
		Predicted Group	P(D>d G=g)		P(G=g D=d)	Squared Mahalanobis Distance to Centroid	Group	P(G=g D=d)	Squared Mahalanobis Distance to Centroid
			p	df					Function 1
Original	1	1	.988	1	.982	.000	2	.018	7.967
1	1	1	.996	1	.981	.000	2	.019	7.856
2	1	1	.931	1	.985	.008	2	.015	8.381
3	1	1	.929	1	.976	.008	2	.024	7.396
4	1	1	.825	1	.965	.049	2	.035	6.690
5	1	1	.809	1	.990	.058	2	.010	9.301
6	1	1	.765	1	.957	.089	2	.043	6.296
7	1	1	.938	1	.976	.006	2	.024	7.457
8	1	1	.700	1	.993	.149	2	.007	10.201
9	1	1	.948	1	.977	.004	2	.023	7.520
10	1	1	.847	1	.989	.037	2	.011	9.006
11	1	1	.931	1	.985	.008	2	.015	8.381
12	1	1	.835	1	.989	.043	2	.011	9.097
13	1	1	.953	1	.978	.003	2	.022	7.560
14	1	1	.858	1	.988	.032	2	.012	8.920
15	1	1	.787	1	.991	.073	2	.009	9.475
16	1	1	.865	1	.988	.029	2	.012	8.866
17	1	1	.789	1	.992	.086	2	.008	9.623
18	1	1	.906	1	.986	.014	2	.014	8.564
19	1	2**	.933	1	.985	.007	1	.015	8.362
20	1	2**	.166	1	1.000	1.917	1	.000	17.578
21	1	2**	.704	1	.993	.144	1	.007	10.159
22	1	1	.670	1	.994	.181	2	.006	10.459
23	1	1	.901	1	.987	.016	2	.013	8.602
24	1	1	.983	1	.980	.000	2	.020	7.765
25	1	1	.873	1	.988	.025	2	.012	8.805
26	1	1	.718	1	.949	.130	2	.051	5.988
27	1	1	.936	1	.985	.007	2	.015	8.345
28	1	1	.754	1	.992	.098	2	.008	9.746
29	1	1	.928	1	.985	.008	2	.015	8.398
30	1	1	.622	1	.995	.243	2	.005	10.899
31	1	1	.805	1	.990	.061	2	.010	9.331
32	1	1	.829	1	.990	.047	2	.010	9.145
33	1	1	.644	1	.995	.214	2	.005	10.694
34	1	1	.486	1	.997	.486	2	.003	12.289
35	1	1	.931	1	.985	.007	2	.015	8.375
36	1	1	.489	1	.997	.479	2	.003	12.251
37	1	1	.909	1	.986	.013	2	.014	8.536
38	1	1	.953	1	.978	.003	2	.022	7.559
39	1	1	.788	1	.991	.072	2	.009	9.464
40	1	1	.816	1	.990	.054	2	.010	9.248
41	1	1	.919	1	.986	.010	2	.014	8.464
42	1	1	.945	1	.977	.005	2	.023	7.501
43	1	1	.968	1	.979	.002	2	.021	7.662
44	1	1	.730	1	.993	.119	2	.007	9.941
45	1	1	.724	1	.950	.125	2	.050	6.024
46	1	1	.943	1	.977	.005	2	.023	7.491
47	1	1	.948	1	.984	.004	2	.016	8.254
48	1	1	.947	1	.977	.004	2	.023	7.514
49	1	1	.944	1	.984	.005	2	.016	8.285
50	1	1	.966	1	.979	.002	2	.021	7.650
51	1	1	.632	1	.995	.229	2	.005	10.800
52	1	1	.622	1	.995	.243	2	.005	10.894
53	1	1	.885	1	.987	.021	2	.013	8.715
54	1	1	.747	1	.992	.104	2	.008	9.803
55	1	1	.770	1	.992	.085	2	.008	9.609
56	1	1	.958	1	.984	.003	2	.016	8.184
57	1	1	.856	1	.969	.033	2	.031	6.897
58	1	1	.759	1	.956	.094	2	.044	6.258
59	1	1	.714	1	.993	.135	2	.007	10.082
60	1	1	.996	1	.981	.000	2	.019	7.856
61	1	1	.847	1	.968	.037	2	.032	6.836
62	1	1	.861	1	.969	.031	2	.031	6.929
63	1	1	.862	1	.988	.030	2	.012	8.895
64	1	1	.862	1	.988	.030	2	.012	8.895
65	1	1	.950	1	.977	.004	2	.023	7.537
66	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468
67	1	1	.836	1	.989	.043	2	.011	9.093
68	1	1	.770	1	.992	.086	2	.008	9.613
69	1	1	.877	1	.988	.024	2	.012	8.778
70	1	1	.908	1	.986	.013	2	.014	8.548
71	1	1	.934	1	.985	.007	2	.015	8.357
72	1	1	.531	1	.997	.392	2	.003	11.792
73	1	1	.896	1	.987	.017	2	.013	8.637
74	1	1	.952	1	.984	.004	2	.016	8.224
75	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468
76	1	1	.722	1	.993	.126	2	.007	10.008
77	1	1	.549	1	.996	.359	2	.004	11.608
78	1	1	.848	1	.989	.037	2	.011	9.000
79	1	1	.934	1	.985	.007	2	.015	8.357
80	1	1	.821	1	.990	.051	2	.010	9.205
81	1	1	.924	1	.975	.009	2	.025	7.357
82	1	1	.939	1	.976	.006	2	.024	7.458
83	1	1	.939	1	.976	.006	2	.024	7.458
84	1	1	.912	1	.986	.012	2	.014	8.517
85	1	1							

96	1	1	.989	1	.980	.000	2	.020	7.805	1.390
97	1	1	.802	1	.962	.063	2	.038	6.542	1.154
98	1	1	.991	1	.982	.000	2	.018	7.950	1.416
99	1	1	.910	1	.974	.013	2	.026	7.261	1.291
90	1	1	.998	1	.981	.000	2	.019	7.896	1.406
91	1	1	.990	1	.980	.000	2	.020	7.811	1.391
92	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468	1.329
93	1	1	.975	1	.979	.001	2	.021	7.712	1.373
94	1	1	.907	1	.986	.014	2	.014	8.553	1.521
95	1	1	.876	1	.988	.025	2	.012	8.789	1.561
96	1	1	.953	1	.984	.003	2	.016	8.219	1.463
97	1	1	.956	1	.978	.003	2	.022	7.580	1.349
98	1	1	.857	1	.988	.033	2	.012	8.931	1.585
99	1	1	.974	1	.983	.001	2	.017	8.066	1.436
100	1	1	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
101	1	1	.771	1	.958	.085	2	.042	6.336	1.113
102	1	1	.409	1	.998	.681	2	.002	13.200	2.229
103	1	1	.884	1	.987	.021	2	.013	8.723	1.549
104	1	1	.730	1	.951	.119	2	.049	6.066	1.059
105	1	1	.553	1	.986	.352	2	.004	11.570	1.997
106	1	1	.786	1	.991	.073	2	.009	9.480	1.675
107	1	1	.710	1	.993	.138	2	.007	10.113	1.776
108	1	1	.871	1	.970	.026	2	.030	6.998	1.241
109	1	1	.960	1	.983	.003	2	.017	8.172	1.455
110	1	1	.991	1	.982	.000	2	.018	7.951	1.416
111	1	1	.995	1	.981	.000	2	.019	7.853	1.398
112	1	1	.368	1	.804	.811	2	.196	3.639	.503
113	1	1	.808	1	.990	.060	2	.010	9.321	1.649
114	1	1	.643	1	.933	.215	2	.067	5.494	.940
115	1	1	.861	1	.969	.030	2	.031	6.935	1.229
116	1	1	.398	1	.827	.715	2	.173	3.851	.558
117	1	1	.727	1	.993	.122	2	.007	9.968	1.753
118	1	1	.822	1	.965	.051	2	.035	6.671	1.179
119	1	1	.447	1	.859	.579	2	.141	4.190	.643
120	1	1	.978	1	.982	.001	2	.018	8.038	1.431
121	1	1	.881	1	.971	.023	2	.029	7.065	1.254
122	1	1	.687	1	.994	.162	2	.006	10.311	1.807
123	1	1	.864	1	.970	.029	2	.030	6.953	1.233
124	1	1	.620	1	.928	.246	2	.072	5.344	.908
125	1	1	.557	1	.908	.345	2	.092	4.931	.817
126	1	1	.778	1	.991	.079	2	.009	9.546	1.686
127	1	1	.778	1	.991	.080	2	.009	9.550	1.686
128	1	1	.660	1	.938	.193	2	.062	5.610	.965
129	1	1	.900	1	.973	.016	2	.027	7.197	1.279
130	1	1	.651	1	.935	.205	2	.065	5.546	.951
131	1	1	.918	1	.975	.011	2	.025	7.317	1.301
132	1	1	.988	1	.982	.000	2	.018	7.973	1.420
133	1	1	.851	1	.968	.035	2	.032	6.865	1.216
134	1	1	.885	1	.972	.021	2	.028	7.095	1.260
135	1	1	.382	1	.815	.766	2	.185	3.736	.529
136	1	1	.764	1	.992	.090	2	.008	9.665	1.705
137	1	1	.965	1	.979	.002	2	.021	7.640	1.360
138	1	1	.954	1	.978	.003	2	.022	7.568	1.347
139	1	1	.721	1	.950	.127	2	.050	6.010	1.048
140	1	1	.889	1	.972	.020	2	.028	7.120	1.264
141	1	1	.887	1	.972	.020	2	.028	7.109	1.262
142	1	1	.658	1	.994	.196	2	.006	10.568	1.847
143	1	1	.954	1	.978	.003	2	.022	7.568	1.347
144	1	1	.654	1	.995	.200	2	.005	10.600	1.852
145	1	1	.770	1	.992	.085	2	.008	9.612	1.696
146	1	1	.872	1	.988	.026	2	.012	8.818	1.565
147	1	1	.736	1	.993	.114	2	.007	9.894	1.741
148	1	1	.191	1	.568	1.707	2	.432	2.255	.098
149	1	1	.968	1	.979	.002	2	.021	7.664	1.364
150	1	1	.683	1	.942	.167	2	.058	5.759	.996
151	1	1	.851	1	.968	.035	2	.032	6.865	1.216
152	1	1	.810	1	.963	.058	2	.037	6.592	1.164
153	1	1	.510	1	.890	.433	2	.110	4.622	.746
154	1	1	.651	1	.995	.205	2	.005	10.629	1.856
155	1	1	.952	1	.978	.004	2	.022	7.550	1.344
156	1	1	.544	1	.904	.368	2	.096	4.846	.797
157	1	1	.926	1	.985	.009	2	.015	8.417	1.497
158	1	1	.918	1	.975	.011	2	.025	7.319	1.301
159	1	1	.639	1	.995	.220	2	.005	10.739	1.873
160	1	1	.864	1	.970	.029	2	.030	6.953	1.233
161	1	1	.876	1	.988	.025	2	.012	8.789	1.561
162	1	1	.953	1	.984	.003	2	.016	8.219	1.463
163	1	1	.956	1	.978	.003	2	.022	7.580	1.349
164	1	1	.857	1	.988	.033	2	.012	8.931	1.585
165	1	1	.974	1	.983	.001	2	.017	8.066	1.436
166	1	1	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
167	1	1	.900	1	.973	.016	2	.027	7.193	1.278
168	1	1	.409	1	.998	.681	2	.002	13.200	2.229
169	1	1	.858	1	.988	.032	2	.012	8.919	1.582
170	1	1	.988	1	.982	.000	2	.018	7.973	1.420
171	1	1	.878	1	.988	.023	2	.012	8.769	1.557
172	1	1	.861	1	.969	.031	2	.031	6.929	1.228
173	1	1	.862	1	.988	.030	2	.012	8.895	1.578
174	1	1	.862	1	.988	.030	2	.012	8.895	1.578
175	1	1	.950	1	.977	.004	2	.023	7.537	1.341
176	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468	1.329
177	1	1	.661	1	.994	.192	2	.006	10.539	1.842

178	1	1	.770	1	.992	.086	2	.008	9.613	1.697
179	1	1	.877	1	.988	.024	2	.012	8.778	1.559
180	1	1	.908	1	.986	.013	2	.014	8.548	1.520
181	1	1	.934	1	.985	.007	2	.015	8.357	1.487
182	1	1	.531	1	.997	.392	2	.003	11.792	2.030
183	1	1	.896	1	.987	.017	2	.013	8.637	1.535
184	1	1	.952	1	.984	.004	2	.016	8.224	1.464
185	1	1	.998	1	.981	.000	2	.019	7.896	1.406
186	1	1	.990	1	.980	.000	2	.020	7.811	1.391
187	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468	1.329
188	1	1	.975	1	.979	.001	2	.021	7.712	1.373
189	1	1	.907	1	.986	.014	2	.014	8.553	1.521
190	1	1	.876	1	.988	.025	2	.012	8.789	1.561
191	1	1	.953	1	.984	.003	2	.016	8.219	1.463
192	1	1	.956	1	.978	.003	2	.022	7.580	1.349
193	1	1	.857	1	.988	.033	2	.012	8.931	1.585
194	1	1	.974	1	.983	.001	2	.017	8.066	1.436
195	1	1	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
196	1	1	.855	1	.989	.033	2	.011	8.946	1.587
197	1	1	.409	1	.998	.681	2	.002	13.200	2.229
198	1	1	.833	1	.989	.045	2	.011	9.117	1.615
199	1	1	.692	1	.944	.157	2	.056	5.815	1.007
200	1	1	.512	1	.997	.429	2	.003	11.994	2.059
201	1	1	.988	1	.982	.000	2	.018	7.967	1.419
202	1	1	.996	1	.981	.000	2	.019	7.856	1.399
203	1	1	.931	1	.985	.008	2	.015	8.381	1.491
204	1	1	.929	1	.976	.008	2	.024	7.396	1.315
205	1	1	.825	1	.965	.049	2	.035	6.690	1.183
206	1	1	.809	1	.990	.058	2	.010	9.301	1.646
207	1	1	.765	1	.957	.089	2	.043	6.296	1.105
208	1	1	.938	1	.976	.006	2	.024	7.457	1.327
209	1	1	.700	1	.993	.149	2	.007	10.201	1.790
210	1	1	.948	1	.977	.004	2	.023	7.520	1.338
211	1	1	.847	1	.989	.037	2	.011	9.006	1.597
212	1	1	.931	1	.985	.008	2	.015	8.381	1.491
213	1	1	.835	1	.989	.043	2	.011	9.097	1.612
214	1	1	.953	1	.978	.003	2	.022	7.560	1.345
215	1	1	.858	1	.988	.032	2	.012	8.920	1.583
216	1	1	.787	1	.991	.073	2	.009	9.475	1.674
217	1	1	.865	1	.988	.029	2	.012	8.866	1.573
218	1	1	.769	1	.992	.086	2	.008	9.623	1.698
219	1	1	.906	1	.986	.014	2	.014	8.564	1.522
220	1	2"	.933	1	.985	.007	1	.015	8.362	-1.488
221	1	2"	.166	1	1.000	1.917	1	.000	17.578	-2.789
222	1	2"	.704	1	.993	.144	1	.007	10.159	-1.783
223	1	1	.670	1	.994	.181	2	.006	10.459	1.830
224	1	1	.901	1	.987	.016	2	.013	8.602	1.529
225	1	1	.983	1	.980	.000	2	.020	7.765	1.383
226	1	1	.873	1	.988	.025	2	.012	8.805	1.563
227	1	1	.718	1	.949	.130	2	.051	5.988	1.043
228	1	1	.936	1	.985	.007	2	.015	8.345	1.485
229	1	1	.754	1	.992	.098	2	.008	9.746	1.718
230	1	1	.928	1	.985	.008	2	.015	8.398	1.494
231	1	1	.622	1	.995	.243	2	.005	10.899	1.897
232	1	1	.805	1	.990	.081	2	.010	9.331	1.651
233	1	1	.829	1	.990	.047	2	.010	9.145	1.620
234	1	1	.644	1	.995	.214	2	.005	10.694	1.866
235	1	1	.486	1	.997	.486	2	.003	12.289	2.101
236	1	1	.931	1	.985	.007	2	.015	8.375	1.490
237	1	1	.489	1	.997	.479	2	.003	12.251	2.096
238	1	1	.909	1	.986	.013	2	.014	8.536	1.518
239	1	1	.953	1	.978	.003	2	.022	7.559	1.345
240	1	1	.788	1	.991	.072	2	.009	9.464	1.672
241	1	1	.816	1	.990	.054	2	.010	9.248	1.637
242	1	1	.919	1	.986	.010	2	.014	8.464	1.505
243	1	1	.945	1	.977	.005	2	.023	7.501	1.335
244	1	1	.968	1	.979	.002	2	.021	7.662	1.364
245	1	1	.730	1	.993	.119	2	.007	9.941	1.749
246	1	1	.724	1	.950	.125	2	.050	6.024	1.050
247	1	1	.943	1	.977	.005	2	.023	7.491	1.333
248	1	1	.948	1	.984	.004	2	.016	8.254	1.469
249	1	1	.947	1	.977	.004	2	.023	7.514	1.337
250	1	1	.944	1	.984	.005	2	.016	8.285	1.474
251	1	1	.966	1	.979	.002	2	.021	7.650	1.362
252	1	1	.632	1	.995	.229	2	.005	10.800	1.882
253	1	1	.622	1	.995	.243	2	.005	10.894	1.897
254	1	1	.885	1	.987	.021	2	.013	8.715	1.548
255	1	1	.747	1	.992	.104	2	.008	9.803	1.727
256	1	1	.770	1	.992	.085	2	.008	9.609	1.696
257	1	1	.958	1	.984	.003	2	.016	8.184	1.457
258	1	1	.856	1	.969	.033	2	.031	6.897	1.222
259	1	1	.759	1	.956	.094	2	.044	6.258	1.098
260	1	1	.714	1	.993	.135	2	.007	10.082	1.771
261	1	1	.996	1	.981	.000	2	.019	7.856	1.399
262	1	1	.847	1	.968	.037	2	.032	6.836	1.211
263	1	1	.861	1	.969	.031	2	.031	6.929	1.228
264	1	1	.862	1	.988	.030	2	.012	8.895	1.578
265	1	1	.862	1	.988	.030	2	.012	8.895	1.578
266	1	1	.950	1	.977	.004	2	.023	7.537	1.341
267	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468	1.329

268	1	1	.836	1	.989	.043	2	.011	9.093	1.611
269	1	1	.770	1	.992	.086	2	.008	9.613	1.697
270	1	1	.877	1	.988	.024	2	.012	8.778	1.559
271	1	1	.908	1	.986	.013	2	.014	8.548	1.520
272	1	1	.934	1	.985	.007	2	.015	8.357	1.487
273	1	1	.531	1	.997	.392	2	.003	11.792	2.030
274	1	1	.896	1	.987	.017	2	.013	8.637	1.535
275	1	1	.952	1	.984	.004	2	.016	8.224	1.464
276	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468	1.329
277	1	1	.722	1	.993	.126	2	.007	10.008	1.760
278	1	1	.549	1	.996	.359	2	.004	11.608	2.003
279	1	1	.848	1	.989	.037	2	.011	9.000	1.596
280	1	1	.934	1	.985	.007	2	.015	8.357	1.487
281	1	1	.821	1	.990	.051	2	.010	9.205	1.630
282	1	1	.924	1	.975	.009	2	.025	7.357	1.308
283	1	1	.939	1	.976	.006	2	.024	7.458	1.327
284	1	1	.939	1	.976	.006	2	.024	7.458	1.327
285	1	1	.912	1	.986	.012	2	.014	8.517	1.514
286	1	1	.989	1	.980	.000	2	.020	7.805	1.390
287	1	1	.802	1	.962	.063	2	.038	6.542	1.154
288	1	1	.991	1	.982	.000	2	.018	7.950	1.416
289	1	1	.910	1	.974	.013	2	.026	7.261	1.291
290	1	1	.998	1	.981	.000	2	.019	7.896	1.406
291	1	1	.990	1	.980	.000	2	.020	7.811	1.391
292	1	1	.940	1	.977	.006	2	.023	7.468	1.329
293	1	1	.975	1	.979	.001	2	.021	7.712	1.373
294	1	1	.907	1	.986	.014	2	.014	8.553	1.521
295	1	1	.876	1	.988	.025	2	.012	8.789	1.581
296	1	1	.953	1	.984	.003	2	.016	8.219	1.463
297	1	1	.956	1	.978	.003	2	.022	7.580	1.349
298	1	1	.857	1	.988	.033	2	.012	8.931	1.585
299	1	1	.974	1	.983	.001	2	.017	8.066	1.436
300	1	1	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
301	2	2	.391	1	.998	.736	1	.002	13.440	-2.262
302	2	2	.456	1	.998	.557	1	.002	12.632	-2.150
303	2	2	.560	1	.996	.339	1	.004	11.496	-1.987
304	2	2	.560	1	.996	.339	1	.004	11.496	-1.987
305	2	2	.676	1	.994	.175	1	.006	10.406	-1.822
306	2	2	.419	1	.998	.653	1	.002	13.076	-2.212
307	2	2	.426	1	.998	.633	1	.002	12.986	-2.200
308	2	2	.686	1	.994	.163	1	.006	10.315	-1.808
309	2	2	.525	1	.997	.405	1	.003	11.863	-2.040
310	2	1"	.692	1	.944	.157	2	.056	5.815	1.007
311	2	2	.285	1	.999	1.145	1	.001	15.040	-2.474
312	2	2	.824	1	.990	.049	1	.010	9.183	-1.626
313	2	2	.383	1	.998	.761	1	.002	13.543	-2.276
314	2	2	.358	1	.999	.844	1	.001	13.889	-2.323
315	2	2	.829	1	.990	.047	1	.010	9.144	-1.620
316	2	2	.399	1	.998	.711	1	.002	13.330	-2.247
317	2	2	.247	1	.999	1.338	1	.001	15.719	-2.561
318	2	2	.745	1	.954	.106	1	.046	6.165	-1.079
319	2	2	.253	1	.999	1.304	1	.001	15.604	-2.546
320	2	1"	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
321	2	2	.427	1	.998	.632	1	.002	12.983	-2.199
322	2	2	.933	1	.985	.007	1	.015	8.362	-1.488
323	2	2	.166	1	1.000	1.917	1	.000	17.578	-2.789
324	2	2	.704	1	.993	.144	1	.007	10.159	-1.783
325	2	2	.710	1	.993	.138	1	.007	10.110	-1.776
326	2	2	.560	1	.996	.339	1	.004	11.496	-1.987
327	2	2	.480	1	.997	.500	1	.003	12.354	-2.111
328	2	2	.266	1	.999	1.236	1	.001	15.365	-2.516
329	2	2	.307	1	.999	1.045	1	.001	14.672	-2.426
330	2	1"	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
331	2	2	.416	1	.998	.661	1	.002	13.114	-2.217
332	2	2	.737	1	.992	.112	1	.008	9.880	-1.739
333	2	2	.842	1	.989	.040	1	.011	9.043	-1.603
334	2	2	.487	1	.997	.482	1	.003	12.267	-2.098
335	2	1"	.899	1	.973	.016	2	.027	7.185	1.277
336	2	2	.963	1	.983	.002	1	.017	8.148	-1.450
337	2	2	.622	1	.995	.242	1	.005	10.893	-1.896
338	2	2	.716	1	.993	.133	1	.007	10.064	-1.768
339	2	2	.446	1	.998	.581	1	.002	12.749	-2.167
340	2	1"	.861	1	.969	.031	2	.031	6.929	1.228
341	2	2	.342	1	.999	.901	1	.001	14.118	-2.353
342	2	1"	.950	1	.984	.004	2	.016	8.243	1.467
343	2	2	.770	1	.992	.086	1	.008	9.615	-1.697
344	2	2	.629	1	.995	.234	1	.005	10.833	-1.887
345	2	2	.702	1	.993	.147	1	.007	10.183	-1.787
346	2	1"	.876	1	.988	.025	2	.012	8.789	1.561
347	2	2	.139	1	1.000	2.300	1	.000	18.703	-2.921
348	2	2	.340	1	.999	.909	1	.001	14.150	-2.358
349	2	2	.793	1	.991	.069	1	.009	9.431	-1.667
350	2	1"	.861	1	.969	.031	2	.031	6.929	1.228
351	2	2	.369	1	.998	.806	1	.002	13.733	-2.302
352	2	2	.581	1	.996	.304	1	.004	11.286	-1.955
353	2	1"	.861	1	.969	.030	2	.031	6.935	1.229
354	2	2	.732	1	.952	.117	1	.048	6.081	-1.062
355	2	2	.514	1	.997	.425	1	.003	11.973	-2.056
356	2	2	.748	1	.992	.105	1	.008	9.807	-1.728
357	2	2	.599	1	.996	.277	1	.004	11.116	-1.930
358	2	2	.512	1	.997	.431	1	.003	12.003	-2.060
359	2	2	.310	1	.999	1.031	1	.001	14.620	-2.420
360	2	2	.560	1	.996	.339	1	.004	11.496	-1.987

361	2	2	.232	1	999	1.430	1	.001	16.031	-2.600
362	2	2	.837	1	989	.042	1	.011	9.082	-1.610
363	2	2	.799	1	991	.065	1	.009	9.379	-1.659
364	2	2	.963	1	978	.002	1	.022	7.630	-1.358
365	2	2	.564	1	996	.332	1	.004	11.455	-1.981
366	2	2	.598	1	996	.278	1	.004	11.122	-1.931
367	2	2	.748	1	992	.103	1	.008	9.795	-1.726
368	2	2	.544	1	996	.368	1	.004	11.658	-2.010
369	2	1**	.927	1	976	.008	2	.024	7.379	1.312
370	2	2	.176	1	1.000	1.832	1	.000	17.319	-2.758
371	2	2	.817	1	990	.053	1	.010	9.235	-1.635
372	2	2	.639	1	995	.221	1	.005	10.743	-1.874
373	2	2	.398	1	998	.715	1	.002	13.351	-2.250
374	2	2	.568	1	996	.325	1	.004	11.414	-1.974
375	2	2	.426	1	998	.634	1	.002	12.990	-2.200
376	2	2	.770	1	958	.085	1	.042	6.329	-1.112
377	2	2	.994	1	981	.000	1	.019	7.840	-1.396
378	2	2	.818	1	990	.053	1	.010	9.232	-1.634
379	2	2	.543	1	996	.369	1	.004	11.668	-2.012
380	2	2	.726	1	951	.123	1	.049	6.038	-1.053
381	2	2	.953	1	984	.004	1	.016	8.222	-1.463
382	2	2	.784	1	991	.075	1	.009	9.503	-1.679
383	2	2	.577	1	996	.312	1	.004	11.332	-1.962
384	2	2	.560	1	996	.339	1	.004	11.496	-1.987
385	2	1**	.924	1	975	.009	2	.025	7.357	1.308
386	2	2	.710	1	993	.139	1	.007	10.115	-1.776
387	2	2	.551	1	996	.355	1	.004	11.586	-2.000
388	2	2	.480	1	997	.498	1	.003	12.349	-2.110
389	2	1**	.998	1	981	.000	2	.019	7.896	1.406
390	2	2	.402	1	998	.702	1	.002	13.291	-2.242
391	2	2	.361	1	999	.836	1	.001	13.854	-2.318
392	2	2	.556	1	996	.347	1	.004	11.538	-1.993
393	2	1**	.634	1	931	.227	2	.069	5.436	.928
394	2	2	.625	1	995	.239	1	.005	10.871	-1.893
395	2	2	.637	1	995	.222	1	.005	10.754	-1.875
396	2	2	.671	1	994	.181	1	.006	10.453	-1.829
397	2	1**	.966	1	979	.002	2	.021	7.650	1.362
398	2	2	.696	1	994	.152	1	.006	10.229	-1.794
399	2	1**	.907	1	986	.014	2	.014	8.553	1.521
400	2	2	.460	1	998	.545	1	.002	12.577	-2.142
401	2	2	.391	1	998	.736	1	.002	13.440	-2.262
402	2	2	.456	1	998	.557	1	.002	12.632	-2.150
403	2	2	.560	1	996	.339	1	.004	11.496	-1.987
404	2	1**	.856	1	969	.033	2	.031	6.897	1.222
405	2	2	.676	1	994	.175	1	.006	10.406	-1.822
406	2	2	.419	1	998	.653	1	.002	13.076	-2.212
407	2	2	.426	1	998	.633	1	.002	12.986	-2.200
408	2	2	.686	1	994	.163	1	.006	10.315	-1.808
409	2	2	.525	1	997	.405	1	.003	11.863	-2.040
410	2	1**	.692	1	944	.157	2	.056	5.815	1.007
411	2	2	.285	1	999	1.145	1	.001	15.040	-2.474
412	2	2	.824	1	990	.049	1	.010	9.183	-1.626
413	2	2	.383	1	998	.761	1	.002	13.543	-2.276
414	2	2	.358	1	999	.844	1	.001	13.889	-2.323
415	2	2	.829	1	990	.047	1	.010	9.144	-1.620
416	2	2	.399	1	998	.711	1	.002	13.330	-2.247
417	2	2	.247	1	999	1.338	1	.001	15.719	-2.561
418	2	2	.745	1	954	.106	1	.046	6.165	-1.079
419	2	2	.253	1	999	1.304	1	.001	15.604	-2.546
420	2	1**	.829	1	990	.046	2	.010	9.141	1.619
421	2	2	.427	1	998	.632	1	.002	12.983	-2.199
422	2	2	.933	1	985	.007	1	.015	8.362	-1.488
423	2	2	.166	1	1.000	1.917	1	.000	17.578	-2.789
424	2	2	.704	1	993	.144	1	.007	10.159	-1.783
425	2	2	.710	1	993	.138	1	.007	10.110	-1.776
426	2	1**	.888	1	972	.020	2	.028	7.112	1.263
427	2	2	.480	1	997	.500	1	.003	12.354	-2.111
428	2	2	.266	1	999	1.236	1	.001	15.365	-2.516
429	2	2	.307	1	999	1.045	1	.001	14.672	-2.426
430	2	1**	.829	1	990	.046	2	.010	9.141	1.619
431	2	2	.416	1	998	.661	1	.002	13.114	-2.217
432	2	2	.737	1	992	.112	1	.008	9.880	-1.739
433	2	2	.842	1	989	.040	1	.011	9.043	-1.603
434	2	2	.487	1	997	.482	1	.003	12.267	-2.098
435	2	1**	.899	1	973	.016	2	.027	7.185	1.277
436	2	2	.963	1	983	.002	1	.017	8.148	-1.450
437	2	2	.622	1	995	.242	1	.005	10.893	-1.896
438	2	2	.716	1	993	.133	1	.007	10.064	-1.768
439	2	2	.446	1	998	.581	1	.002	12.749	-2.167
440	2	1**	.861	1	969	.031	2	.031	6.929	1.228
441	2	2	.342	1	999	.901	1	.001	14.118	-2.353
442	2	1**	.950	1	984	.004	2	.016	8.243	1.467
443	2	2	.770	1	992	.086	1	.008	9.615	-1.697
444	2	2	.629	1	995	.234	1	.005	10.833	-1.887
445	2	2	.702	1	993	.147	1	.007	10.183	-1.787
446	2	1**	.876	1	988	.025	2	.012	8.789	1.561
447	2	2	.129	1	1.000	2.300	1	.000	18.703	-2.921
448	2	2	.340	1	999	.909	1	.001	14.150	-2.358
449	2	2	.793	1	991	.069	1	.009	9.431	-1.667
450	2	1**	.861	1	969	.031	2	.031	6.929	1.228

451	2	2	.369	1	.998	.806	1	.002	13.733	-2.302
452	2	2	.581	1	.996	.304	1	.004	11.286	-1.955
453	2	1**	.861	1	.969	.030	2	.031	6.935	1.229
454	2	2	.732	1	.952	.117	1	.048	6.081	-1.062
455	2	2	.514	1	.997	.425	1	.003	11.973	-2.056
456	2	2	.746	1	.992	.105	1	.008	9.807	-1.728
457	2	2	.599	1	.996	.277	1	.004	11.116	-1.930
458	2	2	.512	1	.997	.431	1	.003	12.003	-2.060
459	2	2	.310	1	.999	1.031	1	.001	14.620	-2.420
460	2	1**	.991	1	.982	.000	2	.018	7.951	1.416
461	2	2	.232	1	.999	1.430	1	.001	16.031	-2.600
462	2	2	.837	1	.989	.042	1	.011	9.082	-1.610
463	2	2	.799	1	.991	.065	1	.009	9.379	-1.659
464	2	2	.963	1	.978	.002	1	.022	7.630	-1.358
465	2	2	.564	1	.996	.332	1	.004	11.455	-1.981
466	2	2	.598	1	.996	.278	1	.004	11.122	-1.931
467	2	2	.748	1	.992	.103	1	.008	9.795	-1.726
468	2	2	.544	1	.996	.368	1	.004	11.658	-2.010
469	2	1**	.927	1	.976	.008	2	.024	7.379	1.312
470	2	2	.176	1	1.000	1.832	1	.000	17.319	-2.758
471	2	2	.817	1	.990	.053	1	.010	9.235	-1.635
472	2	2	.639	1	.995	.221	1	.005	10.743	-1.874
473	2	2	.398	1	.998	.715	1	.002	13.351	-2.250
474	2	2	.568	1	.996	.325	1	.004	11.414	-1.974
475	2	2	.426	1	.998	.634	1	.002	12.990	-2.200
476	2	2	.770	1	.958	.085	1	.042	6.329	-1.112
477	2	2	.994	1	.981	.000	1	.019	7.840	-1.396
478	2	2	.818	1	.990	.053	1	.010	9.232	-1.634
479	2	2	.543	1	.996	.369	1	.004	11.668	-2.012
480	2	2	.726	1	.951	.123	1	.049	6.038	-1.053
481	2	2	.953	1	.984	.004	1	.016	8.222	-1.463
482	2	2	.784	1	.991	.075	1	.009	9.503	-1.679
483	2	2	.577	1	.996	.312	1	.004	11.332	-1.962
484	2	1**	.821	1	.990	.051	2	.010	9.205	1.630
485	2	1**	.924	1	.975	.009	2	.025	7.357	1.308
486	2	2	.710	1	.993	.139	1	.007	10.115	-1.776
487	2	2	.551	1	.996	.355	1	.004	11.586	-2.000
488	2	2	.480	1	.997	.498	1	.003	12.349	-2.110
489	2	1**	.998	1	.981	.000	2	.019	7.896	1.406
490	2	2	.402	1	.998	.702	1	.002	13.291	-2.242
491	2	2	.361	1	.999	.836	1	.001	13.854	-2.318
492	2	2	.556	1	.996	.347	1	.004	11.538	-1.993
493	2	1**	.634	1	.931	.227	2	.069	5.436	.928
494	2	2	.625	1	.995	.239	1	.005	10.871	-1.893
495	2	2	.637	1	.995	.222	1	.005	10.754	-1.875
496	2	2	.671	1	.994	.181	1	.006	10.453	-1.829
497	2	1**	.966	1	.979	.002	2	.021	7.650	1.362
498	2	2	.696	1	.994	.152	1	.006	10.229	-1.794
499	2	1**	.907	1	.986	.014	2	.014	8.553	1.521
500	2	2	.460	1	.998	.545	1	.002	12.577	-2.142
501	2	2	.391	1	.998	.736	1	.002	13.440	-2.262
502	2	2	.456	1	.998	.557	1	.002	12.632	-2.150
503	2	2	.560	1	.996	.339	1	.004	11.496	-1.987
504	2	1**	.856	1	.969	.033	2	.031	6.897	1.222
505	2	2	.676	1	.994	.175	1	.006	10.406	-1.822
506	2	2	.419	1	.998	.653	1	.002	13.076	-2.212
507	2	2	.426	1	.998	.633	1	.002	12.986	-2.200
508	2	2	.686	1	.994	.163	1	.006	10.315	-1.808
509	2	2	.525	1	.997	.405	1	.003	11.863	-2.040
510	2	1**	.692	1	.944	.157	2	.056	5.815	1.007
511	2	2	.285	1	.999	1.145	1	.001	15.040	-2.474
512	2	2	.824	1	.990	.049	1	.010	9.183	-1.626
513	2	2	.383	1	.998	.761	1	.002	13.543	-2.276
514	2	2	.358	1	.999	.844	1	.001	13.889	-2.323
515	2	2	.829	1	.990	.047	1	.010	9.144	-1.620
516	2	2	.399	1	.998	.711	1	.002	13.330	-2.247
517	2	2	.247	1	.999	1.338	1	.001	15.719	-2.561
518	2	2	.745	1	.954	.106	1	.046	6.165	-1.079
519	2	2	.253	1	.999	1.304	1	.001	15.604	-2.546
520	2	1**	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
521	2	2	.427	1	.998	.632	1	.002	12.993	-2.199
522	2	2	.933	1	.985	.007	1	.015	8.362	-1.488
523	2	2	.166	1	1.000	1.917	1	.000	17.578	-2.789
524	2	2	.704	1	.993	.144	1	.007	10.159	-1.783
525	2	2	.710	1	.993	.138	1	.007	10.110	-1.776
526	2	1**	.888	1	.972	.020	2	.028	7.112	1.263
527	2	2	.480	1	.997	.500	1	.003	12.354	-2.111
528	2	2	.266	1	.999	1.236	1	.001	15.365	-2.516
529	2	2	.307	1	.999	1.045	1	.001	14.672	-2.426
530	2	1**	.829	1	.990	.046	2	.010	9.141	1.619
531	2	2	.416	1	.998	.661	1	.002	13.114	-2.217
532	2	2	.737	1	.992	.112	1	.008	9.880	-1.739
533	2	2	.842	1	.989	.040	1	.011	9.043	-1.603
534	2	2	.487	1	.997	.482	1	.003	12.267	-2.098
535	2	1**	.899	1	.973	.016	2	.027	7.185	1.277
536	2	2	.963	1	.983	.002	1	.017	8.148	-1.450
537	2	2	.622	1	.995	.242	1	.005	10.893	-1.896
538	2	2	.716	1	.993	.133	1	.007	10.064	-1.768
539	2	2	.446	1	.998	.581	1	.002	12.749	-2.167
540	2	1**	.861	1	.969	.031	2	.031	6.929	1.228

541	2	2	.342	1	999	901	1	.001	14.118	-2.353
542	2	1**	.950	1	984	.004	2	.016	8.243	1.467
543	2	2	.770	1	992	.086	1	.008	9.615	-1.697
544	2	2	.629	1	995	.234	1	.005	10.833	-1.887
545	2	2	.702	1	993	.147	1	.007	10.183	-1.787
546	2	1**	.876	1	988	.025	2	.012	8.789	1.561
547	2	2	.129	1	1,000	2.300	1	.000	18.703	-2.921
548	2	2	.340	1	999	.909	1	.001	14.150	-2.358
549	2	2	.793	1	991	.069	1	.009	9.431	-1.667
550	2	1**	.861	1	969	.031	2	.031	6.929	1.228
551	2	2	.369	1	998	.806	1	.002	13.733	-2.302
552	2	2	.581	1	996	.304	1	.004	11.286	-1.955
553	2	1**	.861	1	969	.030	2	.031	6.935	1.229
554	2	2	.732	1	952	.117	1	.048	6.081	-1.062
555	2	2	.514	1	997	.425	1	.003	11.973	-2.056
556	2	2	.746	1	992	.105	1	.008	9.807	-1.728
557	2	2	.599	1	996	.277	1	.004	11.116	-1.930
558	2	2	.512	1	997	.431	1	.003	12.003	-2.060
559	2	2	.310	1	999	1.031	1	.001	14.620	-2.420
560	2	1**	.991	1	982	.000	2	.018	7.951	1.416
561	2	2	.232	1	999	1.430	1	.001	16.031	-2.600
562	2	2	.837	1	989	.042	1	.011	9.082	-1.610
563	2	2	.799	1	991	.065	1	.009	9.379	-1.659
564	2	2	.963	1	978	.002	1	.022	7.630	-1.358
565	2	2	.564	1	996	.332	1	.004	11.455	-1.981
566	2	2	.598	1	996	.278	1	.004	11.122	-1.931
567	2	2	.748	1	992	.103	1	.008	9.795	-1.726
568	2	2	.544	1	996	.368	1	.004	11.658	-2.010
569	2	1**	.927	1	976	.008	2	.024	7.379	1.312
570	2	2	.176	1	1,000	1.832	1	.000	17.319	-2.758
571	2	2	.817	1	990	.053	1	.010	9.235	-1.635
572	2	2	.639	1	995	.221	1	.005	10.743	-1.874
573	2	2	.398	1	998	.715	1	.002	13.351	-2.250
574	2	2	.568	1	996	.325	1	.004	11.414	-1.974
575	2	2	.426	1	998	.634	1	.002	12.990	-2.200
576	2	2	.770	1	958	.085	1	.042	6.329	-1.112
577	2	2	.994	1	981	.000	1	.019	7.840	-1.396
578	2	2	.818	1	990	.053	1	.010	9.232	-1.634
579	2	2	.543	1	996	.369	1	.004	11.668	-2.012
580	2	2	.726	1	951	.123	1	.049	6.038	-1.053
581	2	2	.953	1	984	.004	1	.016	8.222	-1.463
582	2	2	.784	1	991	.075	1	.009	9.503	-1.679
583	2	2	.577	1	996	.312	1	.004	11.332	-1.962
584	2	1**	.821	1	990	.051	2	.010	9.205	1.630
585	2	1**	.924	1	975	.009	2	.025	7.357	1.308
586	2	2	.710	1	993	.139	1	.007	10.115	-1.776
587	2	2	.551	1	996	.355	1	.004	11.586	-2.000
588	2	2	.480	1	997	.498	1	.003	12.349	-2.110
589	2	1**	.998	1	981	.000	2	.019	7.896	1.406
590	2	2	.402	1	998	.702	1	.002	13.291	-2.242
591	2	2	.361	1	999	.836	1	.001	13.854	-2.318
592	2	2	.556	1	996	.347	1	.004	11.538	-1.993
593	2	1**	.634	1	931	.227	2	.069	5.436	.928
594	2	2	.625	1	995	.239	1	.005	10.871	-1.893
595	2	2	.637	1	995	.222	1	.005	10.754	-1.875
596	2	2	.671	1	994	.181	1	.006	10.453	-1.829
597	2	2	.625	1	995	.239	1	.005	10.871	-1.893
598	2	2	.696	1	994	.152	1	.006	10.229	-1.794
599	2	2	.625	1	995	.239	1	.005	10.871	-1.893
600	2	2	.460	1	998	.545	1	.002	12.577	-2.142

** Misclassified case

Classification Results^a

Original	Count	กลุ่ม	Predicted Group Membership		Total
			นักเรียนมัธยมศึกษา	นักเรียนที่ทรงงาน	
		นักเรียนมัธยมศึกษา	294	6	300
		นักเรียนที่ทรงงาน	51	249	300
	%	นักเรียนมัธยมศึกษา	98.0	2.0	100.0
		นักเรียนที่ทรงงาน	17.0	83.0	100.0

a. 90.5% of original grouped cases correctly classified.

ภาคผนวก จ

เอกสารรับรองการนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

iafor

45788

THE INTERNATIONAL ACADEMIC FORUM
international | intercultural | interdisciplinary

The Asian Conference on Education & International Development (ACEID2019)

The Toshi Center Hotel, Tokyo, Japan | March 25-27, 2019

Organised by The International Academic Forum (IAFOR), in association with the IAFOR Research Centre at
Osaka University and IAFOR's Global University Partners

Oral Presentation Certificate

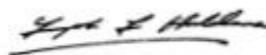
Arunchaya Bunchookittiyot
(Srinakharinwirot University, Thailand)

has presented the research entitled:

*Selected Factors Related to Problem Behavior: The Discriminant Analysis Between
Juvenile Delinquency Group and Late Adolescent Student*

This is to confirm that Arunchaya Bunchookittiyot (45788), having presented the above research, actively participated in The Asian Conference on Education & International Development (ACEID2019), and thereby contributed to the academic success of the event.

On behalf of the ACEID2019 Organising Committee:

Dr Joseph Haidane
Chairman & CEO, The International Academic Forum (IAFOR)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	อรัญญ์ชยาต์ บุญชูกิตติยศ
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรปราการ
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2548 วท.บ. (จิตวิทยาคลินิกและชุมชน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2561 กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	9/6 หมู่ 2 ตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

